

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (laajennettu viides jaosto)

27 päivänä syyskuuta 2017*ⁱ

Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka – Egyptin tilanteen johdosta toteutetut rajoittavat toimenpiteet – Varojen jäädyttäminen – Tutkittavaksi ottaminen – Tavoitteet – Rajoittavien toimenpiteiden kohteena olevien henkilöiden luetteloon merkitsemisen perusteet – Kantajien luetteloon merkitsemisen jatkaminen – Tosiasiallinen perusta – Lainvastaisuusväite – Oikeusperusta – Oikeasuhteisuus – Oikeus oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin – Syyttömyysolettama – Hyvää hallintotapaa koskeva oikeus – Oikeudellinen virhe – Ilmeinen arviointivirhe – Omistusoikeus – Puolustautumisoikeudet – Oikeus tehokkaaseen oikeussuojaan

Asiassa T-288/15,

Ahmed Abdelaziz Ezz, kotipaikka Giza (Egypti),

Abla Mohammed Fawzi Ali Ahmed Salama, kotipaikka Kairo (Egypti),

Khadiga Ahmed Ahmed Kamel Yassin, kotipaikka Giza,

Shahinaz Abdel Azizabdel Wahab Al Naggar, kotipaikka Giza,

edustajinaan aluksi J. Lewis, B. Kennelly, QC, barrister J. Pobjoy, solicitor J. Binns, solicitor S. Rowe ja asianajaja J.-F. Bellis, sittemmin Kennelly, Pobjoy, Rowe ja asianajaja H. de Charette,

kantajina,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään M. Bishop ja I. Gurov,

vastaajana,

jossa on kyse SEUT 263 artiklaan perustuvasta vaatimuksesta kumota ensinnäkin Egyptin tilanteen johdosta määrättävistä tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2011/172/YUTP muuttamisesta 20.3.2015 annettu neuvoston päätös (YUTP) 2015/486 (EUVL 2015, L 77, s. 16), toiseksi Egyptin tilanteen johdosta määrättävistä tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2011/172/YUTP muuttamisesta 18.3.2016 annettu neuvoston päätös (YUTP) 2016/411 (EUVL 2016, L 74, s. 40) ja kolmanneksi Egyptin tilanteen johdosta määrättävistä tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2011/172/YUTP muuttamisesta 21.3.2017 annettu neuvoston päätös (YUTP) 2017/496 (EUVL 2017, L 76, s. 22) siltä osin kuin kyseiset toimet koskevat kantajia,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti ja ranska

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (laajennettu viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja D. Gratsias (esittelevä tuomari) sekä tuomarit I. Labucka, A. Dittrich, I. Ulloa Rubio ja P. G. Xuereb,

kirjaaja: hallintovirkamies L. Grzegorzczak,

ottaen huomioon asian käsittelyn kirjallisessa vaiheessa ja 4.7.2017 pidetyssä istunnossa esitetyn, on antanut seuraavan

tuomion

I Asian tausta ja tosiseikat

A Neuvoston kantajien osalta toteuttamat toimet

- 1 Egyptissä vuoden 2011 tammikuusta alkaneiden poliittisten tapahtumien johdosta Euroopan neuvosto antoi 21.3.2011 SEU 29 artiklan nojalla päätöksen 2011/172/YUTP Egyptin tilanteen johdosta määrättävistä tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä (EUVL 2011, L 76, s. 63).
- 2 Päätöksen 2011/172 johdanto-osan ensimmäisessä ja toisessa perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:
 - ”1) Euroopan unioni ilmoitti 21 päivänä helmikuuta 2011 olevansa valmis tukemaan rauhanomaista ja hallittua siirtymistä oikeusvaltion periaatteen kunnioittamiseen perustuvaan demokraattiseen siviilihallintoon ihmisoikeuksia ja perusvapauksia täysin kunnioittaen ja tukemaan toimia, joiden tavoitteena on saada aikaan sosiaalista yhteenkuuluvuutta ja kasvua edistävä talous.
 - 2) Tässä yhteydessä olisi kohdistettava rajoittavia toimenpiteitä henkilöihin, joiden on todettu olevan vastuussa Egyptin valtion varojen väärinkäytöstä ja jotka näin riistävät Egyptin kansalta talouden ja yhteiskunnan kestäväen kehityksen edut ja heikentävät demokratiakehitystä maassa.”
- 3 Päätöksen 2011/172 1 artiklan 1 kohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna kyseiseen päätökseen tehdyllä oikaisulla (EUVL 2014, L 203, s. 113), säädetään seuraavaa:

”Jäädytetään kaikkien niiden liitteessä lueteltujen henkilöiden, joiden on todettu olevan vastuussa Egyptin valtion varojen väärinkäytöstä, ja heitä lähellä olevien luonnollisten henkilöiden, oikeushenkilöiden, yhteisöjen tai elinten hallussa, omistuksessa, hallinnassa tai valvonnassa olevat varat ja taloudelliset resurssit.”
- 4 Päätöksen 2011/172 5 artiklan toisessa kohdassa säädettiin sen alkuperäisen sanamuodon mukaan, että tätä päätöstä sovelletaan 22.3.2012 asti. Tämän artiklan kolmannessa kohdassa säädetään, että päätös on jatkuvan tarkastelun alainen ja että se uusitaan tai sitä muutetaan tarvittaessa, jos neuvosto katsoo, ettei sen tavoitteita ole saavutettu. Tämän viimeksi mainitun säännöksen perusteella neuvosto on uusinnut kyseisen päätöksen useita kertoja yhden vuoden ajaksi antamalla peräkkäin 19.2.2012 päätöksen 2012/159/YUTP (EUVL 2012, L 80, s. 18), 21.3.2013 päätöksen 2013/144/YUTP (EUVL 2013, L 82, s. 54), 20.3.2014 päätöksen 2014/153/YUTP (EUVL 2014, L 85, s. 9), 20.3.2015 päätöksen (YUTP) 2015/486 (EUVL 2015, L 77, s. 16), 18.3.2016 päätöksen (YUTP) 2016/411 (EUVL 2016, L 74, s. 40) ja 21.3.2017 päätöksen (YUTP) 2017/496 (EUVL 2017, L 76, s. 22).

- 5 Kantajat Ahmed Abdelaziz Ezz, Abla Mohamed Fawzi Ali Ahmed Salama, Khadiga Ahmed Ahmed Kamel Yassin ja Shahinaz Abdel Azizabdel Wahab Al Naggar on päätöksen 2011/172 antamisesta lähtien mainittu tämän päätöksen liitteenä olevan luettelon seitsemännessä, kahdeksannessa, yhdeksännessä ja kymmenennessä kohdassa. Tässä luettelossa kustakin heistä esitetyt tunnistamistiedot olivat ensimmäisen kantajan osalta ”Entinen parlamentin jäsen; Syntymäaika: 12.1.1959; Mies”, toisen kantajan osalta ”Ahmed Abdelaziz Ezzin puoliso; Syntymäaika: 31.1.1963; Nainen”, kolmannen kantajan osalta ”Ahmed Abdelaziz Ezzin puoliso; Syntymäaika: 25.5.1959; Nainen” ja neljännen kantajan osalta ”Ahmed Abdelaziz Ezzin puoliso; Syntymäaika: 9.10.1969; Nainen”. Päätöksellä 2017/496 oikaistiin toisen kantajan nimeä.
- 6 Peruste kantajien luetteloon merkitsemiselle, sellaisena kuin se on muutettuna päätökseen 2011/172 tehdyllä oikaisulla, oli seuraava: ”Oikeudenkäynnin kohteena asiassa, jonka Egyptin viranomaiset ovat panneet vireille valtion varojen väärinkäytön osalta korruption vastaisen Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksen perusteella”. Tämä peruste on pysynyt samana kyseisen päätöksen peräkkäisten uusimisten yhteydessä. Erityisesti luetteloon merkitsemisen perusteita koskevat muutokset, jotka on toteutettu päätöksellä 2017/496, eivät koskeneet kantajia vaan ainoastaan muita samaan luetteloon merkittäviä henkilöitä.
- 7 Neuvosto antoi SEUT 215 artiklan 2 kohdan ja päätöksen 2011/172 perusteella 21.3.2011 asetuksen (EU) N:o 270/2011 Egyptin tilanteen johdosta määrättävistä tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä (EUVL 2011, L 76, s. 4). Tässä asetuksessa toistetaan pääosin päätöksen 2011/172 säännökset, ja sen liitteessä I oleva luettelo on sama kuin kyseiseen päätökseen liitetty luettelo. Asetuksen N:o 280/2011 täytäntöönpanosta 21.3.2017 annettulla neuvoston täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2017/491 (EUVL 2017, L 76, s. 10) tehtiin kyseisen asetuksen liitteessä I olevaan luetteloon vastaavat muutokset kuin päätöksellä 2017/496.

B Kantajien ennen esillä olevaa asiaa tai samanaikaisesti sen kanssa unionin tuomioistuimissa vireille panemat menettelyt

- 8 Kantajat vaativat 20.5.2011 nostamallaan kanteella, joka kirjattiin unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamossa käsiteltäväksi asiana T-256/11, päätöksen 2011/172 ja asetuksen N:o 270/2011 kumoamista siltä osin kuin nämä toimet koskevat heitä.
- 9 Kantajat nostivat 24.5.2013 uuden kanteen, joka kirjattiin unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamossa käsiteltäväksi asiana T-279/13 ja jossa he vaativat unionin yleistä tuomioistuinta kumoamaan päätöksen 2011/172, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2013/144, ja asetuksen N:o 270/2011, ”joka on uusittu 22.3.2013 [heille] tiedoksi annetulla neuvoston päätöksellä”, siltä osin kuin nämä toimet koskevat heitä.
- 10 Kantajien asiassa T-256/11 nostama kanne hylättiin 27.2.2014 annettulla tuomiolla Ezz ym. v. neuvosto (T-256/11, EU:T:2014:93). Kantajat valittivat tästä tuomiosta 5.5.2014.
- 11 Kantajat nostivat 30.5.2014 kukin omalta osaltaan neljä erillistä kannetta päätöksestä 2014/153 siltä osin kuin tämä päätös koskee heitä (asia T-375/14, Al Naggar v. neuvosto, asia T-376/14, Yassin v. neuvosto, asia T-377/14, Ezz v. neuvosto, ja asia T-378/14, Salama v. neuvosto).
- 12 Edellä 10 kohdassa tarkoitettu kantajien valitus hylättiin 5.3.2015 annettulla tuomiolla Ezz ym. v. neuvosto (C-220/14 P, EU:C:2015:147).

- 13 Kantajat jättivät 29.5.2015 kanteen tarkistamista koskevan hakemuksen, jotta asiassa T-279/13 nostetussa kanteessa alun perin esitetyt vaatimukset ulotettaisiin koskemaan ”Egyptin tilanteen johdosta määrättävistä tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2011/172/YUTP muuttamisesta 20.3.2015 annettua neuvoston päätöstä (YUTP) 2015/485”.
- 14 Kantajien kyseisessä asiassa nostama kanne hylättiin unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 126 artiklan perusteella 15.2.2016 annetulla määräyksellä Ezz ym. v. neuvosto (T-279/13, ei julkaistu, EU:T:2016:78). Unionin yleinen tuomioistuin jätti edellä 13 kohdassa mainitun kanteen tarkistamista koskevan kirjelmän vaatimukset tutkimatta, koska tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuivat vireilläolovaikutuksen vuoksi. Unionin yleinen tuomioistuin katsoi, että esillä olevan kanteen ja tämän kanteen tarkistamista koskevan kirjelmän mukaiset asianosaisten, perusteet ja kohde olivat samat ja että viimeksi mainittu kirjelmä oli jätetty kyseisen kanteen nostamisen jälkeen (määräys 15.2.2016, Ezz ym. v. neuvosto, T-279/13, ei julkaistu, EU:T:2016:78, 22–30 kohta). Lisäksi se hylkäsi kanteen vaatimukset, koska ne selvästi olivat oikeudellisesti täysin perusteettomia (määräys 15.2.2016, Ezz ym. v. neuvosto, T-279/13, ei julkaistu, EU:T:2016:78, 43–79 kohta).
- 15 Unionin yleisen tuomioistuimen kahdeksannen jaoston puheenjohtajan 21.3.2016 antamilla määräyksillä asiat T-375/14, T-376/14, T-377/14 ja T-378/14 poistettiin rekisteristä kantajien peruutettua kanteensa (määräys 21.3.2016, Al Naggar v. neuvosto, T-375/14, ei julkaistu, EU:T:2016:185; määräys 21.3.2016, Yassin v. neuvosto, T-376/14, ei julkaistu, EU:T:2016:186; määräys 21.3.2016, Ezz v. neuvosto, T-377/14, ei julkaistu, EU:T:2016:187, ja määräys 21.3.2016, Salama v. neuvosto, T-378/14, ei julkaistu, EU:T:2016:188).
- 16 Ensimmäinen kantaja nosti 26.5.2016 unionin yleiseen tuomioistuimeen toimittamallaan kannekirjelmällä kanteen, joka kirjattiin unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamossa käsiteltäväksi asiana T-268/16, päätöksestä 2016/411 siltä osin kuin tämä päätös koskee häntä. Toinen, kolmas ja neljäs kantaja nostivat samana päivänä erillisellä kannekirjelmällä kanteen, joka kirjattiin unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamossa käsiteltäväksi asiana T-269/16, päätöksestä 2016/411 siltä osin kuin tämä päätös koskee heitä.
- 17 Unionin yleinen tuomioistuin jätti 12.9.2016 antamallaan määräyksellä edellä 16 kohdassa mainitut kantajien kanteet tutkimatta, koska tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuivat vireilläolovaikutuksen vuoksi, kun otetaan huomioon kantajien nyt esillä olevassa asiassa päätöksestä 2016/411 nostetun kanteen yhteydessä toimittama, jäljempänä 22 kohdassa mainittu kanteen tarkistamista koskeva kirjelmä (määräys 12.9.2016, Ezz v. neuvosto, T-268/16, ei julkaistu, EU:T:2016:606, 15 kohta ja määräys 12.9.2016, Salama ym. v. neuvosto, T-269/16, ei julkaistu, EU:T:2016:607, 15 kohta).

II Oikeudenkäynti ja asianosaisten vaatimukset

- 18 Kantajat nostivat käsiteltävänä olevan kanteen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 29.5.2015 toimittamallaan kannekirjelmällä. Kannekirjelmän ensimmäisen sivun ja 1 kohdan mukaan kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta kumoamaan ”Egyptin tilanteen johdosta määrättävistä tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2011/172/YUTP muuttamisesta 20.3.2015 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2015/485” siltä osin kuin tämä päätös koskee heitä. He vaativat lisäksi, että neuvosto veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 19 Kantajat ilmoittivat unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 24.8.2015 päivätyllä kirjeellä, että kannekirjelmällä oli ymmärrettävä tarkoitettavan päätöstä 2015/486, sillä maininta ”2015/485” johtui kirjoitusvirheestä.

- 20 Neuvosto toimitti vastinekirjelmän 15.2.2016. Tässä kirjelmässä se vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- hylkää kanteen
 - velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 21 Kantajat toimittivat vastauksensa 31.3.2016 ja vastaaja 27.5.2016.
- 22 Kantajat toimittivat 25.5.2016 työjärjestyksen 86 artiklan perusteella kanteen tarkistamista koskevan kirjelmän, jossa he vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin
- kumoaa päätöksen 2016/411 siltä osin kuin tämä päätös koskee heitä
 - velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 23 Neuvosto toimitti 30.6.2016 kanteen tarkistamista koskevaan kirjelmään huomautuksensa, joissa se ilmoitti pysyvän vastinekirjelmän vaatimuksissa.
- 24 Kantajat vaativat 25.7.2016 istunnon pitämistä.
- 25 Asia jaettiin uudelleen 4.10.2016 tehdyllä päätöksellä viidennen jaoston käsiteltäväksi.
- 26 Unionin yleinen tuomioistuin pyysi 31.3.2017 prosessinjohtotoimena asianosaisia toimittamaan sille tiettyjä asiakirjoja.
- 27 Kantajat vastasivat tähän pyyntöön 11.4.2017, ja neuvosto vastasi siihen 21.4.2017.
- 28 Unionin yleinen tuomioistuin siirsi viidennen jaoston ehdotuksesta 5.4.2017 tekemällään päätöksellä asian laajennetun viidennen jaoston käsiteltäväksi.
- 29 Unionin yleinen tuomioistuin kehotti 18.5.2017 prosessinjohtotoimena asianosaisia toimittamaan sille lisätietoja ja pyysi näitä ottamaan kantaa tiettyjen aikaisempien ratkaisujensa vaikutukseen esillä olevan asian kannalta.
- 30 Kantajat toimittivat 26.5.2017 toisen kanteen tarkistamista koskevan kirjelmän, jossa he vaativat unionin yleistä tuomioistuinta kumoamaan päätöksen 2017/496 ja täytäntöönpanoasetuksen 2017/491 siltä osin kuin nämä toimet koskevat heitä.
- 31 Asianosaiset vastasivat edellä 29 kohdassa mainittuihin unionin yleisen tuomioistuimen pyyntöihin 1. ja 8.6.2017 päivätyillä kirjeillään.
- 32 Kantajat pyysivät unionin yleistä tuomioistuinta 8.6.2017 päivätyllä oikeudenkäyntiasiakirjalla työjärjestyksen 92 artiklan 1 kohdan, 93 artiklan 1 kohdan ja 94 artiklan nojalla toteuttamaan asian selvittämistoimen, jotta heidän laillista edustajaansa Egyptissä kuultaisiin todistajana. Neuvosto esitti 19.6.2017 huomautuksensa tästä asian selvittämistoimea koskevasta pyynnöstä.
- 33 Neuvosto toimitti 26.6.2017 toisesta kanteen tarkistamista koskevasta kirjelmästä huomautuksensa, joissa se ilmoitti pysyvän vastinekirjelmän vaatimuksissa.
- 34 Istunto asianosaisten kuulemiseksi pidettiin 4.7.2017. Kantajien pyynnöstä asia käsiteltiin neuvoston kuulemisen jälkeen yleisön läsnä olematta. Kantajat täsmensivät kuitenkin, että tämä pyyntö ei edellyttänyt unionin yleisen tuomioistuimen asian käsittelyn lopettamisesta antamaan ratkaisuun

sisältyvien tiettyjen tietojen luottamuksellista käsittelyä. [*luottamuksellinen*]¹

- 35 Unionin yleinen tuomioistuin aloitti 19.9.2017 uudelleen asian käsittelyn suullisen vaiheen ja kehotti asianosaisia ottamaan kantaa siihen, onko 26.7.2017 annetulla tuomiolla neuvosto v. LTTE (C-599/14 P, EU:C:2017:583) vaikutusta esillä olevaan asiaan. Asianosaiset toimittivat vastauksensa unionin yleiselle tuomioistuimelle 4.10.2017.

III Oikeudellinen arviointi

A Kanteen vaatimusten tutkittavaksi ottaminen

- 36 Neuvosto vetoaa vastinekirjelmässään useisiin oikeudenkäyntiväitteisiin kannekirjelmän niiden kumoamisvaatimusten osalta, jotka koskevat ”Egyptin tilanteen johdosta määrättävistä tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2011/172/YUTP muuttamisesta 20.3.2015 annetun neuvoston päätöstä (YUTP) 2015/485” siltä osin kuin tämä päätös koskee kantajia. Neuvosto katsoo aluksi, että nämä vaatimukset viittaavat joko toimeen, jota ei ole olemassa, tai toimeen, jonka osalta kantajilla ei selvästi ole asiavaltuutta. Tämän jälkeen se katsoo, että koska kantajien 24.8.2015 päivätyllä kirjeellä tekemä oikaisu on tehty SEUT 263 artiklaan perustuvien kanteiden nostamiselle asetetun kahden kuukauden määräajan päätyttyä, kanne päätöksestä 2015/486 on nostettu liian myöhään. Neuvosto väittää vielä, että jos osoittautuu, että esillä oleva kanne on jätetty asiassa T-279/13 nostetun kanteen tarkistamista koskevan, kantajien samana päivänä toimittaman kirjelmän jälkeen, tämä kanne on jätettävä tutkimatta vireilläolovaikutuksen vuoksi.
- 37 Kantajat väittävät vastauksessaan, että maininta ”2015/485” on vain lyöntivirhe, minkä unionin yleinen tuomioistuin on vahvistanut 15.2.2016 antamallaan määräyksellä Ezz ym. v. neuvosto (T-279/13, ei julkaistu, EU:T:2016:78). Lisäksi he kiistävät, että tämän määräyksen osalta olisi kyse vireilläolovaikutuksesta.
- 38 Ensimmäisestä oikeudenkäyntiväitteestä on todettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan vaatimus, jonka mukaan kannekirjelmässä on työjärjestyksen 76 artiklan mukaisesti mainittava oikeudenkäynnin kohde, merkitsee sitä, että tämän maininnan on oltava riittävän selvä ja täsmällinen, jotta vastaaja voi valmistella puolustuksensa ja jotta unionin yleinen tuomioistuin voi tarvittaessa ratkaista kanteen tukeutumatta muihin tietoihin (ks. tuomio 13.9.2013, Anbouba v. neuvosto, T-592/11, ei julkaistu, EU:T:2013:427, 33 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 39 Kanteen kohteena oleva toimi voidaan kuitenkin tunnistaa implisiittisesti kannekirjelmän sisällön perusteella (ks. vastaavasti määräys 13.4.2011, Planet v. komissio, T-320/09, EU:T:2011:172, 23 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Unionin tuomioistuin ja unionin yleinen tuomioistuin ovat jo tunnustaneet mahdollisuuden luonnehtia uudelleen vaatimuksia, joissa kanteen kohteena oleva toimi tai kanteen kohteena olevat toimet nimetään epätasaisesti tai virheellisesti, jos nämä toimet voidaan kannekirjelmän sisällön sekä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevan asiayhteyden perusteella tunnistaa yksiselitteisesti (ks. vastaavasti ja analogisesti tuomio 7.7.1993, Espanja v. komissio, C-217/91, EU:C:1993:293, 14–16 kohta ja tuomio 13.9.2013, Anbouba v. neuvosto, T-592/11, ei julkaistu, EU:T:2013:427, 24 kohta).
- 40 Vaikka – kuten edellä 18 kohdassa on todettu – esillä olevassa asiassa kantajat viittaavat kannekirjelmän ensimmäisellä sivulla ja 1 kohdassa mainintaan ”2015/485” nimetäkseen kannekirjelmässä riidanalaisen päätöksen, on todettava, että he viittaavat sen sijaan päätöksen 2015/486 koko nimeen. Kantajien kannekirjelmän tekstissä mainitsemat säännökset ovat päätöksen

1 Luottamukselliset tiedot on poistettu tekstistä.

2015/486 säännöksiä eivätkä Euroopan unionin Kosovoon nimitetyn erityisedustajan toimeksiannon jatkamisesta 20.3.2015 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2015/485 (EUVL 2015, L 77, s. 12) säännöksiä. Lisäksi kantajat ovat liittäneet kannekirjelmään päätöksen 2015/486 eivätkä päätöstä 2015/485.

- 41 Kuten kantajat ovat myös vahvistaneet unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 24.8.2015 toimittamallaan kirjeellä (ks. edellä 19 kohta), esillä olevalla kanteella on katsottava vaadittavan päätöksen 2015/486 kumoamista siltä osin kuin tämä toimi koskee heitä, sillä kannekirjelmässä oleva maininta ”2015/485” on pelkkä kirjoitusvirhe, jolla ei ole vaikutusta tämän kanteen tutkittavaksi ottamiseen. Näin ollen esillä olevalla kanteella ei ole katsottava tarkoitettavan toimea, jota ei ole olemassa, tai toimea, jonka osalta kantajilla ei ole asiavaltuutta.
- 42 Toisesta oikeudenkäyntiväitteestä on todettava, että toisin kuin neuvosto väittää, päätöksestä 2015/486 nostettavan kanteen määräajan noudattamista arvioitaessa on esillä olevassa asiassa otettava huomioon kannekirjelmän toimittamispäivä eli 29.5.2015 eikä kantajien 24.8.2015 päivätyn kirjeen toimittamispäivää. Kuten edellä 40–41 kohdassa esitetystä seuraa, kannekirjelmän ja sen liitteiden sisällön itsensä perusteella tämä päätös voidaan vaikeuksitta yksilöidä kanteen kohteeksi. Kun otetaan huomioon kirjeessä, jolla neuvosto antoi kyseisen päätöksen tiedoksi kantajille, mainittu päivämäärä 24.3.2015, kannekirjelmän toimittaminen 29.5.2015 merkitsee tästä samasta päätöksestä nostettavan kanteen määräajan noudattamista SEUT 263 artiklan kuudennen kohdan ja työjärjestyksen 60 artiklan määräysten mukaisesti.
- 43 Kolmannesta oikeudenkäyntiväitteestä on huomattava, että kuten neuvosto itsekin myönsi vastauksessaan, unionin yleinen tuomioistuin totesi 15.2.2016 annetun määräyksen Ezz ym. v. neuvosto (T-279/13, ei julkaistu, EU:T:2016:78) 22–30 kohdassa, että asiassa T-279/13 toimitettu kanteen tarkistamista koskeva kirjelmä kannekirjelmän vaatimusten ja perusteiden ulottamiseksi koskemaan päätöstä 2015/486 oli toimitettu esillä olevan kanteen nostamisen jälkeen ja että tämä kanteen tarkistamista koskeva kirjelmä oli siten jätettävä tutkimatta, koska tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuivat vireilläolovaikutuksen vuoksi. Kannekirjelmän vaatimuksia ei siis ole jätettävä tutkimatta tällä perusteella.
- 44 Edellä 36 kohdassa mainitut oikeudenkäyntiväitteet on näin ollen hylättävä.

B Asiakysymys

- 45 Kantajat vaativat esillä olevalla kanteella unionin yleistä tuomioistuinta kumoamaan neuvoston päätökset, joilla päätöksen 2015/486, päätöksen 2016/411 ja päätöksen 2017/496 antamisen yhteydessä heidän merkitsemistään päätöksen 2011/172 luetteloon on jatkettu vuosina 2015, 2016 ja 2017 (jäljempänä riidanalaiset päätökset). Kantajat esittävät näiden vaatimustensa tueksi viisi kanneperustetta. Ensimmäisessä kanneperusteessa he esittävät päätöksen 2011/172 1 artiklan 1 kohdan, sellaisena kuin sen voimassaoloa on jatkettu päätöksillä 2015/486, 2016/411 ja 2017/496, ja asetuksen N:o 270/2011 2 artiklan 1 kohdan osalta lainvastaisuusväitteen, joka koskee lähinnä oikeusperustan puuttumista ja suhteellisuusperiaatteen loukkaamista. Toisen, kolmannen, neljännen ja viidennen kanneperusteen mukaan neuvosto on rikkonut SEU 6 artiklaa tarkasteltuna yhdessä SEU 2 artiklan ja SEU 3 artiklan 5 kohdan kanssa sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 47 ja 48 artiklaa siltä osin kuin neuvosto ei ole varmistautunut siitä, että kantajia koskevissa tuomioistuinmenettelyissä Egyptissä kunnioitetaan perusoikeuksia, se on jättänyt noudattamatta päätöksen 2011/172 ja asetuksen N:o 270/2011 edellä mainituissa säännöksissä vahvistettuja yleisiä perusteita, loukannut puolustautumisoikeuksia ja oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan sekä rajoittanut perusteettomasti ja suhteettomasti kantajien omistusoikeutta ja vahingoittanut heidän mainettaan.

- 46 Aluksi on tutkittava neuvoston väite, jonka mukaan edellä 45 kohdassa mainittujen kanneperusteiden kanssa ainakin asiallisesti samanlaiset kanneperusteet on jo tutkittu ja hylätty 27.2.2014 annetussa tuomiossa Ezz ym. v. neuvosto (T-256/11, EU:T:2014:93) ja tästä tuomiosta tehdyn valituksen seurauksena 5.3.2015 annetussa tuomiossa Ezz ym. v. neuvosto (C-220/14 P, EU:C:2015:147). Neuvosto päättelee tästä, että esillä oleva kanne on työjärjestyksen 126 artiklan mukaisesti hylättävä määräyksellä, koska se selvästi on oikeudellisesti täysin perusteeton.
- 47 Kantajat väittävät ensimmäisen ja toisen kanneperusteen yhteydessä, että neuvosto on jättänyt ottamatta huomioon tiettyjä tietoja, jotka koskevat poliittista ja oikeudellista kehitystä päätöksen 2011/172 antamisen jälkeen ja joista ilmenee yleisellä tasolla, että Egyptin viranomaiset ovat loukanneet oikeusvaltioperiaatetta ja perusoikeuksia ja erityisesti ensimmäisen kantajan oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin ja syyttömyysolettamaan häntä vastaan vireille pannuissa rikosoikeudenkäynneissä. Kantajat väittävät saattaneensa neuvoston tietoon nämä tiedot, erityisesti 23.12.2014 päivätyllä kirjeellään. Kanteen tarkistamista koskevissa kirjelmässä he väittävät esittäneensä neuvostolle samankaltaisia lisätietoja ennen kuin heidän luetteloon merkitsemistään jatkettiin vuosina 2016 ja 2017.
- 48 Unionin yleinen tuomioistuin ei kuitenkaan ole tutkinut tätä väitettä 27.2.2014 antamassaan tuomiossa Ezz ym. v. neuvosto (T-256/11, EU:T:2014:93) ja 15.2.2016 antamassaan määräyksessä Ezz ym. v. neuvosto (T-279/13, ei julkaistu, EU:T:2016:78) käsitellessään edellä 8 ja 9 kohdassa mainittuja kantajien kanteita. Kantajat ovat sitä paitsi asioiden käsittelyn aikana peruuttaneet kanteensa asioissa T-375/14–T-378/14.
- 49 On myös todettava, että päätöksen 2011/172 2 artiklan 3 kohdassa säädetään, että jos huomautuksia tehdään tai jos esitetään olennaista uutta näyttöä, neuvosto tarkastelee päätöstään uudelleen ja ilmoittaa tästä asianomaiselle henkilölle tai yhteisölle. Kyseisen päätöksen 5 artiklan kolmannen kohdan mukaan tämä päätös on jatkuvan tarkastelun alainen, ja se uusitaan, jos neuvosto katsoo, ettei sen tavoitteita ole saavutettu.
- 50 Näistä säännöksistä yhdessä tarkasteltuina ilmenee, että neuvosto voi joutua missä tahansa päätöksen 2011/172 uusimista edeltävässä tarkistuksessa tai milloin tahansa tutkimaan sille esitetyn olennaisen näytön tai huomautusten perusteella, onko tosiasiallinen tilanne muuttunut sen jälkeen, kun kantajat alun perin merkittiin luetteloon, tai edellisen tarkistamisen jälkeen siten, ettei heidän luetteloon merkitsemisensä ole enää perusteltua (ks. vastaavasti ja analogisesti tuomio 26.7.2017, neuvosto v. LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 46 kohta).
- 51 Esillä olevassa asiassa ei voida pitää asiaa tutkimatta poissuljettuna, että kantajien neuvoston kanssa ennen riidanalaisten päätösten antamista käymänsä kirjeenvaihdon yhteydessä esittämä näyttö on niin olennaista, että se kyseenalaistaa heidän luetteloon merkitsemisensä jatkamisen päätösten yhteydessä.
- 52 On myös totta, että edellä 46 kohdassa mainituissa unionin yleisen tuomioistuimen ja unionin tuomioistuimen ratkaisuihin on jo tutkittu kolmatta, neljättä ja viidettä kanneperustetta vastaavat perusteet. Näin ollen kantajilla ei ole oikeutta riitauttaa näiden viimeksi mainittujen kanneperusteiden yhteydessä alkuperäisen luetteloon merkitsemisensä tai päätöksellä 2013/144 luetteloon merkitsemisensä jatkamisen laillisuutta saattamalla unionin yleisen tuomioistuimen käsiteltäväksi kysymyksiä, jotka on jo ratkaistu edellä mainituilla unionin tuomioistuinten ratkaisuilla, sillä tällainen riitauttaminen olisi ristiriidassa paitsi kyseisten ratkaisujen tuomiolauselmiin, myös niiden perusteluihin, jotka ovat tuomiolauselmaan välttämätön tuki, ulottuvan oikeusvoiman kanssa (ks. vastaavasti tuomio 1.6.2006, P & O European Ferries (Vizcaya) ja Diputación Foral de Vizcaya v. komissio, C-442/03 P ja C-471/03 P, EU:C:2006:356, 39–41 kohta; tuomio 15.5.2008, Espanja v. neuvosto, C-442/04, EU:C:2008:276, 25 kohta ja tuomio 5.9.2014, Éditions Odile Jacob v. komissio, T-471/11, EU:T:2014:739, 117 kohta). Riidanalaisia päätöksiä vastaan esitetyt väitteet tai perustelut, jotka perustuvat samoihin tosiseikkoihin ja oikeudellisiin seikkoihin, jotka unionin tuomioistuimet ovat

jo tutkineet kantajien aikaisempien kanteiden yhteydessä, voidaan hylätä selvästi täysin perusteettomina (ks. vastaavasti ja analogisesti määräys 15.2.2016, Ezz ym. v. neuvosto, T-279/13, ei julkaistu, EU:T:2016:78, 41 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 53 Ei kuitenkaan ole mitään syytä olettaa, tutkimatta aineellisesti esillä olevan kanteen yhteydessä näiden kanneperusteiden tueksi esitettyjä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, että unionin tuomioistuimet olisivat jo tutkineet kyseiset seikat (ks. vastaavasti määräys 15.2.2016, Ezz ym. v. neuvosto, T-279/13, ei julkaistu, EU:T:2016:78, 41 kohta).
- 54 Näin ollen unionin yleinen tuomioistuin ei voi hylätä esillä olevaa kannetta sillä perusteella, että se selvästi on oikeudellisesti täysin perusteeton, tutkimatta kantajien tämän kanteen perusteiden tueksi esittämiä perusteluja.
- 55 Aluksi on tutkittava ensimmäinen ja toinen kanneperuste, jotka perustuvat edellä 47 kohdassa esitettyyn väitteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee päätöksen 2011/172 1 artiklan 1 kohdan, sellaisena kuin sen voimassaoloa on jatkettu päätöksillä 2015/486, 2016/411 ja 2017/496, ja asetuksen N:o 270/2011 2 artiklan 1 kohdan osalta esitettyä lainvastaisuusväitettä, ja toinen kanneperuste, jonka mukaan neuvosto on rikkonut SEU 6 artiklaa yhdessä SEU 2 artiklan ja SEU 3 artiklan 5 kohdan kanssa sekä perusoikeuskirjan 47 ja 48 artiklaa

a) Alustavat toteamukset

- 56 Aluksi on selvitettävä yhtäältä, voiko päätöksen 2011/172 rajoittavien toimenpiteiden järjestelmä edellyttää, että neuvosto ottaa huomioon kantajien edellä 47 kohdassa mainitun väitteensä tueksi esittämien kaltaisia olosuhteita, ja toisaalta tosiasiallisen asiayhteys, jossa kantajat ovat ilmoittaneet neuvostolle näistä olosuhteista, ja neuvoston näiden tietojen osalta toteuttama kohtelu.

1) Oikeudellinen asiayhteys

- 57 Aluksi on huomattava, että SEU 2 artiklassa ja SEU 3 artiklan 5 kohdassa unionin toimielimet veloitetaan puolustamaan erityisesti kansainvälisissä suhteissaan unionin perustana olevia arvoja ja periaatteita, etenkin ihmisarvon kunnioittamista, oikeusvaltiota ja perusoikeuksia.
- 58 Kuten unionin tuomioistuin on todennut, näiden unionin perustana olevien arvojen ja periaatteiden noudattaminen koskee unionin kaikkea toimintaa, myös yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan (YUTP) alalla, kuten SEU 21 artiklan 1 kohdan ensimmäisestä alakohdasta, 2 kohdan b alakohdasta ja 3 kohdasta ja SEU 23 artiklasta ilmenee (ks. vastaavasti tuomio 14.6.2016, parlamentti v. neuvosto, C-263/14, EU:C:2016:435, 47 kohta).
- 59 Erityisesti on huomattava, että SEU 21 artiklan 1 kohdassa määrätään, että unionin toiminnalla kansainvälisellä tasolla pyritään edistämään muualla maailmassa muun muassa oikeusvaltiota, ihmisoikeuksien yleismaailmallisuutta ja jakamattomuutta ja kansainvälisen oikeuden noudattamista.
- 60 Tarkasteltaessa erityisesti oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä ja syyttömyysolettamaa koskevaa oikeutta, jota väitetään tässä tapauksessa loukatun, on huomattava, että Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen mukaan Roomassa 4.11.1950 allekirjoitetun, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen (jäljempänä Euroopan ihmisoikeussopimus) 6 artiklassa, jota unionin oikeusjärjestyksessä vastaavat perusoikeuskirjan 47 ja 48 artikla, vahvistetulla oikeudella

- oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin on erityisesti rikosasioissa merkittävä asema demokraattisessa yhteiskunnassa (Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomio 7.7.1989, Soering v. Yhdistynyt kuningaskunta, CE:ECHR:1989:0707JUD 001403888, 113 kohta).
- 61 On myös korostettava, että riippumattomia ja puolueettomia tuomioistuinta sekä oikeutta tehokkaaseen tuomioistuinvalvontaan koskevat periaatteet ovat olennaisia normeja oikeusvaltion kunnioittamisessa, joka on itsessään yksi niistä keskeisistä arvoista, joihin unioni perustuu, kuten SEU 2 artiklasta ja EU-sopimuksen ja perusoikeuskirjan johdanto-osista ilmenee (ks. vastaavasti tuomio 15.9.2016, Klyuyev v. neuvosto, T-340/14, EU:T:2016:496, 87 ja 88 kohta).
- 62 Kuten Euroopan ihmisoikeustuomioistuin on todennut, oikeudesta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin ja syyttömyysolettamaan seuraavilla vaatimuksilla pyritään erityisesti rikosasioissa takaamaan, että ratkaisu, jolla päätetään lopullisesti kyseessä olevaa henkilöä vastaan nostettujen syytteiden perusteltavuudesta, on luotettava, ja estämään se, että tähän ratkaisuun liittyisi oikeussuojan epäämistä tai mielivaltaa, mikä merkitsisi oikeusvaltion tyhjäksi tekemistä (ks. vastaavasti ja analogisesti Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomio 17.1.2012, Othman (Abu Qatada) v. Yhdistynyt kuningaskunta, CE:ECHR:2012:0117JUD 000813909, 260 kohta ja Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomio 21.6.2016, Al-Dulimi ja Montana Management Inc. v. Sveitsi, CE:ECHR:2016:0621JUD 000580908, 145 ja 146 kohta).
- 63 Esillä olevassa asiassa päätöksen 2011/172 mukaisen järjestelmän erityispiirteet eivät oikeuta poikkeamaan neuvoston yleisestä velvollisuudesta kunnioittaa rajoittavia toimenpiteitä toteuttaessaan perusoikeuksia, jotka ovat erottamaton osa unionin oikeusjärjestystä (ks. vastaavasti tuomio 26.7.2017, neuvosto v. LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 25 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen), sillä kyseisen poikkeamisen seurauksena se vapautettaisiin kokonaan tarkistamasta, onko perusoikeuksien suoja taattu Egyptissä.
- 64 Päätöksen 2011/72 1 artiklan 1 kohdan mukaan tämän päätöksen tarkoituksena on sen liitteessä lueteltujen Egyptin valtion varojen väärinkäytöstä vastuussa olevien henkilöiden ja heitä lähellä olevien henkilöiden varojen jäädyttäminen. Kuten päätöksen johdanto-osan ensimmäisestä perustelukappaleesta ilmenee, se on annettu osana Egyptin viranomaisia tukevaa politiikkaa, joka perustuu erityisesti tavoitteisiin vahvistaa ja tukea demokratiaa, oikeusvaltiota, ihmisoikeuksia ja kansainvälisen oikeuden periaatteita, jotka vahvistetaan SEU 21 artiklan 2 kohdan b alakohdassa (ks. vastaavasti tuomio 27.2.2014, Ezz ym. v. neuvosto, T-256/11, EU:T:2014:93, 44 kohta). Tällä päätöksellä määrätyn varojen jäädyttämisen ainoana tarkoituksena on auttaa Egyptin viranomaisia helpommin toteamaan valtion varojen väärinkäyttö ja turvata näille viranomaisille mahdollisuus väärinkäytettyjen varojen takaisinperimiseen. Se on siis luonteeltaan puhtaasti turvaamistoimi, eikä sillä ole minkäänlaista rikosoikeudellista sivumerkitystä (ks. vastaavasti tuomio 27.2.2014, Ezz ym. v. neuvosto, T-256/11, EU:T:2014:93, 77, 78 ja 206 kohta ja tuomio 30.6.2016, Al Matri v. neuvosto, T-545/13, ei julkaistu, EU:T:2016:376, 62 ja 64 kohta).
- 65 Merkitäkseen henkilön päätöksen 2011/172 liitteessä olevaan luetteloon tai jatkaakseen tätä merkitsemistä neuvoston on tarkistettava, että sen käytettävissä olevien todisteiden perusteella voidaan osoittaa, että tämä henkilö on yhden tai useamman mahdollisesti valtion varojen väärinkäyttöön liittyviä tekoja koskevan vireillä olevan tuomioistuinmenettelyn kohteena, ja että tässä menettelyssä tai näissä menettelyissä tämä henkilö voidaan luokitella päätöksen 2011/172 1 artiklan 1 kohdassa vahvistettujen perusteiden mukaisesti (ks. vastaavasti ja analogisesti tuomio 14.4.2016, Ben Ali v. neuvosto, T-200/14, ei julkaistu, EU:T:2016:216, 156 kohta ja tuomio 30.6.2016, Al Matri v. neuvosto, T-545/13, ei julkaistu, EU:T:2016:376, 65 kohta).
- 66 Edellä esitetystä seuraa, että neuvoston asiana ei lähtökohtaisesti ole Egyptin viranomaisten kanssa tehtävän yhteistyön puitteissa arvioida niiden seikkojen paikkansapitävyyttä ja merkitystä, joihin tuomioistuinmenettelyt Egyptissä perustuvat (ks. vastaavasti ja analogisesti tuomio 30.6.2016, Al Matri v. neuvosto, T-545/13, ei julkaistu, EU:T:2016:376, 66 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen), sillä tämä

- arviointi kuuluu kyseisille viranomaisille. Unionin tuomioistuin on tältä osin todennut, ettei neuvoston eikä unionin yleisen tuomioistuimen tehtävänä ollut selvittää kantajiin kohdistuvien tutkintatoimien aiheellisuutta vaan ainoastaan varmistaa varojen jäädyttämispäätöksen aiheellisuus Egyptin viranomaisten oikeusapupyynnön perusteella (tuomio 5.3.2015, Ezz ym. v. neuvosto, C-220/14 P, EU:C:2015:147, 77 kohta). Neuvosto voi kuitenkin olla, kun otetaan erityisesti huomioon kantajan huomautukset, velvollinen pyytämään näiltä samoilta viranomaisilta selvennyksiä kyseisistä seikoista, jos nämä huomautukset saavat sen epäilemään niiden jo toimittamien todisteiden riittävyttä (ks. vastaavasti ja analogisesti tuomio 30.6.2016, Al Matri v. neuvosto, T-545/13, ei julkaistu, EU:T:2016:376, 68 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 67 Unionin toimivaltaisen viranomaisen asiana on siten osoittaa, mikäli asia riitautetaan, että kyseessä olevaa henkilöä vastaan esitetyt perusteet ovat perusteltuja, eikä viimeksi mainitun asiana ole esittää negatiivista näyttöä siitä, etteivät kyseiset perusteet ole perusteltuja. Kuitenkin siltä osin kuin neuvosto on esittänyt näyttöä kantajaa koskevista tuomioistuinmenettelyistä, kantajan on toimitettava väitteidensä tueksi vähintäänkin merkityksellisiä ja uskottavia konkreettisia todisteita (ks. vastaavasti ja analogisesti tuomio 30.6.2016, Al Matri v. neuvosto, T-545/13, ei julkaistu, EU:T:2016:376, 72–75 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 68 Koska päätös 2011/172 on annettu osana Egyptin viranomaisia tukevaa politiikkaa, joka perustuu erityisesti tavoitteisiin vahvistaa ja tukea demokratiaa, oikeusvaltiota, ihmisoikeuksia ja kansainvälisen oikeuden periaatteita, tilannetta, jossa tämä päätös olisi näihin tavoitteisiin nähden ilmeisen soveltumaton perusoikeuksien vakavien ja johdonmukaisten loukkausten vuoksi, ei voida pitää täysin poissuljettuna. Tämän päätöksen edellä 64 kohdassa todetulla tarkoituksella ei ole merkitystä näiden tavoitteiden kannalta, jos Egyptin viranomaisten toteamukseen valtion varojen väärinkäytöstä liittyy oikeussuojan epäämistä tai mielivaltaa.
- 69 Vaikka – kuten edellä 65 ja 66 kohdassa esitetystä seuraa – Egyptissä vireillä olevat tuomioistuinmenettelyt muodostavat lähtökohtaisesti riittävän vankan tosiseikaston, jonka perusteella henkilöt voidaan merkitä päätöksen 2011/172 liitteessä olevaan luetteloon ja sen voimassaoloa jatkaa, näin ei ole silloin, jos neuvoston on kohtuudella syytä olettaa, että näiden menettelyjen seurauksena annettava ratkaisu ei ole luotettava, varsinkin kun neuvoston ei lähtökohtaisesti täydy arvioida niiden seikkojen paikkansapitävyyttä ja merkitystä, joihin nämä menettelyt perustuvat.
- 70 Päätöksen 2011/172 kaltaisen rajoittavien toimenpiteiden järjestelmän yhteydessä ei siis voida pitää poissuljettuna, että neuvoston on tarkistettava, voidaanko tuomioistuinmenettelyjä, joihin se tukeutuu, pitää luotettavina kyseessä olevien henkilöiden oikeusvaltioperiaatteen ja perusoikeuksien, erityisesti oikeuden oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, loukkaamisesta toimittamien todisteiden vuoksi, edellyttäen, että kyse on objektiivisista, luotettavista, täsmällisistä ja yhtäpitävistä todisteista, jotka voivat herättää perusteltuja kysymyksiä tämän oikeuden kunnioittamisesta.
- 71 Päätöksen 2011/172 järjestelmän yhteydessä määrättyllä varojen jäädyttämisellä on turvaamistoimen luonteestaan huolimatta näiden henkilöiden vapauksiin ja oikeuksiin huomattava kielteinen vaikutus, minkä vuoksi oikean tasapainon varmistamiseksi varojen jäädyttämisen tavoitteiden ja näiden oikeuksien ja vapauksien suojan välille on välttämätöntä, että neuvosto voi tarvittaessa arvioida asianmukaisesti unionin tuomioistuinten valvonnassa riskiä tällaisten loukkausten ilmenemisestä (ks. vastaavasti ja analogisesti tuomio 18.7.2013, komissio ym. v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P ja C-595/10 P, EU:C:2013:518, 131 ja 132 kohta).
- 72 Neuvoston esillä olevassa asiassa esittämät seikat eivät kyseenalaista tätä arviointia.
- 73 Ensinnäkin on todettava, että neuvosto ei kiistä esillä olevassa asiassa, että kantajien väitteiden, jotka koskevat perusoikeuksien loukkaamista Egyptin poliittisessa ja oikeudellisessa tilanteessa, huomioon ottamisella voi olla merkitystä riidanalaisen päätöksen antamista edeltävässä tarkistuksessa. [luottamuksellinen]. Lisäksi unionin yleiselle tuomioistuimelle 4.10.2017 antamassaan kirjallisessa

- vastauksessa neuvosto ilmoitti, että tarkistaessaan kantajien merkitsemistä päätökseen 2011/172 liitettyyn luetteloon vuosina 2016 ja 2017 se oli ottanut asianmukaisesti huomioon kantajien väitteet perusoikeuksien vakavista loukkauksista Egyptissä käytyjen tuomioistuinmenettelyjen yhteydessä.
- 74 Toiseksi neuvoston perustelut, joilla se pyrkii osoittamaan, ettei sen ole tarkistettava, tarjotaanko Egyptissä käytävien tuomioistuinmenettelyjen yhteydessä vastaavat perusoikeuksia koskevat takeet kuin unionin oikeudessa, koskevat perusoikeuksien kunnioittamista Egyptin poliittisessa ja oikeudellisessa tilanteessa koskevan arviointivelvollisuuden ulottuvuutta, mutta niissä ei kyseenalaisteta tämän velvollisuuden olemassaoloa. *[luottamuksellinen]*.
- 75 Tämä tulkinta vahvistetaan neuvoston viittauksella 7.7.2017 annetun tuomion Azarov v. neuvosto (T-215/15, valitus vireillä, EU:T:2017:479) 175 kohtaan, jolla oli tarkoitus, kuten saman tuomion 166 kohdasta ilmenee, hylätä kantajan tässä asiassa esittämä väite, jonka mukaan neuvoston oli ennen tuossa asiassa riidanalaisen päätöksen antamista tarkistettava, taattiinko Ukrainan oikeusjärjestyksessä vähintäänkin vastaava perusoikeuksien suoja kuin unionissa.
- 76 Kolmanneksi tukeutuessaan 5.3.2015 annettuun tuomioon Ezz ym. v. neuvosto (C-220/14 P, EU:C:2015:147) ja 27.2.2014 annettuun tuomioon Ezz ym. v. neuvosto (T-256/11, EU:T:2014:93) väittääkseen, että kantajat pyrkivät ainoastaan kyseenalaistamaan tuomioistuinmenettelyjen aiheellisuuden eivätkä niiden olemassaoloa, minkä vuoksi ne eivät vaikuttaisi heidän varojensa jäädyttämisen laillisuuteen, neuvosto ei ole ottanut huomioon muun muassa edellä 66 kohdassa mainittua tämän oikeuskäytännön myöhempää kehitystä.
- 77 Tältä osin on korostettava, että unionin yleinen tuomioistuin on todennut Tunisian tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä 31.1.2011 annetun neuvoston päätöksen 2011/72/YUTP (EUVL 2011, L 28, s. 62) vastaavassa asiayhteydessä, ettei kantajan toimittamista asiakirjoista ilmennyt, että se, että kantajan väittämällä tavalla Tunisian lainkäyttöjärjestelmä ei ollut riippumattoman poliittisesta vallasta, voisi vaikuttaa konkreettisesti kantajaa koskeviin tuomioistuinmenettelyihin, tai että tämä puutteellisuus olisi systeemistä (tuomio 30.6.2016, Al Matri v. neuvosto, T-545/13, ei julkaistu, EU:T:2016:376, 73 kohta). Unionin yleinen tuomioistuin on siis jo tutkinut, oliko neuvoston otettava huomioon huomautukset, joilla pyritään kyseenalaistamaan kantajaa koskevien tuomioistuinmenettelyjen perusta, erityisesti vetoamalla kyseisen lainkäyttöjärjestelmän vakaviin puutteisiin, jotka vaikuttavat sen tarjoamiin perusoikeuksia koskeviin takeisiin.
- 78 Edellä 76 kohdassa mainitut neuvoston perustelut on vaikeaa sovittaa yhteen sen kanssa, että *[luottamuksellinen]*.
- 79 Neljänneksi on vielä todettava, että se, että neuvosto ei väittämällään tavalla ole antanut päätöstä 2011/172 ja myöhempiä päätöksiä Egyptin toimivaltaisen viranomaisen päätöksen perusteella vaan toteuttaakseen yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan tavoitteita sille tältä osin annetun itsenäisen toimivallan nojalla, vahvistaa unionin yleisen tuomioistuimen arvioinnin. Neuvoston on juuri tätä itsenäistä toimivaltaansa käyttäessään tutkittava huolellisesti ja puolueettomasti kaikki asian kannalta merkitykselliset seikat, joihin kuuluvat kantajien väitteet perusoikeuksien loukkaamisesta tuomioistuinmenettelyissä, jotka ovat tosiasiallisena perustana heidän merkitsemiselleen päätöksen 2011/172 luetteloon.
- 80 Näin ollen ensimmäistä ja toista kanneperustetta tutkiessaan unionin yleisen tuomioistuimen on otettava huomioon kummankin näistä kanneperusteista edellyttämän tuomioistuinvalvonnan tehokkuus ja otettava kantaa siihen, ovatko kantajien väitteet oikeusvaltioperiaatteen ja perusoikeuksien loukkauksista Egyptissä objektiivisia, luotettavia, täsmällisiä ja yhtäpitäviä seikkoja, jotka voivat herättää perusteltuja kysymyksiä, ja onko neuvosto ottanut ne riittävästi huomioon.

2) Tosiseikat

i) Kantajia koskeviin Egyptissä käytäviin tuomioistuinmenettelyihin liittyvät seikat

- 81 Ensinnäkin on huomattava, että kuten unionin yleinen tuomioistuin on jo todennut, kantajat oli alun perin merkitty päätöksen 2011/172 liitteeseen Egyptin viranomaisilta peräisin olevien asiakirjojen perusteella, ja näistä asiakirjoista ilmeni, että ensimmäistä kantajaa syytettiin Egyptissä valtion varojen väärinkäytöksi katsottavista teoista ja että kaikkien kantajien osalta oli tehty kyseisiin syytteisiin liittyvä heidän varojaan koskeva takavarikkopäätös (ks. vastaavasti tuomio 27.2.2014, Ezz ym. v. neuvosto, T-256/11, EU:T:2014:93, 132–134 ja 137–140 kohta). Asiakirja-aineistosta ilmenee, että tämä alkuperäinen merkitseminen perustui erityisesti tietoihin, jotka ilmenevät 13. ja 24.3.2011 päivättyihin Egyptin viranomaisten kirjeisiin liitetystä asiakirjoista.
- 82 Toiseksi asiakirja-aineistosta ilmenee, että näitä tietoja on myöhemmin täydennetty ja saatettu ajan tasalle 13.2.2014 päivättyllä Egyptin viranomaisten kirjeellä, johon on liitetty ajantasainen taulukko ensimmäistä kantajaa koskevista rikosoikeudenkäynneistä.
- 83 Kyseisessä 13.2.2014 päivätystä asiakirjassa mainitaan seitsemän rikosoikeudenkäyntiä. Kaksi ensimmäistä rikosoikeudenkäyntiä (vuoden 2011 asiat nro 38 ja nro 107) koskevat oikeudetonta hyötyä, ja kolmas rikosoikeudenkäynti (vuoden 2011 asia nro 291) koskee kahdessa ensimmäisessä menettelyssä tarkoitettuihin tekoihin liittyviä rahanpesuun liittyviä tekoja. Neljäs, viides, kuudes ja seitsemäs rikosoikeudenkäynti (vuoden 2011 asiat nro 457 ja nro 541 sekä vuoden 2013 asiat nro 156 ja nro 376) koskevat veronkiertoon, määräävän aseman väärinkäyttöön, jälleen veronkiertoon ja vielä rahanpesuun liittyviä tekoja.
- 84 Kolmanneksi, kuten neuvoston vastauksesta unionin yleisen tuomioistuimen pyyntöön, jossa sitä kehoitettiin 31.3.2017 toteutettuna prosessinjohtotoimena toimittamaan sille kaikki sen hallussa olevat kantajia koskevat todisteet, käy ilmi, Egyptin viranomaisten sille toimittamat asiakirjat päätöksen 2015/486 antamista varten käsittivät erityisesti 9.2.2015 päivätyn Egyptin yleisen syyttäjäviranomaisen (jäljempänä syyttäjäviranomainen) muistion. Kantajat väittävät, että tätä asiakirjaa ei ole koskaan annettu heille tiedoksi.
- 85 Kuten 9.2.2015 päivätyn syyttäjäviranomaisen muistion alussa täsmennetään, sillä on tarkoitus vastata selvennyspyyntöön, joka on esitetty neuvoston ”Maghreb/Mashreq”-työryhmän puitteissa tiettyjen jäsenvaltioiden kysymysten seurauksena. Tämä selvennyspyyntö koski päätöksen 2011/172 liitteeseen merkittäviä henkilöitä koskevien asioiden kaltaisissa asioissa sovellettavia laillisia menettelyä sekä laillista määräaikaa, jossa nämä asiat on käsiteltävä.
- 86 Kyseisestä 9.2.2015 päivätystä syyttäjäviranomaisen muistiosta ilmenee erityisesti, että Egyptin rikosmenettelyyn liittyy oikeussuojakeinoja, joiden perusteella henkilöt voivat saattaa ensimmäisen kerran Egyptin arabitasavallan kassaatiotuomioistuimen (jäljempänä Egyptin kassaatiotuomioistuin) tutkittavaksi ensimmäisen asteen tuomioistuimen tuomion, jolla heidät on tuomittu, ja toisen kerran tuomion, jolla heidät on tuomittu uudelleen ensimmäisen tuomion kumoamisen ja asian palauttamisen jälkeen. Lisäksi tästä viimeksi mainitusta tilanteesta todetaan, että Egyptin kassaatiotuomioistuin ratkaisee lopullisesti asian joko hylkäämällä kanteen tai ratkaisemalla itse asian aineellisesti.
- 87 Muilta osin 21.4.2017 päivätystä neuvoston kirjallisesta vastauksesta ilmenee, että muut syyttäjäviranomaisen helmikuussa 2017 toimittamat asiakirjat käsittivät vain ensimmäistä kantajaa koskevista rikosoikeudenkäynneistä jo toimitettujen tietojen päivityksiä, joista ei ilmennyt kyseisten menettelyjen kehittyneen 13.2.2014 päivätystä asiakirjassa ilmoitettuun nähden.

88 Neljänneksi asiakirja-aineistosta ilmenee vielä, että ennen kantajien luetteloon merkitsemisen jatkamista vuosina 2016 ja 2017 Egyptin viranomaiset olivat toimittaneet ajan tasalle saatettuja tietoja ensimmäistä kantajaa koskevien tuomioistuinmenettelyjen tilasta. Näistä tiedoista ilmenee erityisesti, että vuoden 2013 asiaa nro 156 koskeva tutkinta oli päätetty asian hallinnollisen ratkaisun seurauksena ja että vuoden 2011 asioissa nro 4 ja 5482 sekä vuoden 2015 asiassa nro 244 oli aloitettu kolme muuta menettelyä, jotka koskivat väitteitä sääntöjenvastaisuuksista El-Dekheila-yhtiön varainhoidossa, oikeudettomaan hyötyyn liittyviä tekoja ja rahanpesuun liittyviä tekoja. Lisäksi neuvostolle oli 6.1.2017 toimitettu 5.12.2016 päivätty muistio, joka on peräisin ulkomailla sijaitsevien varojen perimisestä vastaavalta Egyptin kansalliselta komitealta (jäljempänä kansallinen komitea). Tämä muistio on kuitenkin sisällöltään samanlainen kuin 9.2.2015 päivätty syyttäviviranomaisen muistio. Kantajat myönsivät 1.6.2017 antamassaan vastauksessa unionin yleisen tuomioistuimen kysymyksiin saaneensa tietää tästä asiakirjasta 27.1.2017, eli ennen heidän luetteloon merkitsemisensä jatkamista päätöksellä 2017/496.

ii) Kantajien ennen luetteloon merkitsemisensä jatkamista vuosiksi 2015, 2016 ja 2017 toimittamat tiedot

89 Aluksi on huomattava, että kantajat ilmaisevat 23.12.2014 neuvostolle osoittamassaan kirjeessä, johon he viittaavat edellä 47 kohdassa tarkoitettua väitteen yhteydessä, huolensa siitä, että ensimmäistä kantajaa koskevia rikosoikeudenkäyntejä ei ole aloitettu vilpittömässä mielessä ja todisteiden perusteella ja että ne ovat perusteettomia ja perustuvat poliittisiin syihin. Kantajat ovat näiden huolenaiheiden tueksi viitanneet asiayhteyteen, jossa nämä menettelyt on aloitettu, ja Egyptin kassaatiotuomioistuimen arviointiin näistä menettelyistä ja katsoneet, että niitä tukevat useat asiakirjat, jotka koskevat ensimmäisen kantajan oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin sekä oikeusvaltioperiaatteen noudattamista Egyptissä sen jälkeen, kun vuoden 2011 helmikuussa Egyptin arabitasavallan silloinen presidentti Muhammad Hosni Mubarak erosi tehtävistään.

90 Kantajat ovat liittäneet 23.12.2014 päivättyyn kirjeeseensä asiakirjat, jotka vahvistavat nämä huolenaiheet, ja nämä asiakirjat on liitetty kannekirjelmään. *[luottamuksellinen]*.

91 Kyse on ensinnäkin International Bar Association's Human Rights Instituten (IBAHRI) marraskuussa 2011 ja helmikuussa 2014 päivätyistä kahdesta kertomuksesta, jotka koskevat lakimiesammattien harjoittamista Egyptissä. IBAHRI:n vuoden 2011 kertomus, jonka otsikkona "Justice at a Crossroads: the Legal profession and the Rule of Law in the New Egypt", on laadittu tämän kansalaisjärjestön kesäkuussa 2011 Egyptissä tekemän tutkimuksen seurauksena. Sen tarkoituksena on tutkia asianajajien tässä maassa kohtaamia vaikeuksia oikeusvaltioperiaatteen noudattamisen ja perusoikeuksien kunnioittamisen osalta ennen vuoden 2011 tapahtumia ja välittömästi niiden jälkeen sekä antaa suosituksia näiden periaatteiden noudattamisen varmistamiseksi. IBAHRI:n vuoden 2014 kertomuksella, jonka otsikkona on "Separating Law and Politics: Challenges to the Independence of Judges and Prosecutors in Egypt" ja joka perustuu vuoden 2013 kesäkuun ja marraskuun välillä Egyptissä tehtyyn tutkimukseen, pyritään taas varmistamaan IBAHRI:n vuoden 2011 kertomuksen suositusten noudattaminen, ja siinä keskitytään erityisesti Egyptin oikeuslaitoksen riippumattomuuden esteisiin.

92 Toiseksi kantajat ovat toimittaneet Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneen asianajotoimiston osakkaan D:n 27.7.2011 laatiman kertomuksen ja Genevessä toimivan asianajaja M:n 4.2.2013 laatiman kertomuksen, joka koskee useita ensimmäistä kantajaa vastaan aloitettuja rikosoikeudenkäyntejä. Näistä kertomuksista ilmenee, että ensimmäisen kantajan lailliset edustajat Egyptissä ovat valtuuttaneet D:n ja M:n arvioimaan tarkkailijoina sitä, miten ensimmäisen kantajan oikeus oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin toteutuu näissä rikosoikeudenkäynneissä, jotka on aloitettu häntä vastaan Egyptissä.

- 93 D:n kertomus koskee Egyptin arabitasavallan virallisen syyttäjän (jäljempänä Egyptin virallinen syyttäjä) suorittamaa tutkintaa ja 7.–12.5. ja 11.–15.6.2011 pidettyjä suullisia käsittelyjä kantajaa koskevassa ensimmäisessä rikosoikeudenkäynnissä, joka vastaa asiakirja-aineistosta ilmenevällä tavalla Egyptin viranomaisten toimittamissa asiakirjoissa vuoden 2011 asiaa nro 107. Tämän kertomuksen tietojen mukaan entisen teollisuusministerin, teollisuusministeriön korkean virkamiehen ja ensimmäisen kantajan väitetään harjoittaneen yhteistoimintaa, jotta viimeksi mainittu saisi konserninsa kahdelle yritykselle energialisenssejä vastoin näiden lisenssien myöntämistä koskevaa julkista menettelyä terästeollisuuden alalla.
- 94 D:n kertomuksen sisältö perustuu syytekirjelmään, johon kertomuksen laatijalla on ollut mahdollisuus tutustua, ja hänen välittömiin havaintoihinsa eri istunnoissa, joihin hän on osallistunut. Tämä kertomus sisältää kuvauksen syytekirjelmästä ilmenevistä seikoista, sellaisina kuin ne ilmenevät asian siirtämisestä rikostuomioistuimelle 28.2.2011 annetusta asiakirjasta, pöytäkirjan istunnoista, erityisesti todistajien kuulemisesta, sekä kriittisen arvion syytteessä esitetyistä asianomaista vastaan puhuvista todisteista.
- 95 D. arvostelee kertomuksessaan kiirettä, jolla hänen mukaansa Egyptin viranomaiset ovat käsitelleet kyseessä olevaa asiaa, sekä olosuhteita, joissa istunnot, joihin hän on osallistunut, on pidetty, ja katso niiden merkitsevän ensimmäisen kantajan syyttömyysolettamaa koskevan oikeuden ja puolustautumisoikeuksien loukkaamista. Näiden havaintojen perusteella hän päättelee kertomuksessaan, että ”kun otetaan huomioon tapa, jolla rikostuomioistuin on johtanut istuntoja, on pelättävissä, ettei se päädy antamaan asianmukaista ratkaisua tässä asiassa [ja] että [yleisen mielipiteen] aiheuttaman paineen vuoksi se kokee velvollisuudekseen [tuomita syytetyt ja jättää Egyptin kassaatioistuimen tehtäväksi tuomion kumoamisen]”.
- 96 M:n kertomus taas koskee vuonna 2012 pidettyjä istuntoja ensimmäistä kantajaa koskevissa kahdessa rikosoikeudenkäynnissä, joista ensimmäinen liittyy kertomuksen mukaan syytteisiin El-Dekheila-yhtiön osakkeiden vilpillisestä hankkimisesta ja toinen näihin syytteisiin liittyviin rahanpesua koskeviin tekoihin, ja asiakirja-aineiston perusteella nämä oikeudenkäynnit vastaavat Egyptin viranomaisten toimittamissa asiakirjoissa vuoden 2011 asioita nro 38 ja nro 291.
- 97 M:n kertomuksessaan tekemä arviointi perustuu yhtäältä hänen puolestaan istuntoihin osallistumaan valtuutetun egyptiläisen asianajaja A:n laatimiin kertomuksiin, sillä M. ilmoittaa aluksi päättäneensä olla osallistumatta henkilökohtaisesti istuntoihin, koska ”hänen henkilökohtaiseen turvallisuuteensa kohdistui suuri riski oikeustalon edessä käytävien mielenosoitusten johdosta” ”[ensimmäisen kantajan] koko oikeudenkäyntimenettelyn ajan”, ja toisaalta hänen tekemäänsä välittömään havaintoon vuoden 2011 asiassa nro 38 pidetyssä istunnossa.
- 98 M:n kertomuksen ensimmäinen osa sisältää kuvauksen istuntosalista, sellaisena kuin hän on sen itse havainnut, ja toinen osa arvioinnin eri seikoista, joiden osalta hän on todennut A:n kertomuksissa mahdollisia perusoikeuksien loukkauksia, joita ovat syytettyjen vangittuna pitämiseen käytetty metallinen häkki, vartijoiden läsnäolo istuntosalissa, kuulemiseen liittyvät vaikeudet, rikostuomioistuimen riittämättömän puolueettomaksi katsottava asenne ja uutisointikampanjasta aiheutuvat vahingot. Näiden havaintojen perusteella hän päättelee, että ”perusoikeuksia koskevien kansainvälisten normien vuoksi [ensimmäisen kantajan] oikeuksia ja erityisesti oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin on voitu loukata”. Lisäksi ”on siis huomattava riski [päätyä] joko oikeudetonta hyötyä koskevassa menettelyssä tai rahanpesua koskevassa menettelyssä [oikeudellisesti] kestävämpiin tuomioihin”.
- 99 Kolmanneksi kantajat ovat vedonneet neuvostossa Egyptin kassaatioistuimen kolmeen tuomioon, jotka on annettu 2.12.2012, 12.5.2013 ja 14.12.2013. Näissä tuomioissa Egyptin kassaatioistuimen kumosi ensimmäisen asteen tuomioistuimen tuomiot, joissa oli kussakin näistä asioista todettu syytettyjen ja erityisesti ensimmäisen kantajan olevan vastuussa teoista ja tuomittu heidät eri rangaistuksiin, kuten sakkoihin ja vankeuteen, ja palautti asiat pääasiaa käsittelevälle

- tuomioistuimelle, jotta se ratkaisisi ne uudelleen. Kuten edellä 82 kohdassa mainitusta Egyptin viranomaisten asiakirjasta ilmenee, nämä kolme rikostuomiota annettiin vuoden 2011 asiassa nro 107 (lainvastaisesti myönnetyt energialisenssit), vuoden 2011 asiassa nro 291 (rahanpesu) ja vuoden 2011 asiassa nro 38 (El-Dekheila-yhtiön osakkeiden vilpillinen hankkiminen).
- 100 Neljänneksi kantajat ovat vedonneet Sveitsin valaliiton rikostuomioistuimen (jäljempänä Sveitsin liittovaltion rikostuomioistuin) 12.12.2012 antamaan tuomioon ja Liechtensteinin ruhtinaskunnan perustuslakituomioistuimen (jäljempänä Liechtensteinin perustuslakituomioistuin) 28.8.2012 ja 30.9.2013 antamiin tuomioihin. Nämä tuomiot koskevat Egyptin viranomaisten tekemien kansainvälisten oikeusapupyyntöjen mukaisia menettelyjä. Ensimmäisessä näistä tuomioista kumottiin Sveitsin viranomaisten päätös antaa niille oikeus tutustua Egyptin kansalaisten erityisesti rahanpesua koskevan rikosoikeudenkäynnin asiakirja-aineistoon.
- 101 Sveitsin liittovaltion rikostuomioistuin tukeutui 12.12.2012 antamassaan tuomiossa useisiin kansainvälisten organisaatioiden kertomuksista tai lehdistöstä saatavilla oleviin julkisiin tietoihin ja totesi, että ”riippumatta ihmisoikeuksien noudattamista [Egyptissä] koskevasta kysymyksestä [kyseisessä maassa] on käynnissä epävarma sisäinen siirtymä, jolle ovat ominaisia toimielinten epävakaus ja [toimeenpano- ja lainkäyttövallan] keskinäisen riippumattomuuden ja kunnioittamisen [ilmeinen kyseenalaistaminen]”. Näiden tietojen perusteella kyseinen tuomioistuin totesi, että ”[kantajiin kohdistui] välittömän ja korjaamattoman vahingon riski”.
- 102 Liechtensteinin perustuslakituomioistuimen 28.8.2012 ja 30.9.2013 antamalla kahdella tuomiolla kumottiin kaksi tuomioistuimen ratkaisua, joilla oli hylätty ensimmäisen kantajan omistaman yhtiön valitus sen varojen jäädyttämismääräyksestä tähän henkilöön Egyptissä kohdistuvien rikosoikeudenkäyntien vuoksi. Kyseinen tuomioistuin katsoi, että tietolähteet, joihin kyseinen yhtiö tukeutui ja jotka käsittivät erityisesti IBAHRI:n vuoden 2011 kertomuksen ja M:n kertomuksen, riittivät sen toteamiseksi, että se oli [näyttänyt toteen] [ensimmäisen kantajan] perusoikeuksien loukkauksen vaaran [Egyptissä]”, sillä ainoastaan tämän vaaran todennäköisyys oli näytettävä toteen.
- 103 Asiakirja-aineistosta ilmenee, että kantajat olivat edellä mainittua IBAHRI:n vuoden 2014 kertomusta lukuun ottamatta jo toimittaneet kyseiset asiakirjat tukeakseen ensimmäistä ja toista kanneperustettaan asioissa T-375/14–T-378/14 ja että neuvosto, joka on toimittanut vastinekirjelmän, jossa se on vastannut kyseisiin kanneperusteisiin, oli siten saanut tietää niistä jo tässä yhteydessä.
- 104 Kantajat ovat ennen luetteloon merkitsemisensä jatkamista vuosina 2016 ja 2017 esittäneet neuvoston kanssa käymänsä kirjeenvaihdon yhteydessä joitakin lisätodisteita, jotka koskevat perusoikeuksien kunnioittamista Egyptissä.
- 105 Kantajat ovat liittäneet 29.2.2016 neuvostolle osoittamaansa kirjeeseen Egyptissä olevien laillisten edustajiensa kirjeen, joka koskee Egyptin viranomaisten 2.1.2016 päivätyissä asiakirjoissa mainitsemia ensimmäistä kantajaa koskevia eri tuomioistuimenmenettelyjä. Erityisesti kolmesta näistä menettelyistä (vuoden 2011 asia nro 4, vuoden 2012 asia nro 274 ja vuoden 2013 asia nro 376) kyseiset lailliset edustajat ovat väittäneet, ettei heille ollut koskaan ilmoitettu ”virallisista” tutkintamenettelyistä ja että Egyptin viranomaiset olivat hylänneet heidän esittämänsä pyynnön saada tutustua asiakirja-aineistoon. Lisäksi kantajat ovat 14.2.2016 päivätyissä kirjeissään väittäneet kyseisiin kirjeisiin liitetyn egyptiläisen lakimiehen lausuntoon tukeutuen, että heidän oikeuttaan tulla kuulluiksi ei ollut noudatettu ennen Egyptin viranomaisten heidän osaltaan antamaa varojen jäädyttämismääräystä.
- 106 Kantajat ovat myös 7.3.2017 päivätyssä kirjeessä kiinnittäneet neuvoston huomion siihen, että ensimmäinen kantaja on määrätty tutkintavankeuteen kyseisestä päivästä lähtien, ja pitäneet sitä erityisesti Euroopan ihmisoikeussopimuksen 5 artiklassa vahvistettujen takeiden vastaisena.

iii) Kantajien toimittamien todisteiden käsittely neuvostossa

- 107 Asiakirja-aineistosta ilmenee, että neuvosto on vastannut 23.12.2014 päivätyyn kantajien kirjeeseen 24.3.2015 päivätyllä kirjeellään. Tämä viimeksi mainittu kirje ei sisällä nimenomaista viittausta kantajien väitteisiin, joilla kyseenalaistetaan perusoikeuksien ja erityisesti ensimmäisen kantajan oikeuden oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin kunnioittaminen Egyptissä, eikä myöskään edellä 91–102 kohdassa mainittuihin näitä väitteitä tukeviin asiakirjoihin. Neuvosto on kuitenkin vastannut kantajien huolenaiheisiin, jotka koskevat ensimmäistä kantajaa vastaan aloitettujen rikosoikeudenkäyntien perustaa ja joiden tueksi nämä väitteet oli esitetty, seuraavasti: ”Neuvosto ei yhdy kantaanne, jonka mukaan olosuhteet, joissa asiakastanne vastaan on nostettu syytteitä, osoittavat, etteivät nämä syytteet perustu minkäänlaiseen näyttöön ja että niillä on poliittiset perusteet”.
- 108 *[luottamuksellinen]*
- 109 Asiakirja-aineistosta ei ilmene, että neuvoston arviointi kantajien huomautuksista ja asiakirjoista olisi johtanut Egyptin viranomaisissa suoritettaviin yksittäisiin tarkistuksiin.
- 110 Kaikesta edellä esitetystä seuraa siten, että neuvosto on tutkiessaan uudestaan kantajien luetteloon merkitsemistä ennen päätöksen 2015/486 antamista katsonut implisiittisesti mutta välttämättä, että kyseiset huomautukset ja asiakirjat eivät merkityksellisyydestään ja uskottavuudestaan riippumatta voineet kyseenalaistaa päätöksen 2011/172 uusimista. Erityisesti 9.2.2015 päivätyyn syyttäjäviranomaisen muistion ja neuvoston selitysten perusteella on todettava neuvoston katsoneen, etteivät ne kyseenalaistaneet muun muassa kyseisen muistion perusteella suoritettua arviointia perusoikeuksien kunnioittamisesta Egyptissä ja etteivät ne siten antaneet aihetta lisätarkistuksiin.
- 111 Kuten neuvoston ensimmäiselle kantajalle 21.3.2016 ja 22.3.2017 osoittamat kirjeet kuvastavat, tämä kanta, joka koskee kantajien väitteitä oikeusvaltioperiaatteen ja perusoikeuksien loukkaamisesta Egyptissä, ei ole muuttunut siinä yhteydessä, kun heidän luetteloon merkitsemistään on jatkettu vuosina 2016 ja 2017.
- 112 Neuvosto ilmoitti 21.3.2016 päivätyssä kirjeessään, että kantajien väitteet tavasta, jolla Egyptin viranomaiset olivat käsitelleet ensimmäistä kantajaa koskevia asioita, oli ratkaistava Egyptin oikeusjärjestyksen ja menettelyjen mukaisesti. Neuvosto kertoi 22.3.2017 päivätyssä kirjeessään arvioineensa ensimmäisen kantajan huomautuksia tämän perusoikeuksien suojan tasosta Egyptissä käytyjen tuomioistuimenmenettelyjen yhteydessä ja katsoneensa, että Egyptin viranomaisten pyrkimyksiä periä takaisin Egyptin valtion menettämät summat oli paikallaan edelleen tukea.
- 113 Edellä 47 kohdassa mainitulla väitteellään kantajat vetoavat siihen, että tämä kanta ilmentää sitä, että neuvosto on sivuuttanut heidän sille toimittamiensa todisteiden sisällön ja niistä sille seuraavat velvollisuudet. Ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä kantajat väittävät, että nämä virheet johtavat päätösten 2015/486, 2016/411 ja 2017/496 lainvastaisuuteen siltä osin kuin niillä jatketaan päätöksen 2011/172 rajoittavien toimenpiteiden järjestelmää kokonaisuudessaan. Toisella kanneperusteellaan he väittävät, että siltä osin kuin riidanalaisilla päätöksillä jatketaan heidän luetteloon merkitsemistään ne ovat vastoin SEU 6 artiklaan, tarkasteltuna yhdessä SEU 2 artiklan ja SEU 3 artiklan 5 kohdan kanssa, ja perusoikeuskirjan 47 ja 48 artiklaan perustuvaa neuvoston velvollisuutta kunnioittaa perusoikeuksia. Unionin yleisen tuomioistuimen on siten näitä kanneperusteita tutkiessaan otettava kantaa neuvoston kannan perusteltavuuteen siltä osin kuin kyse on kantajien sille toimittamista todisteista sen käytettävissä olleiden Egyptin tilannetta koskevien tietojen valossa.

b) Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee päätösten 2015/486, 2016/411 ja 2017/496 ja asetuksen N:o 270/2011 osalta esitettyä lainvastaisuusväitettä

114 Esillä oleva kanneperuste jakautuu kahteen osaan, jotka koskevat päätösten 2015/486, 2016/411 ja 2017/496 osalta esitettyä lainvastaisuusväitettä siltä osin kuin niillä jatketaan päätöksen 2011/172 1 artiklan 1 kohdan voimassaoloa sekä asetuksen N:o 270/2011 2 artiklan 1 kohdan osalta esitettyä lainvastaisuusväitettä.

1) Ensimmäinen osa, joka koskee päätösten 2015/486, 2016/411 ja 2017/496 osalta esitettyä lainvastaisuusväitettä siltä osin kuin niillä jatketaan päätöksen 2011/172 1 artiklan 1 kohdan voimassaoloa

115 Kantajat väittävät, että vaikka oletettaisiinkin, että päätöksen 2011/172 1 artiklan 1 kohta olisi voinut perustua tämän päätöksen johdanto-osan ensimmäisessä perustelukappaleessa tarkoitettuihin tavoitteisiin sitä annettaessa, näin ei ollut enää päätöksen 2015/486 antamisajankohtana Egyptin poliittisen ja oikeudellisen tilanteen muututtua, mitä heidän neuvostolle ennen tätä ajankohtaa toimittamansa seikat kuvastivat. Kantajat väittävät näin ollen, että päätös 2015/486 ei voi perustua tavoitteeseen tukea Egyptin uusia viranomaisia ensinnäkään sen vuoksi, että nämä viranomaiset on pantu viralta päätöksen 2011/172 antamisen jälkeen, toiseksi perusoikeuksien ja oikeusvaltioperiaatteen loukkauksia käsittävän Egyptin poliittisen tilanteen epävakauden vuoksi ja kolmanneksi sen vuoksi, että neuvosto oli heidän välityksellään saanut haltuunsa tietoja, jotka osoittivat, että Egyptin viranomaiset eivät taanneet ensimmäisen kantajan osalta oikeudenmukaista, puolueetonta ja riippumatonta oikeuskäsittelyä eivätkä noudattaneet hänen osaltaan oikeusvaltioperiaatetta. Toisessa kanteen tarkistamista koskevassa kirjelmässä he väittävät lisäksi, että todisteet, jotka he ovat esittäneet näyttääkseen toteen päätöksen 2011/172 1 artiklan 1 kohdan oikeusperustan puuttumisen, osoittavat myös näiden säännösten suhteettomuuden neuvoston asettamiin tavoitteisiin nähden.

116 Neuvosto kiistää sen, että kantajilla olisi mahdollisuus vedota lainvastaisuusväitteeseen päätöksen 2011/172 1 artiklan 1 kohtaa ja asetuksen N:o 270/2011 2 artiklan 1 kohtaa vastaan, ja väittää, että kantajat saattoivat nostaa niistä SEUT 263 artiklaan perustuvan kanteen. Lisäksi neuvosto vastaa yleisellä tasolla, että unionin yleinen tuomioistuin ja unionin tuomioistuin ovat jo hylänneet kantajien esillä olevan kanneperusteen yhteydessä esittämät väitteet. Neuvoston mukaan merkitsemisperusteiden noudattamatta jättäminen ei ole merkityksellistä tutkittaessa oikeusperustan asianmukaisuutta. Se väittää myös, että kantajien esillä olevan kanneperusteen yhteydessä esille tuomat eri olosuhteet, eli Egyptissä tapahtuneet poliittiset muutokset, perusoikeuksien tila tässä maassa ja ensimmäisen kantajan perusoikeuksien väitetty loukkaaminen, eivät ole merkityksellisiä arvioitaessa päätöksen 2011/172 yhteydessä toteutettujen toimenpiteiden laillisuutta.

117 Aluksi on todettava, että kantajat vetoavat esillä olevan kanneperusteen yhteydessä kahteen eri väitteeseen. Ensinnäkin he vetoavat päätöksen 2011/172 1 artiklan 1 kohdan, sellaisena kuin sen voimassaoloa on jatkettu päätöksillä 2015/486, 2016/411 ja 2017/496, oikeusperustan puuttumiseen siltä osin kuin näillä säännöksillä ei enää toteuteta yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan tavoitteita. Toiseksi he vetoavat implisiittisesti kannekirjelmässä ja ensimmäisessä kanteen tarkistamista koskevassa kirjelmässä ja nimenomaisesti toisessa kanteen tarkistamista koskevassa kirjelmässä siihen, että neuvosto on loukannut suhteellisuusperiaatetta, koska näiden säännösten voimassaolon jatkaminen on ilmeisen soveltumatonta Egyptin tilanteen kehittymiseen nähden.

i) Oikeusperustan puuttumista koskeva väite

118 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan toimen oikeusperustan valinnalla mahdollistetaan toimen antajan toimivallan tutkiminen ja sen selvittäminen, liittyykö tämän toimen hyväksymismenettelyyn virheellisyyskärsiä. Lisäksi unionin toimen oikeusperustan valinnan on perustuttava sellaisiin objektiivisiin

- seikkoihin, jotka voivat olla tuomioistuinvalvonnan kohteena ja joihin kuuluvat toimen tarkoitus ja sisältö (ks. tuomio 5.3.2015, Ezz ym. v. neuvosto, C-220/14 P, EU:C:2015:147, 42 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja määräys 15.2.2016, Ezz ym. v. neuvosto, T-279/13, ei julkaistu, EU:T:2016:78, 47 kohta).
- 119 Kantajat kiistävät tämän väitteen yhteydessä, että esillä olevassa asiassa voitaisiin soveltaa päättelyä, jonka mukaisesti unionin yleinen tuomioistuin katsoi 15.2.2016 antamansa määräyksen Ezz ym. v. neuvosto (T-279/13, ei julkaistu, EU:T:2016:78) 47 kohdassa, että heidän alkuperäisen luetteloon merkitsemisensä jälkeen tapahtuneet ”yhteiskunnalliset ja oikeudelliset muutokset”, joihin he vetosivat myös oikeusperustan puuttumista koskeneen kanneperusteen yhteydessä, voivat vaikuttaa vain riidanalaisten päätösten perusteiden perusteltavuuteen, eikä niitä voida tutkia kyseisten toimien oikeusperustan valintaa koskevan tuomioistuinvalvonnan yhteydessä.
- 120 Kantajien mukaan oikeuskäytännöstä seuraa, että kun toimen tarkoitus ja sisältö perustuvat erityiseen yhteiskunnalliseen ja oikeudelliseen tilanteeseen, sen oikeusperustan tuomioistuinvalvonnassa pitäisi välttämättä tutkia myös tämän tilanteen kehittymistä.
- 121 On kuitenkin todettava, että kantajien kritisoima unionin yleisen tuomioistuimen päättely voidaan ulottaa koskemaan esillä olevaa asiaa.
- 122 Kuten unionin yleinen tuomioistuin totesi 27.2.2014 antamassaan tuomiossa Ezz ym. v. neuvosto (T-256/11, EU:T:2014:93, 44 kohta) päätöksen 2011/172 osalta, riittää, että tällä toimella toteutetaan SEU 21 artiklassa vahvistettuihin tavoitteisiin liittyviä tavoitteita, jotta sen on katsottava kuuluvan yhteiseen ulko- ja turvallisuuspolitiikkaan. Kuten unionin tuomioistuin on todennut, kun otetaan huomioon yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan laajat päämäärät ja tavoitteet sellaisina kuin ne ilmaistaan SEU 3 artiklan 5 kohdassa ja SEU 21 artiklassa sekä yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa koskevissa erityismääräyksissä, varsinkin SEU 23 ja SEU 24 artiklassa, kyseisen toimen aineellisen oikeellisuuden riittävällä SEU 21 artiklassa määriteltyjen tavoitteiden perusteella ei voida osoittaa tämän toimen oikeusperustan puuttumista (ks. vastaavasti tuomio 5.3.2015, Ezz ym. v. neuvosto, C-220/14 P, EU:C:2015:147, 46 kohta).
- 123 Sama päättely soveltuu päätösten 2015/486, 2016/411 ja 2017/496 yhteyteen, sillä niillä ainoastaan uusitaan päätös 2011/172 ja ne ovat osa samaa politiikkaa, jolla pyritään tämän viimeksi mainitun päätöksen johdanto-osan ensimmäisen perustelukappaleen mukaisesti tukemaan Egyptin poliittista ja taloudellista vakautusprosessia oikeusvaltioperiaatetta ja perusoikeuksia kunnioittaen.
- 124 Vaikka Egyptin tilanteen, jonka osalta neuvosto teki päätöksen 2011/172, oletettaisiin muuttuneen tavalla, joka on ristiriidassa sen demokratiakehityksen kanssa, jota tämän päätöksen taustalla olevalla politiikalla pyritään tukemaan, tämä seikka ei voi missään tapauksessa vaikuttaa tämän toimielimen toimivaltaan uusien päätösten SEUT 29 artiklan perusteella. Tästä seikasta huolimatta päätöksillä 2015/486, 2016/411 ja 2017/496 toteutettavat tavoitteet ja säännöt, joiden voimassaoloa niillä jatketaan, kuuluvat kuitenkin yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan alaan, mikä riittää esillä olevassa asiassa kantajien väitteen hylkäämiseen (ks. vastaavasti tuomio 14.6.2016, parlamentti v. neuvosto, C-263/14, EU:C:2016:435, 45–54 kohta).
- 125 Kantajien mainitsema oikeuskäytäntö ei voi kyseenalaistaa näitä perusteluja.
- 126 Ensinnäkin 8.6.2010 annetusta tuomiosta Vodafone ym. (C-58/08, EU:C:2010:321) riittää, kun todetaan, että unionin tuomioistuin ei tutkinut siinä kysymystä siitä, oliko yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan alaan kuuluva EU-sopimuksen määräys asianmukainen oikeusperusta, vaan sitä, oliko EY 95 artiklan 1 kohta (josta on tullut SEUT 114 artiklan 1 kohta) asianmukainen oikeusperusta, mikä edellyttää tällä perusteella annetulla toimella yhdenmukaistettavan alan yleisen kontekstin ja erityisten

olosuhteiden tutkimista sellaisina kuin ne olivat kyseisen toimen antamisajankohtana (ks. vastaavasti tuomio 8.6.2010, Vodafone ym., C-58/08, EU:C:2010:321, 32–35 ja 39–47 kohta). Unionin tuomioistuimen päättelyä kyseisessä tuomiossa ei siten voida ulottaa koskemaan esillä olevaa asiaa.

- 127 Toiseksi 11.7.2007 annetun tuomion Sison v. neuvosto (T-47/03, ei julkaistu, EU:T:2007:207) 191–193 kohta koskevat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointia perustelujen puuttumista koskevasta kanneperusteesta eivätkä oikeusperustan puuttumista koskevasta kanneperusteesta. Niillä ei siten ole merkitystä asian kannalta.
- 128 Kolmanneksi 22.4.2015 annetun tuomion Tomana ym. v. neuvosto ja komissio (T-190/12, EU:T:2015:222) 110 kohdasta on todettava, että tämä kohta on luettava sitä koskevan unionin yleisen tuomioistuimen päättelyn yhteydessä. Tällä päättelyllään unionin yleinen tuomioistuin ei pyrkinyt tutkimaan neuvoston Zimbabwen tilanteen kehittymisestä ja tämän kehityksen perusteella toteutettujen rajoittavien toimenpiteiden voimassa pitämisen tarpeesta tekemien arviointien aineellista oikeellisuutta, vaan ainoastaan tarkistamaan, oliko neuvoston tarkoituksena toteuttaa näillä toimenpiteillä yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan tavoitteita (ks. vastaavasti tuomio 22.4.2015, Tomana ym. v. neuvosto ja komissio, T-190/12, EU:T:2015:222, 93–111 kohta).
- 129 Näin ollen oikeusperustan puuttumista koskeva väite on hylättävä.

ii) Suhteellisuusperiaatteen loukkaamista koskeva väite

- 130 Aluksi on todettava yleisesti, että neuvostolla on laaja harkintavalta sen antaessa toimia yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan alalla, jolla siltä edellytetään poliittisten, taloudellisten ja sosiaalisten valintojen tekemistä, jolloin sen on suoritettava monitahoisia arviointeja (ks. vastaavasti tuomio 28.11.2013, neuvosto v. Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, C-348/12 P, EU:C:2013:776, 120 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Vastaavasti oikeuskäytännössä neuvostolle tunnustetaan laaja harkintavalta sen määritellessä yleiset perusteet, joilla rajataan niiden henkilöiden piiri, joihin voidaan kohdistaa rajoittavia toimenpiteitä, näiden toimenpiteiden taustalla olevien tavoitteiden kannalta (ks. vastaavasti tuomio 21.4.2015, Anboub v. neuvosto, C-605/13 P, EU:C:2015:248, 41 kohta ja tuomio 30.6.2016, Al Matri v. neuvosto, T-545/13, ei julkaistu, EU:T:2016:376, 48 kohta). Neuvostolle on siten tunnustettava yhtä laaja harkintavalta, kun kyse on näiden perusteiden soveltamisen jatkamisesta.
- 131 Unionin yleisen tuomioistuimen ei siten ole esillä olevassa asiassa otettava kantaa siihen, onko päätöksen 2011/172 johdanto-osan ensimmäisessä perustelukappaleessa tarkoitettu neuvoston politiikka, jolla se tukee poliittista vakautusprosessia Egyptissä ja jonka perusteella tämä viimeksi mainittu päätös ja sitä seuranneet päätökset on annettu, hyväksyttävää.
- 132 Unionin yleisen tuomioistuimen ei myöskään ole korvattava omalla arvioinnillaan neuvoston arviointia päätöksen 2011/172 taustalla olevasta maantieteellisestä tai poliittisesta tilanteesta ja sen uusimistarpeesta tässä tilanteessa. Sen on ainoastaan tutkittava, onko neuvosto tätä tarvetta arvioidessaan sivuuttanut selvästi niiden Egyptin poliittista ja oikeudellista tilannetta koskevien seikkojen merkityksen ja vakavuuden, joihin kantajat ovat vedonneet, kun otetaan huomioon muut sen käytettävissä olleet tiedot ja tämän päätöksen tavoitteet.
- 133 Kantajien esillä olevan kanneperusteen tueksi esittämiä eri perusteluja on tutkittava näiden seikkojen valossa.

– *Ensimmäinen perustelu, joka koskee neuvoston tukemien ”Egyptin uusien viranomaisten” viraltapanoa*

- 134 Kantajien perustelu, jonka mukaan päätöksen 2011/172 ei voitaisi enää katsoa olevan osa ”Egyptin uusia viranomaisia tukevaa politiikkaa” 27.2.2014 annetun tuomion Ezz ym. v. neuvosto (T-256/11, EU:T:2014:93) 44 kohdan mukaisesti näiden viranomaisten viraltapanon vuoksi, perustuu virheellisiin olettimiin.
- 135 Kun otetaan huomioon edellä 64 kohdassa mainittu päätöksen 2011/172 tarkoitus, tässä yhteydessä määrätyt rajoittavat toimenpiteet on lähtökohtaisesti pidettävä voimassa siihen saakka, kunnes tuomioistuimenmenettelyt Egyptissä on saatettu päätökseen, niiden tehokkaan vaikutuksen säilyttämiseksi. Näin ollen näiden toimenpiteiden voimassaolon jatkaminen ei voi riippua hallitusten peräkkäisistä vaihdoksista poliittisessa siirtymäprosessissa, joka seurasi Mubarakin erottua tehtävistään helmikuussa 2011.
- 136 Toisaalta 27.2.2014 annetun tuomion Ezz ym. v. neuvosto (T-256/11, EU:T:2014:93) 44 kohdasta seuraa, että unionin yleinen tuomioistuin on ilmaisulla ”Egyptin uusia viranomaisia tukeva politiikka” tarkoittanut politiikkaa, jolla ”tuetaan rauhanomaista ja hallittua siirtymistä oikeusvaltion periaatteen kunnioittamiseen perustuvaan demokraattiseen siviilihallintoon ihmisoikeuksia ja perusvapauksia täysin kunnioittaen”, mihin päätöksen 2011/172 johdanto-osan ensimmäisessä perustelukappaleessa viitataan. On totta, että kuten muun muassa IBAHRI:n vuoden 2014 kertomuksesta ilmenee, Egyptissä vuoden 2012 kesäkuussa demokraattisessa siirtymäprosessissa valittu tasavallan presidentti Mohammed Mursi syrjäytettiin tehtävistään vuoden 2013 kesäkuussa. Toisin kuin kantajat väittävät, kyseisen perustelukappaleen sanamuodossa ei kuitenkaan viitata siihen, että tätä prosessia tukevalla politiikalla tuettaisiin ainoastaan tämän johtajan muodostamaa hallitusta, joka oli ensimmäinen vaaleihin perustuva siviilihallitus Mubarakin erottua tehtävistään vuonna 2011. Edellä 131 kohdassa todetun mukaisesti unionin yleisen tuomioistuimen ei ole otettava kantaa siihen, oliko tällä tukipolitiikalla edelleen merkitystä Mursin tehtävien lakattua.
- 137 On selvää, ettei näitä perusteluja voida kyseenalaistaa [*luottamuksellinen*]. Riittää, kun todetaan edellä 135 kohdassa esitetyllä tavalla, että nämä toimenpiteet on lähtökohtaisesti pidettävä voimassa siihen saakka, kunnes tuomioistuimenmenettelyt kyseisessä maassa on saatettu päätökseen, niiden tehokkaan vaikutuksen säilyttämiseksi.
- 138 Egyptin ”uusien viranomaisten” viraltapanoa koskeva perustelu on siten hylättävä.

– *Toinen perustelu, joka koskee Egyptin poliittisen tilanteen epävakaudesta johtuvia riskejä ja oikeusvaltioperiaatteen ja perusoikeuksien loukkaamista*

- 139 On huomattava, että kuten kantajat väittävät, heidän toimittamisensa todisteissa ja erityisesti IBAHRI:n kertomuksiin perustuvissa todisteissa viitataan huomattavaan poliittiseen ja institutionaaliseen epävakauteen Egyptissä Mubarakin erottua tehtävistään 11.2.2011 ja että tämä epävakauteen jatkui siihen asti, kunnes vuoden 2014 tammikuussa annettiin uusi perustuslaki ja joitakin kuukausia myöhemmin Al-Sisi valittiin presidentiksi, kuten kantajien 1.6.2017 antamasta vastauksesta unionin yleisen tuomioistuimen kysymyksiin ilmenee. Näistä asiakirjoista ilmenee niin ikään, että poliittista tilannetta tuohon aikaan leimasivat viranomaisten ja poliittisten vastustajien väliset huomattavat jännitteet, jotka johtivat useisiin ihmishenkien menetyksiin.
- 140 Oikeudellisen tilanteen osalta kyseiset asiakirjat viittaavat siihen, että edellä 139 kohdassa mainitut poliittiset jännitteet ilmenivät muun muassa poliittisiin vastustajiin kohdistuvana repressiivisenä kriminaalipolitiikkana ja että perusoikeuksien suojan taso oli riittämätön. Asiakirjoissa mainitaan myös toimeenpanovallan toistuva puuttuminen lainkäyttöviranomaisten toimivaltuuksien käyttöön tai yritys puuttua siihen, ainakin Mursin toimikaudella. Nämä asiakirjat kuvastavat myös entisiä johtajia ja heidän läheisiään vastaan aloitettujen ja erityisesti Mubarakia ja ensimmäistä kantajaa koskevien

rikosoikeudenkäyntien voimakasta uutisointia ja sen yleisen mielipiteen painetta, joka halusi saada nämä henkilöt vastuuseen ja pelkäsi prosessin vaarantuvan lainkäyttöjärjestelmän puutteellisuuksien vuoksi.

- 141 Samat asiakirjat sisältävät myös kuvauksen Egyptin lainkäyttöjärjestelmän toiminnasta tarkasteltuna ajanjaksona. Näissä asiakirjoissa viitataan tämän järjestelmän erityispiirteisiin, jotka niiden laatijoiden mukaan heikentävät Egyptin lainkäyttöviranomaisten tarjoamaa perusoikeuksien suojaa, joka lähtökohtaisesti taataan niitä velvoittavalla lainsäädännöllä. Näistä erityispiirteistä mainitaan erityisesti toimeenpanoviranomaiselle annetut toimivaltuudet, jotka koskevat syyttäjien nimittämistä ja tuomareiden urakehitystä, sekä tuomareiden palvelukseenottotapaan ja koulutukseen liittyvät puutteellisuudet etenkin perusoikeuksia koskevien kansainvälisten normien suhteen. Näihin erityispiirteisiin kuuluvat lisäksi D:n ja M:n kertomuksissa kuvattujen rikosistuntojen pitämistä koskevat aineelliset edellytykset, joista osa ei näiden kertomusten perusteella näytä koskevan pelkästään kuvattuja istuntoja ja jotka näiden laatijoiden mukaan viittaavat siihen, että oikeudesta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin seuraavia kaikkia takeita ei ole varmistettu.
- 142 Kyseisistä asiakirjoista ilmenee myös, että Sveitsin liittovaltion rikostuomioistuin tukeutui 12.12.2012 antamassaan tuomiossa Egyptissä vuonna 2012 vallinnutta poliittista epävakautta koskeviin seikkoihin sekä todisteisiin, jotka osoittivat toimeenpanoviranomaisen puuttuneen tuomioistuinasioihin, mikä oli todettu useiden julkisten lähteiden perusteella, ja että Liechtensteinin perustuslakituomioistuin katsoi 28.8.2012 ja 30.9.2013 antamissaan tuomioissa, että IBAHRI:n vuoden 2011 kertomukseen sisältyvät tiedot Egyptin lainkäyttöjärjestelmästä sekä M:n kertomukseen sisältyvät seikat viittasivat vaaraan, että ensimmäisen kantajan perusoikeuksia loukataan Egyptissä.
- 143 Vaikka oletettaisiinkin, että kaikki kyseisissä asiakirjoissa tarkoitetut olosuhteet voitaisiin katsoa toteen näytetyiksi, ne eivät kuitenkaan merkitsisi näyttöä siitä, että päätöksen 2011/172 voimassaolon jatkaminen päätöksellä 2015/486 oli selvästi vastoin tämän ensin mainitun päätöksen johdanto-osan ensimmäisessä perustelukappaleessa tarkoitettuja tavoitteita.
- 144 Näiden olosuhteiden perusteella ei ensinnäkään voida päätyä katsomaan, että Egyptin poliittista tilannetta vuosina 2011–2014 leimannut poliittinen ja institutionaalinen epävakaus olisi vaarantanut Egyptin lainkäyttöjärjestelmän kyvyn ylipäänsä taata oikeusvaltioperiaatteen ja perusoikeuksien kunnioittaminen ja että päätöksellä 2011/172 määrätystä varojen jäädyttämisestä muun muassa näiden periaatteiden kunnioittamiseen tähtäävän politiikan yhteydessä olisi siten tullut ilmeisen soveltumatonta.
- 145 Kyseisistä asiakirjoista ilmenee tosin, että Egyptin poliittinen ja institutionaalinen epävakaus on voinut olla epävarmuustekijä, etenkin vuonna 2012, sen riskin osalta, että toimeenpanoviranomainen puuttuu vireillä oleviin asioihin siinä määrin, että eurooppalaisen tuomioistuimen näkökulmasta oikeusaputoimenpiteiden kumoaminen olisi perusteltua.
- 146 Tämä epävakaus ei kuitenkaan voinut riittää perusteeksi sille, että neuvosto lopettaa päätöksen 2011/172 uusimisen, kun otetaan huomioon sen päätöksen 2015/486 antamisajankohtana käytettävissä olleet tiedot. Aluksi [*luottamuksellinen*]. Yksikään kantajien esittämistä seikoista ei viittaa siihen, että tämä epävakaus olisi vaikuttanut päätöksen 2011/172 kohteena olevia henkilöitä koskeviin rikosoikeudenkäynteihin Egyptissä. Neuvostolla oli käytettävissään päätösten 2015/486, 2016/411 ja 2017/496 antamisajankohtana ajantasaiset tiedot kyseisistä rikosoikeudenkäynneistä (ks. edellä 87 ja 88 kohta), jotka koskevat päätöksen 2011/172 liitteessä mainittuja henkilöitä, eikä näistä tiedoista ilmennyt tällaista vaikutusta, vaan kyseiset oikeudenkäynnit näyttävät jatkuneen normaalisti ja joissakin tapauksissa johtaneen joko asian käsittelyn päättymiseen todisteiden puuttumisen vuoksi tai siihen, että Egyptin kassaatioistuimiin on kumonnut näille henkilöille annetut tuomiot.

- 147 Tarkasteltuna ajanjaksona Egyptissä viranomaisten ja mielenosoittajien, erityisesti poliittisten vastustajien, välisissä yhteenotoissa tapahtuneeksi väitetyistä perusoikeuksien loukkauksista ja viimeksi mainittuihin kohdistetusta repressiivisestä kriminaalipolitiikasta ei voida tehdä toisenlaista johtopäätöstä. Kantajien esittämistä todisteista ei ilmene, että nämä loukkaukset, vaikka ne oletettaisiin toteen näytetyiksi, olisivat voineet vaikuttaa rikosoikeudenkäynteihin, joissa vastaajina on henkilöitä, joiden katsotaan olevan vastuussa valtion varojen väärinkäytöstä ja joiden osalta päätös 2011/172 on annettu. Näitä rikosoikeudenkäyntejä koskevista todisteista on todettava, että vaikka ne viittaavat siihen, että osassa niistä on voitu kokea painetta yleisen mielipiteen vuoksi, tästä ei voida päätellä vaaraa siitä, että kaikissa näissä oikeudenkäynneissä olisi systemaattisesti loukattu oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin ja syyttömyysolettaman periaatetta.
- 148 Lainkäyttöjärjestelmän toimintaa koskevat seikat, jotka ilmenevät erityisesti IBAHRI:n, D:n ja M:n kertomuksista, eivät kyseenalaista näitä perusteluja. Näissä kertomuksissa viitataan toki Egyptin oikeusjärjestyksen puutteellisuuksiin lainkäyttöviranomaisten riippumattomuuden suojassa ja käytännön epäkohtiin, jotka voivat heikentää perusoikeuksien konkreettista toteutumista tässä järjestelmässä. Ne eivät kuitenkaan viittaa siihen, että nämä olosuhteet vaarantaisivat systemaattisesti Egyptin lainkäyttöviranomaisten kyvyn turvata oikeusvaltioperiaatteen ja perusoikeuksien kunnioittaminen rikosoikeudenkäynneissä, kuten niissä, joihin neuvosto on tukeutunut päätöksessä 2011/172.
- 149 Näitä perusteluja eivät kyseenalaista myöskään 12.12.2012 annettu Sveitsin liittovaltion rikostuomioistuimen tuomio ja 28.8.2012 ja 30.9.2013 annetut Liechtensteinin perustuslakituomioistuimen tuomiot, joihin kantajat ovat vedonneet. Vaikka näiden tuomioistuinten kumoamat tuomioistuimen määräämät toimenpiteet olisivat rinnastettavissa päätöksen 2011/172 yhteydessä toteutettuihin toimenpiteisiin, näistä tuomioista ilmenee joka tapauksessa, että ne on annettu esillä olevan kanneperusteen kannalta merkityksellisiin tosiseikkoihin ja oikeudellisiin seikkoihin nähden eri tosiseikkojen ja oikeudellisten seikkojen osalta. Näissä tuomioissa kyseiset tuomioistuimet ovat ottaneet kantaa tosiseikkoihin, jotka voitiin ottaa huomioon vuosina 2012 ja 2013, eivätkä myöhemmin ilmenneisiin tosiseikkoihin. Kumotut toimenpiteet eivät olleet toimenpiteiden järjestelmiä vaan yksittäisiä toimenpiteitä, eikä näiden toimenpiteiden lopettamiseksi ollut tarpeen osoittaa, kuten esillä olevassa asiassa, olevan vaarana, että Egyptin oikeudenkäytössä loukataan systemaattisesti perusoikeuksia.
- 150 Kantajien vuosina 2016 ja 2017 lisäksi toimittamat oikeusvaltion ja perusoikeuksien yleistä tilannetta koskevat asiakirjat eivät anna aihetta toisenlaiseen arviontiin päätöksestä 2016/411 ja päätöksestä 2017/496.
- 151 Unionin nimissä vuosina 2011–2016 annetut julistukset, joihin kantajat vetoavat ensimmäisessä kanteen tarkistamista koskevassa kirjelmässä, eivät koske tuomioistuinmenettelyjä, joihin neuvosto on tukeutunut päätöksessä 2011/172. Se, että unionin viranomaiset ilmaiset huolensa perusoikeuksien ja oikeusvaltioperiaatteen loukkauksista Egyptissä tai vaativat Egyptin viranomaisia pidättymään tällaisista loukkauksista, myös oikeudenkäytössä, ei itsessään estä sitä, että neuvosto antaa näille samoille viranomaisille apua tietyissä tuomioistuinmenettelyissä. On erityisesti huomattava, että politiikassa, joka tähtää muun muassa oikeusvaltioperiaatteen ja perusoikeuksien kunnioittamiseen Egyptissä, Egyptin viranomaisille annettava apu valtion varojen väärinkäytön estämiseksi ei ole ristiriidassa sellaisten huolenilmaisujen tai vaatimusten kanssa, joilla pyritään siihen, että nämä viranomaiset itse kunnioittaisivat näitä periaatteita, vaan se päinvastoin täydentää niitä.
- 152 Syyskuussa 2016 annetusta Kansainvälisen lakimieskomission kertomuksesta, jonka otsikkona on ”Egypt’s judiciary: A Tool of Repression, Lack of Effective Guarantee of Independence and Accountability”, on todettava, että asiakirja-aineistosta ei ilmene, että kantajat olisivat toimittaneet tämän kertomuksen neuvostolle ennen päätöksen 2017/496 antamista. Neuvostoa ei siten voida arvostella siitä, että se ei ole ottanut huomioon tähän kertomukseen sisältyviä seikkoja määrittäessään, oliko päätöksen 2011/172 uusiminen sen taustalla olevan politiikan tavoitteiden mukaista vai ei. Nämä

- seikat ovat toki samankaltaisia kuin IBAHRI:n kertomuksiin sisältyvät seikat, jotka koskevat Egyptin lainkäyttöjärjestelmän toimintaa, myös näiden viimeksi mainittujen kertomusten kattamaa ajanjaksoa myöhemmältä ajalta. Nämä seikat eivät kuitenkaan koske rikosoikeudenkäyntejä, joihin neuvosto on tukeutunut, eivätkä ne viittaa siihen, että kyseisen lainkäyttöjärjestelmän kyky varmistaa perusoikeuksien kunnioittaminen olisi systemaattisesti vaarantunut näissä oikeudenkäynneissä.
- 153 Toiseksi kantajien esittämät seikat eivät osoita, että neuvosto olisi tehnyt ilmeisen arviointivirheen katsoessaan, että sen käytettävissä oli riittävästi tietoja, jotta se saattoi todeta kohtuulliseksi jatkaa päätöksen 2011/172 myötä aloitettua yhteistyötä Egyptin viranomaisten kanssa ilman, että sen olisi tarpeen tehdä lisätarkistuksia.
- 154 Kantajat eivät ole osoittaneet, että neuvosto olisi implisiittisesti mutta välttämättä tällaisen arvioinnin tehdessään tehnyt tämän yhteistyön jatkamisen kannalta merkityksellisistä eri seikoista ilmeisen virheellisen vertailun, joka edellytti erityisesti, että huomioon otetaan tämän yhteistyön tarkoitus sekä sen taustalla olevan politiikan tavoitteet, eli Egyptin poliittisen ja taloudellisen vakautusprosessin tukeminen oikeusvaltioperiaatetta ja perusoikeuksia kunnioittaen.
- 155 Siltä osin kuin päätöksellä 2011/172 käyttöön otetun rajoittavien toimenpiteiden järjestelmän ainoana tarkoituksena on auttaa Egyptin viranomaisia helpommin toteamaan valtion varojen väärinkäyttö ja turvata näille viranomaisille mahdollisuus väärinkäytettyjen varojen takaisinperimiseen, ei voida pitää poissuljettuna, että tämän järjestelmän voimassaolon jatkamisella on edelleen merkitystä myös tilanteessa, jossa poliittiset ja oikeudelliset muutokset ovat demokratiakehityksen, oikeusvaltion tai perusoikeuksien kunnioittamisen kannalta epäsuotuisia. Neuvoston oli siten arvioitava, saattoiko se käytettävissään olleiden tietojen perusteella kohtuudella katsoa, että Egyptin viranomaisille annettavan oikeusavun jatkaminen valtion varojen väärinkäytön estämiseksi oli edelleen myös tällaisessa tilanteessa asianmukainen keino edistää tässä maassa poliittisen vakauden ja oikeusvaltioperiaatteen kunnioittamisen tavoitteita.
- 156 Kuten edellä 144–152 kohdassa on todettu, kantajien esittämien seikkojen perusteella ei yksinään voida päätellä, että Egyptin lainkäyttöviranomaisten kyky turvata oikeusvaltioperiaatteen ja perusoikeuksien kunnioittaminen tuomioistuinmenettelyissä, joihin päätös 2011/172 perustuu, olisi lopullisesti vaarantunut kyseisten poliittisten ja oikeudellisten muutosten vuoksi.
- 157 Neuvosto saattoi ottaa huomioon Egyptin oikeusjärjestyksessä annetut takeet. Erityisesti IBAHRI:n kertomuksista ilmenee, että Egypti on sopimuspuolena kansalaisyhteiskuntaa ja poliittisia oikeuksia koskevassa kansainvälisessä yleissopimuksessa sekä perusoikeuksien suojaa koskevissa kansainvälisen oikeuden alueellisissa sopimuksissa ja että lainkäyttövallan riippumattomuus taataan Egyptin perustuslailla, ja tällä alalla on tapahtunut edistystä, kun helmikuussa 2014 annettiin uusi perustuslaki. Edellä 86 kohdassa mainituista 9.2.2015 päivätyn syyttäjäviranomaisen muistion tiedoista, jotka koskevat Egyptin rikosmenettelyssä tarjottuja oikeussuojakeinoja päätöksessä 2011/172 mainituille henkilöille, ilmenee, että nämä menettelyt liittyvät oikeussääntöihin, jossa annetaan kyseisille henkilöille takeita tehokkaasta oikeussuojasta. Kuten edellä 146 kohdassa on korostettu, kyseisiä rikosoikeudenkäyntejä koskevasta ajantasaisista tiedoista, jotka Egyptin viranomaiset olivat myös toimittaneet päätösten 2015/486, 2016/411 ja 2017/496 antamiseksi, ilmenee, että osa päätöksen 2011/172 liitteessä mainituista henkilöistä oli saanut tuomionsa kumotuksi.
- 158 Erityisesti 9.2.2015 päivätystä syyttäjäviranomaisen muistiosta on todettava, että kantajat eivät voi vedota sen tutkittavaksi ottamisen edellytysten puuttumiseen esillä olevan kanneperusteen yhteydessä siltä osin kuin sillä pyritään päätöksen 2015/486 kumoamiseen, sillä on selvää, että neuvosto on voinut tukeutua sen sisältöön tämän päätöksen antaessaan. Kuten edellä 88 kohdassa on todettu, tämän muistion sisältö on toistettu 5.12.2016 päivätystä NCRAA:n muistiossa, joka on annettu kantajille tiedoksi ennen päätöksen 2017/496 antamista. Neuvosto on 21.4.2017 päivätystä kirjallisessa vastauksessaan

prosessinjohtotoimeen liittänyt nämä muistiot asiakirja-aineistoon. Kantajat ovat siten voineet esittää tämän asiakirjan sisällöstä huomautuksensa muun muassa 1.6.2017 päivätyssä kirjallisessa vastauksessaan unionin yleisen tuomioistuimen kysymyksiin ja istunnon aikana.

159 Kuten edellä 151 kohdassa on korostettu, se, että neuvosto antaa Egyptin viranomaisille apua valtion varojen väärinkäytön estämiseksi, ei ole ristiriidassa unionin viranomaisten sellaisten huolenilmaisujen ja vaatimusten kanssa, jotka koskevat perusoikeuksien ja oikeusvaltioperiaatteen mahdollisia loukkauksia Egyptissä.

160 Neuvosto ei siten ole tehnyt ilmeistä arviointivirhettä katsoessaan, että sen käytettävissä oli riittävästi tietoja Egyptin poliittisesta ja oikeudellisesta tilanteesta jatkaakseen päätöksen 2011/172 myötä aloitettua yhteistyötä Egyptin viranomaisten kanssa ja että kantajien esittämien seikkojen perusteella ei ollut aihetta tehdä lisätarkistuksia ennen tämän päätöksen uusimista.

– Kolmas perustelu, joka koskee vaaraa, että ensimmäisen kantajan oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin ei kunnioiteta häntä koskevissa rikosoikeudenkäynneissä Egyptissä

161 Esillä olevasta perustelusta on todettava, että vaikka kantajien esittämät seikat osoittaisivat vaaran siitä, että Egyptin viranomaiset eivät takaa ensimmäiselle kantajalle oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, tämä seikka voisi mahdollisesti vaikuttaa ainoastaan kantajien päätöksen 2011/172 liitteeseen merkitsemisen jatkamisen laillisuuteen. Se ei sitä vastoin voi vaikuttaa tämän päätöksen 1 artiklan 1 kohdassa säädetyn varojen jäädyttämisjärjestelmän jatkamisen laillisuuteen.

162 Päätöksen 2011/172 1 artiklan 1 kohdassa vahvistetut perusteet koskevat yleisesti ja abstraktisti henkilöiden, jotka ovat vastuussa Egyptin valtion varojen väärinkäytöstä, ja heitä lähellä olevien henkilöiden nimeämistä. Nämä perusteet eivät edellytä näiden henkilöiden nimeämisen ja ensimmäistä kantajaa koskevien nimenomaisten rikosoikeudenkäyntien välistä yhteyttä.

163 Vaara siitä, että ensimmäisen kantajan oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin loukataan, ei voi yksinään osoittaa tämän oikeuden systemaattisia loukkauksia, jotka voivat vaikuttaa kaikkien päätöksen 2011/172 liitteessä mainittujen henkilöiden oikeuksiin.

164 Näin ollen esillä oleva perustelu on tehoton siltä osin kuin sillä tuetaan päätöksen 2011/172 1 artiklan 1 kohdan, sellaisena kuin sen voimassaoloa on jatkettu päätöksellä 2015/486, osalta esitettyä lainvastaisuusväitettä. Tällä perustelulla voi olla merkitystä ainoastaan tarkasteltaessa toista kanneperustetta, jonka mukaan riidanalaisilla päätöksillä on laiminlyöty velvollisuus kunnioittaa perusoikeuksia. Se on näin ollen tutkittava siinä yhteydessä.

165 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että kantajat eivät ole osoittaneet, että päätöksen 2011/172 1 artiklan 1 kohdan voimassaolon jatkaminen päätöksillä 2015/486, 2016/411 ja 2017/496 olisi ilmeisen soveltumatonta Egyptin tilanteeseen nähden ja että suhteellisuusperiaatetta olisi siten loukattu. Esillä olevan kanneperusteen ensimmäinen osa on näin ollen hylättävä kokonaisuudessaan, eikä asiassa ole tarpeen tutkia neuvoston vastinekirjelmässään esittämää oikeudenkäyntiväitettä lainvastaisuusväitteestä, johon kyseinen osa perustuu (ks. vastaavasti tuomio 27.2.2014, Ezz ym. v. neuvosto, T-256/11, EU:T:2014:93, 54 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

2) Toinen osa, joka koskee asetuksen N:o 270/2011 2 artiklan 1 kohdan oikeusperustan puuttumista

166 Kantajat vetoavat asetuksen N:o 270/2011 oikeusperustan puuttumiseen ja väittävät, että se ei voi perustua SEUT 215 artiklan 3 kohtaan pätevän päätöksen puuttumisen vuoksi eikä saman artiklan 2 kohtaan kantajien ja kolmannen maan hallituksen välisen yhteyden puuttumisen vuoksi.

167 Riittää, kun todetaan, että kuten edellä 118–165 esitetystä ilmenee, siltä osin kuin esillä oleva lainvastaisuusväite koskee päätöksen 2011/172 1 artiklan 1 kohtaa, sellaisena kuin sen voimassaoloa on jatkettu päätöksillä 2015/486, 2016/411 ja 2017/496, se on hylättävä ja että unionin yleinen tuomioistuin on kantajien asioissa T-256/11 ja T-279/13 nostamien kanteiden osalta todennut, että asetus N:o 270/2011 perustui laillisesti SEUT 215 artiklan 2 kohtaan, jonka nojalla voidaan määrätä kaikkiin henkilöihin kohdistuvia rajoittavia toimenpiteitä edellyttäen, että niistä säädetään yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan puitteissa annetussa päätöksessä (tuomio 27.2.2014, Ezz ym. v. neuvosto, T-256/11, EU:T:2014:93, 30–33 kohta ja määräys 15.2.2016, Ezz ym. v. neuvosto, T-279/13, ei julkaistu, EU:T:2016:78, 49 kohta). Esillä oleva lainvastaisuusväite on siten perusteeton, ja se on hylättävä ilman, että sen tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä olisi tarpeen tarkastella.

168 Esillä oleva osa ja näin ollen ensimmäinen kanneperuste kokonaisuudessaan on hylättävä.

c) Toinen kanneperuste, jonka mukaan neuvosto on rikkonut SEU 6 artiklaa yhdessä SEU 2 ja SEU 3 artiklan kanssa sekä perusoikeuskirjan 47 ja 48 artiklaa

169 Toinen kanneperuste jakautuu kahteen osaan.

170 Kantajat väittävät ensimmäisessä osassa, että neuvostolla on SEU 6 artiklan perusteella, yhdessä SEU 2 ja SEU 3 artiklan 5 kohdan kanssa, velvollisuus edistää perusoikeuksia. He väittävät, että neuvosto on jättänyt varmistautumatta siitä, että heidän perusoikeuksiaan oli kunnioitettu, ja tukeutunut vastoin oikeuskäytännön vaatimuksia kumoamattomaan oletamaan, jonka mukaan Egyptin viranomaiset kunnioittavat näitä oikeuksia (tuomio 21.12.2011, N. S. ym., C-411/10 ja C-493/10, EU:C:2011:865, 105 ja 106 kohta ja tuomio 16.10.2014, LTTE v. neuvosto, T-208/11 ja T-508/11, EU:T:2014:885, 139 kohta). Kantajat katsovat, että heidän perusoikeuskirjan 47 ja 48 artiklassa vahvistettua oikeuttaan oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin ja syyttömyysolettamaan on loukattu heitä vastaan Egyptissä käydyissä tuomioistuimenmenettelyissä. Vastatessaan 4.10.2017 unionin yleisen tuomioistuimen kysymykseen siitä, mikä vaikutus 26.7.2017 annetulla tuomiolla neuvosto v. LTTE (C-599/14 P, EU:C:2017:583) on esillä olevan asian kannalta, kantajat väittävät tämän tuomion vahvistavan heidän kantansa.

171 Kuten edellä 164 kohdassa on todettu, esillä olevaan kanneperusteeseen liittyy myös kantajien ensimmäisen kanneperusteen ensimmäisessä osassa esittämä väite, jonka mukaan päätöksen 2011/172 johdanto-osan ensimmäisessä perustelukappaleessa esitetyt tämän päätöksen tavoitteet ovat esteenä heidän luetteloon merkitsemisensä jatkamiselle, kun otetaan huomioon heidän neuvostolle esittämistään seikoista ilmenevä vaara siitä, että Egyptin viranomaiset eivät takaa ensimmäiselle kantajalle oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin. Tämän väitteen, jolla on eri perusta kuin kantajien esillä olevan kanneperusteen ensimmäisen osan tueksi esittämillä väitteillä, on katsottava muodostavan tämän kanneperusteen toisen osan.

172 Neuvosto kiistää merkityksen, jonka kantajat pyrkivät esillä olevan kanneperusteen yhteydessä antamaan sen velvollisuudelle ottaa huomioon heidän väitteensä, jotka koskevat ensimmäisen kantajan perusoikeuksien loukkaamista häntä koskevissa rikosoikeudenkäynneissä.

173 Aluksi on huomattava, että asianosaiset eivät esillä olevan kanneperusteen yhteydessä ole eri mieltä siitä – kuten ensimmäisen kanneperusteen ensimmäisen osan yhteydessä – onko se, että neuvosto ei ole suorittanut tarkistuksia oikeusvaltioperiaatteen ja perusoikeuksien kunnioittamisesta Egyptissä, vaikuttanut kokonaisuudessaan päätöksellä 2011/172 käyttöön otetun rajoittavien toimenpiteiden järjestelmän jatkamisen laillisuuteen. Kysymys on siitä, onko se, että neuvosto on väitetysti jättänyt huomiotta ensimmäisen kantajan oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevan oikeuden loukkaukset tätä koskevissa rikosoikeudenkäynneissä, vaikuttanut yhtäältä ensimmäisen kantajan ja toisaalta toisen, kolmannen ja neljännen kantajan varojen jäädyttämisen jatkamista koskevien yksittäisten toimenpiteiden laillisuuteen.

174 Aluksi on niin ikään huomattava, että kantajat eivät ainakaan kannekirjelmässä vetoa toisen, kolmannen ja neljännen kantajan oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevan oikeuden ja syyttömyysolettamaa koskevan oikeuden loukkauksiin heitä koskevissa tuomioistuinmenettelyissä. Nämä kantajat on merkitty päätöksen 2011/172 luetteloon sillä perusteella, että he ovat ensimmäistä kantajaa koskeviin rikosoikeudenkäynteihin liittyvien tuomioistuinmenettelyjen kohteena. Tästä on siis pääteltävä kantajien katsovan, että ensimmäisen kantajan luetteloon merkitsemisen pätemättömyys hänen perusoikeuksiansa loukkausten vuoksi johtaa toisen, kolmannen ja neljännen kantajan luetteloon merkitsemisen pätemättömyyteen.

175 Aluksi on tutkittava toinen osa.

1) Toinen osa, jonka mukaan kantajien luetteloon merkitsemisen jatkaminen on päätöksen 2011/172 johdanto-osan ensimmäisessä perustelukappaleessa tarkoitettujen tavoitteiden vastaista

176 Kuten edellä 68 kohdassa on todettu, päätöksen 2011/172 tarkoituksella, jona on auttaa Egyptin viranomaisia helpommin toteamaan valtion varojen väärinkäyttö ja turvata näille viranomaisille mahdollisuus väärinkäytettyjen varojen takaisinperimiseen, ei ole minkäänlaista merkitystä tämän päätöksen johdanto-osan ensimmäisessä perustelukappaleessa tarkoitettujen demokratian, oikeusvaltion ja ihmisoikeuksien edistämistä koskevien tavoitteiden kannalta, joita tällä varojen jäädyttämisellä pyritään osaltaan toteuttamaan, jos kyseiseen toteamukseen ja kyseiseen takaisinperintään liittyy oikeussuojan epäämistä tai mielivaltaa.

177 Vastakkaisessa tapauksessa tällainen varojen jäädyttäminen ei selvästikään voisi edistää Egyptin viranomaisten pyrkimystä estää valtion varojen väärinkäyttöä ja vielä vähemmän demokratian, oikeusvaltion ja ihmisoikeuksien edistämistä koskevien tavoitteiden toteuttamista päätöksen 2011/172 taustalla olevan politiikan puitteissa, ja se olisi siten ilmeisen suhteetonta näihin tavoitteisiin nähden.

178 Kuitenkin esillä olevassa osassa kantajat väittävät, että heidän neuvostolle esittämänsä seikat osoittavat, että neuvoston on varauduttava siihen, että Egyptin viranomaiset eivät takaa ensimmäiselle kantajalle oikeudenmukaista, riippumatonta ja puolueetonta kohtelua häneen kohdistuvissa rikosoikeudenkäynneissä. Jotta nämä väitteet voitaisiin hyväksyä, kantajien esittämien seikkojen on siis viitattava ilmeisellä tavalla ensimmäisen kantajan oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevan oikeuden ja syyttömyysolettamaa koskevan oikeuden riittävän vakaviin loukkauksiin, jotta neuvosto päätyisi katsomaan, että niistä aiheutuisi tälle kantajalle todennäköisesti korjaamatonta vahinkoa kyseisessä rikosoikeudenkäynnissä ja että sen lopputulos ilmentäisi luultavasti oikeussuojan epäämistä. Näiden seikkojen oli siis oltava riittäviä vakuuttamaan neuvosto pelkästään niiden tutkimisen perusteella, ettei se voinut enää jatkaa kantajien varojen jäädyttämistä, sillä muutoin se olisi antanut päätöksen, joka on ilmeisen soveltumaton sen tavoitteisiin nähden.

179 Siltä osin kuin esillä oleva osa koskee päätöksen 2011/172 uusimista vuonna 2015 on todettava, että ennen päätöstä 2015/486 kantajat olivat toimittaneet neuvostolle muun muassa edellä 92–98 kohdassa kuvatut D:n ja M:n kertomukset, joissa käsitellään suoraan kysymystä ensimmäisen kantajan oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevan oikeuden ja syyttömyysolettamaa koskevan oikeuden loukkauksista nimenomaisissa rikosoikeudenkäynneissä. On myös huomattava, että kuten edellä 99 ja 103 kohdasta ilmenee, neuvosto oli kyseisenä ajankohtana voinut saada tietoonsa myös Egyptin kassaatioistuimen näissä rikosasioissa antamien tuomioiden perustelut, joilla saattoi olla merkitystä arvioitaessa kantajien väitteitä kyseisistä loukkauksista. Edellä 140–142 kohdassa mainitut Egyptin lainkäyttöjärjestelmää koskevat seikat voivat olla asiayhteyteen liittyviä seikkoja, joiden avulla voidaan arvioida, kuinka todennäköisenä on pidettävä riskiä siitä, että nämä loukkaukset vaikuttavat ensimmäistä kantajaa koskevien rikosoikeudenkäyntien lopputulokseen.

- 180 Aivan aluksi on syytä tuoda esille, että D:n ja M:n kertomukset sisältävät useita seikkoja, jotka viittaavat siihen, että näissä kertomuksissa seurattujen rikosoikeudenkäyntien vaiheissa ei ole noudatettu oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevan oikeuden eri osatekijöitä, ja molemmissa kertomuksissa katsotaan olevan vaarana, että ensimmäistä kantajaa vastaan esitetystä syytteistä annettavat ratkaisut ovat oikeudellisesti kestävämpiä.
- 181 Ensiksi kyseiset kertomukset sisältävät useita havaintoja, jotka viittaavat siihen, että olosuhteet, joissa niissä kuvatut istunnot on pidetty, eivät olleet täysin asianmukaisia syytettyjen, ensimmäinen kantaja mukaan luettuna, puolustautumisoikeuksien käyttämiseksi ensinnäkään sen vuoksi, että asianajajien ja etenkin ensimmäisen kantajan oli vaikeaa seurata istunnon kulkua ja osallistua siihen tavanomaisissa olosuhteissa, toiseksi sen vuoksi, että ensimmäisen kantajan asianajajien oli vaikeaa kommunikoida hänen kanssaan, ja kolmanneksi sen vuoksi, että rikostuomioistuimien oli rajoittanut syytettyjen ja heidän avustajiensa mahdollisuutta esittää todisteita ja nimetä heidän puolestaan esiintyviä todistajia sekä riitauttaa tehokkaasti syytteessä esitetyt todisteet ja syyttäjän todistajien kertomusten uskottavuus tai syytettyjen itsensä mahdollisuutta käyttää puheenvuoroa.
- 182 Toiseksi kyseisissä kertomuksissa, erityisesti D:n kertomuksessa, väitetään, että ensimmäisen kantajan pelko siitä, että häntä ei kohdella puolueettomasti, on objektiivisesti perusteltu. D:n kertomuksen mukaan syyttäjän suorittaman tutkinnan poikkeuksellisen lyhyt kesto ja muiden ilmaisia energialisenssejä saaneiden egyptiläisten teollisuuden alan henkilöiden syyttämättä jättäminen ovat osoituksia tähän tutkintaan liittyvästä tälle henkilölle epäedullisesta epäsymmetrisestä kohtelusta. Tämän kertomuksen laatija katsoo myös, että vastaavaa tuomioistuimen toteuttamaa epäsymmetristä kohtelua ilmeni istunnoissa, joissa rikostuomioistuimien suhtautui eri tavoin yhtäältä henkilöä vastaan puhuviin eri puheenvuoroihin ja hänen puolestaan todistamaan kutsuttujen todistajien kertomusten synnyttämään vihamieliseen käytökseen ja toisaalta puolustuksen ja syytettyjen asianajajien puheenvuoroihin. M:n kertomuksessa päätellään, että kyseinen rikostuomioistuin ei ollut puolueeton, sekä siitä, että ratkaisukokoonpanon jäsenet olivat fyysisesti lähellä syyttäjää, että siitä, että puheenjohtajan puheenvuorot näyttivät kuvastavan pyrkimystä suosia syyttäjää.
- 183 Kolmanneksi D:n ja M:n kertomuksista ilmenee heidän katsoneen, että edellytykset ensimmäisen kantajan syyttömysolettamaa koskevan oikeuden kunnioittamisen varmistamiselle eivät olleet täytyneet. D. vetoaa siihen, että syyttäjän tutkinnassa, joka on hänen mukaansa suoritettu nopeasti, ei ole hankittu riittävästi todisteita, ja siihen, että rikostuomioistuin on antanut syyttäjälle etulyöntiaseman, kun se on istunnon järjestäessään antanut hänen mukaansa vaikutelman, että rikostuomioistuin pelkää, että ”sitä arvostellaan vihamielisestä suhtautumisesta kansalaisiin”. M. puolestaan katsoo, että syytettyjen fyysistä eristämistä koskevat toimenpiteet istunnon aikana ja istunnon uutisointikampanja, jota on pidetty tungettelevana, voivat loukata tätä periaatetta.
- 184 Neljänneksi D. ilmaisee kertomuksessaan vielä epäilynsä siitä, ovatko lainkäyttöviranomaiset tässä tapauksessa riippumattomia, samojen todisteiden perusteella, jotka ovat saaneet hänet kyseenalaistamaan niiden puolueettomuuden. Hän korostaa erityisesti, että hänen mukaansa on todennäköistä, että yleisen mielipiteen pelko vaikuttaa tuomioistuimen arviointiin ensimmäisen kantajan syyllisyydestä.
- 185 Egyptin kassaatiotuomioistuimen kahdesta tuomiosta ilmenee, että vuoden 2011 rikosasioissa nro 38 ja nro 291 tämä tuomioistuin totesi, että kantajien väitteitä ja heidän pyyntöjään asian käsittelyn lykkäämisestä ei ollut otettu huomioon. On myös huomattava, että kyseessä olevissa kolmessa rikosasiassa (vuoden 2011 asiat nro 38, nro 107 ja nro 291) ensimmäisen asteen tuomioistuinta arvostellaan erityisesti siitä, että se ei ole osoittanut syytettyjen syyllisyyden perustuneen täsmälliseen näyttöön, ja vuoden 2011 asiassa nro 291 siitä, että se on olettanut ensimmäisen kantajan syyllistyneen kahdessa muussa asiassa tarkoitettuihin valtion varojen väärinkäyttöön liittyviin tekoihin, mikä oli välttämätön ennakoedellytys hänen syyllisyytensä osoittamiseksi tässä asiassa kyseessä olleeseen rahanpesuun.

- 186 Lisäksi IBAHRI:n kertomuksissa yksilöitiin Egyptin lainkäyttöjärjestelmälle ominaisia tiettyjä piirteitä ja puutteellisuuksia, jotka voivat vaikuttaa lainkäyttöviranomaisten riippumattomuuteen (ks. edellä 140 ja 141 kohta).
- 187 On todettava, että riippumatta siitä, mikä merkitys kyseisiin asiakirjoihin sisältyvillä seikoilla on arvioitaessa ensimmäisen kantajan oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevan oikeuden ja syyttömyysolettamaa koskevan oikeuden loukkauksia, ne eivät missään tapauksessa yksinään voineet saada neuvostoa katsomaan, että kyseisten oikeuksien vakavat loukkaukset olisivat todennäköisesti vaikuttaneet korjaamattomalla tavalla tätä henkilöä koskevien rikosoikeudenkäyntien luotettavuuteen, ja siten velvoittaa neuvoston lopettamaan pysyvästi kantajien luetteloon merkitsemisen. Kun otetaan huomioon kaikki neuvoston käytettävissä olleet tiedot päätöksen 2015/486 antamisajankohtana, se, että nämä menettelyt voisivat päinvastoin johtaa lopulliseen ratkaisuun, johon ei liity tällaisia loukkauksia, ei ollut epätodennäköistä.
- 188 Päätöksen 2015/486 antamisajankohtana Egyptin viranomaisten antamista tiedoista, jotka koskevat ensimmäiseen kantajaan kohdistuvien rikosoikeudenkäyntien tilaa (ks. edellä 82, 83 ja 87 kohta), ilmenee, että Egyptin kassaatiotuomioistuimen kumottua ensimmäisen asteen tuomioistuimen tuomiot asiat oli palautettu pääasiaa käsittelevälle tuomioistuimelle ja olivat edelleen vireillä. Lisäksi niissä täsmennettiin, että vuoden 2011 asiassa nro 107 oli pyydetty asiantuntijalausuntoa ja että vuoden 2011 asian nro 291 käsittelyä oli lykätty siihen saakka, kunnes vuoden 2011 asiat nro 38 ja nro 107 olisi ratkaistu lainvoimaisesti.
- 189 Neuvosto saattoi näin ollen näiden tietojen perusteella kohtuudella katsoa, että toimivaltainen egyptiläinen tuomioistuin voisi Egyptin kassaatiotuomioistuimen palautettua asiat ratkaista pääasiat uudelleen edellytyksin, joihin ei liity D:n ja M:n kertomuksissa väitetyjä olosuhteita, jotka voivat loukata ensimmäisen kantajan oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, ja että näin ollen näiden edellytysten vuoksi voitaisiin poissulkea riski siitä, että sen ratkaisut eivät olisi luotettavia.
- 190 Nämä tiedot viittaavat erityisesti siihen, että kyseisissä asioissa tietyt perustelut, joihin Egyptin kassaatiotuomioistuimen kumoamistuomio perustuu, on otettu huomioon palauttamismenettelyssä. Siten ei voida pitää poissuljettuna, että vuoden 2011 asiassa nro 107 pyydetyn asiantuntijalausannon tarkoituksena on johtopäätösten tekeminen tämän tuomioistuimen toteamuksesta, jonka mukaan syytettyjen rikollista tarkoitusta ei ole osoitettu. Lisäksi vuoden 2011 asian nro 291 käsittelyn lykkäämisellä näytetään reagoitavan tämän saman tuomioistuimen toteamukseen, jonka mukaan ensimmäisen asteen tuomioistuin on voidakseen ratkaista tämän asian olettanut ensimmäisen kantajan syyllistyneen valtion varojen väärinkäyttöön liittyviin tekoihin, joita vuoden 2011 asiat nro 38 ja nro 107 koskivat.
- 191 Päätöksen 2015/486 antamisajankohtana kantajat eivät ole esittäneet seikkoja, jotka viittaisivat siihen, että ensimmäisen kantajan oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin ja syyttömyysolettama olisi jätetty huomiotta, kun vuoden 2011 asiat nro 38, nro 107 ja nro 291 palautettiin pääasiaa käsittelevälle tuomioistuimelle Egyptin kassaatiotuomioistuimen ratkaisujen jälkeen.
- 192 Joka tapauksessa neuvosto saattoi päätellä 9.2.2015 päiväystä syyttäviviranomaisen muistiosta, että ensimmäisellä kantajalla on mahdollisuus tehdä ensimmäisen asteen tuomioistuimen tulevasta ratkaisusta uusi valitus Egyptin kassaatiotuomioistuimeen, joka mahdollisesti ratkaisee lopullisesti pääasian, jos se ottaa valituksen käsiteltäväksi. Kantajat eivät ole kiistäneet unionin yleisessä tuomioistuimessa näiden tietojen paikkansapitävyyttä.
- 193 Näin ollen on katsottava, että päätöksen 2015/486 antamisajankohtana neuvoston käytettävissä olleiden tietojen perusteella ei voitu olettaa, että ensimmäinen kantaja todennäköisesti tuomittaisiin hänen oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevan oikeutensa ja syyttömyysolettamaa koskevan oikeuden loukkausten perusteella ja että nämä loukkaukset aiheuttaisivat todennäköisesti kantajille

- korjaamatonta vahinkoa. Päätös jatkaa kantajien merkitsemistä päätöksen 2011/172 luetteloon ei siten ollut ilmeisen soveltumaton yhtäältä heidän varojensa jäädyttämisen ja toisaalta kyseisen jäädyttämisen taustalla olevan Egyptin viranomaisia tukevan politiikan tavoitteisiin nähden.
- 194 Kantajien ennen päätöksen 2016/411 ja päätöksen 2017/496 antamista toimittamat todisteet eivät olleet sellaisia, että neuvoston olisi ollut perusteltua muuttaa vuosina 2016 ja 2017 kantaansa heidän luetteloon merkitsemisensä jatkamisesta.
- 195 Kantajat vetoavat ensimmäisessä kanteen tarkistamista koskevassa kirjelmässä kolmeen seikkaan, eli ensinnäkin heidän laillisten edustajiensa Egyptissä 10.3.2016 antamaan oikeudelliseen lausuntoon, josta ilmenee, että 23.2.2011 annettu egyptiläisen tuomioistuimen ratkaisu hyväksyä Egyptin virallisen syyttäjän 21.2.2011 antama määräys heidän varojensa jäädyttämisestä on annettu vastoin heidän oikeuttaan oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, toiseksi ensimmäiselle kantajalle määrättyjen eri vankeusrangaistusten yhteenlaskettuun keston, joka merkitsee heidän mukaansa perusoikeuskirjan 4 artiklassa ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen 3 artiklassa tarkoitettua epäinhimillistä ja halventavaa kohtelua, ja kolmanneksi siihen, että Egyptin viranomaiset viittaavat 2.2.2016 päivätyssä kirjeessään useisiin rikostutkintoihin, joista ensimmäiselle kantajalle ja hänen laillisille edustajilleen Egyptissä ei ole annettu tietoa näiltä edustajilta peräisin olevan 28.2.2016 päivätyn asiakirjan mukaan.
- 196 Ensin mainitusta seikasta, eli kantajien laillisten edustajien Egyptissä 10.3.2016 antamasta oikeudellisesta lausunnosta on todettava olevan riidatonta, että kantajat ovat liittäneet sen kunkin heistä neuvostolle 14.3.2016 lähettämään kirjeeseen.
- 197 Kuten 14.3.2016 päiväystä Egyptin viranomaisten kirjeestä ilmenee, tuomioistuimen ratkaisuista, joilla hyväksytään Egyptin virallisen syyttäjän määräykset varojen jäädyttämisestä, voidaan valittaa kolmen kuukauden määräajassa. Kantajat eivät ole kiistäneet näitä tietoja. Kantajien laillisten edustajien Egyptissä antamassa oikeudellisessa lausunnossa, johon kantajat ovat vedonneet, ei mainita valitusta 23.2.2011 annetusta egyptiläisen tuomioistuimen ratkaisusta tai tällaisesta valituksesta annetun mahdollisen tuomion sisältöä. Vaikka oletettaisiinkin, että tähän oikeudelliseen lausuntoon sisältyvät väitteet olisivat riittävän vakuuttavia, niistä ei mitenkään seuraa, että Egyptin oikeusjärjestyksessä 23.2.2011 annetun ratkaisun kaltaisten ratkaisujen osalta annettu oikeussuoja ei ole ollut tehokas.
- 198 Kantajat eivät kiistä sitä, että 21.2.2011 annettu varojen jäädyttämismääräys, joka on hyväksytty 21.2.2011 annetulla tuomioistuimen ratkaisulla, on perusteltu sillä, että vuoden 2011 asiassa nro 38 on vireillä rikosoikeudenkäynti teoista, joita Egyptin virallinen syyttäjä luonnehtii valtion varojen väärinkäytöksi, ja sillä, että turvaamistoimena on estettävä mahdollisesti väärinkäytettyjen varojen siirto ulkomaille. Näin ollen riippumatta kyseisten tekojen rikosoikeudellisesta luonnehdinnasta, jota ei ole tuotu esille esillä olevan kanneperusteen yhteydessä, 10.3.2016 annetussa oikeudellisessa lausunnossa väitetyt loukkaukset eivät voi kyseenalaistaa kyseisen määräyksen perustetta ja sen soveltamista kantajien kaikkiin varoihin. On myös riidatonta, että kuten samasta Egyptin viranomaisten kirjeestä ilmenee, neljännen kantajan pyynnöstä tietyt varat, jotka ovat kuuluneet hänelle ennen hänen avioliittoaan, on jätetty Egyptin virallisen syyttäjän 21.2.2011 antaman varojen jäädyttämismääräyksen soveltamisalan ulkopuolelle. Näin ollen näyttää siltä, että varojen jäädyttämismääräyksen hyväksymisestä 23.2.2011 annettu ratkaisu ei estä sitä, että erityisesti toisella, kolmannella ja neljännellä kantajalla on mahdollisuus vaatia tiettyjen omaisuuseriensä jättämistä kyseisen määräyksen soveltamisalan ulkopuolelle ja saada siten omistusoikeuteensa kohdistuvat kielteiset vaikutukset rajatuksi tämän määräyksen tavoitteiden toteuttamisen kannalta välttämättömään. Neuvostolla oli siten oikeus katsoa, että tämä määräys, johon se on tukeutunut merkitäkseen nämä henkilöt luetteloon, oli luotettava 10.3.2016 annettuun oikeudelliseen lausuntoon sisältyvistä väitteistä huolimatta.
- 199 On myös riidatonta, että kuten 14.3.2016 päiväystä Egyptin viranomaisten kirjeestä ilmenee, kaikkien kantajien osalta on annettu kaksi muuta varojen jäädyttämismääräystä vuoden 2011 asioiden nro 107 ja nro 291 osalta ja että nämä määräykset olivat edelleen voimassa kyseisen kirjeen päivämääränä. Vaikka oletettaisiinkin, että 10.3.2016 annettuun oikeudelliseen lausuntoon sisältyvillä väitteillä voitaisiin

- kyseenalaistaa neuvoston mahdollisuus tukeutua 21.2.2011 annettuun määräykseen toisen, kolmannen ja neljännen kantajan luetteloon merkitsemiseksi, nämä väitteet eivät voisi kuitenkaan velvoittaa sitä lopettamaan tätä merkitsemistä, sillä se voisi perustua ainakin muihin edellä mainittuihin määräyksiin.
- 200 Toisesta seikasta, eli ensimmäiselle kantajalle määrättyjen vankeusrangaistusten kokonaiskestosta, olettaessa, että tällä seikalla on merkitystä arvioitaessa ensimmäisen kantajan oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevan oikeuden ja syyttömyysolettamaa koskevan oikeuden loukkaamista, on todettava, että asiakirja-aineistosta ei käy ilmi, että se olisi esitetty neuvostolle ennen päätöksen 2016/411 antamista. Joka tapauksessa riittää, kun todetaan, että Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen 9.7.2013 antaman tuomion Vinter ym. v. Yhdistynyt kuningaskunta (CE:ECHR:2013:0709JUD 006606909), jonka kantajat mainitsevat väitteidensä tueksi, perusteella ei voida katsoa, että ensimmäiselle kantajalle määrättyjen rangaistusten kumulaatiosta seuraavan kaltaisen vankeusrangaistuksen kesto merkitsisi itsessään epäinhimillistä ja halventavaa kohtelua näiden rangaistusten täytäntöönpanon edellytyksistä riippumatta. Lisäksi kantajien esille tuoma 54 vuoden yhteenlaskettu vankeusrangaistuksen kesto on laskettu ensimmäisen asteen tuomioistuimen vuoden 2011 asioissa nro 38, nro 107 ja nro 291 antamien tuomioiden perusteella. Egyptin kassaatioistuimen on kuitenkin kumonnut nämä tuomiot, eikä ole mitään aihetta olettaa, että palauttamismenettelyn yhteydessä ensimmäiselle kantajalle tuomittaisiin uudelleen vastaavan pituiset yhteenlasketut vankeusrangaistukset. Väitetty loukkaus on siis joka tapauksessa täysin hypoteettinen.
- 201 Kolmannesta seikasta, eli rikostutkinnoista, joista ei ollut ilmoitettu ensimmäiselle kantajalle ja tämän laillisille edustajille, on todettava, että tämä seikka liittyy tutkintaan kolmessa asiassa, jotka koskevat vuoden 2013 asiassa nro 376 rahanpesuun liittyviä tekoja, vuoden 2011 asiassa nro 4 oikeudettomaan hyötyyn liittyviä tekoja ja vuoden 2012 asiassa 274 (josta on tullut vuoden 2015 asia nro 244) jälleen rahanpesuun liittyviä tekoja. Toisin kuin vuoden 2011 rikosasioissa nro 38, nro 107 ja nro 291, yksikään näitä asioita koskeva maininta 2.1.2016 päivätyssä Egyptin viranomaisten kirjeessä ei osoita yhteyttä tämän tutkinnan ja päätöksen 2011/172 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen valtion varojen väärinkäytön välillä. Näin ollen neuvosto ei voinut mitenkään tukeutua tähän tutkintaan merkitäkseen kantajat luetteloon (ks. vastaavasti tuomio 28.5.2013, Al Matri v. neuvosto, T-200/11, ei julkaistu, EU:T:2013:275, 48 ja 73 kohta), minkä vuoksi tämän tutkinnan yhteydessä tapahtuneiksi väitetyillä loukkauksilla ei voi missään tapauksessa olla vaikutusta kantajien luetteloon merkitsemisen jatkamiseen.
- 202 Kantajat vetoavat toisessa kanteen tarkistamista koskevassa kirjelmässä lisäksi siihen, että ensimmäinen kantaja on määrätty 7.3.2017 tutkintavankeuteen, millä rikotaan heidän mukaansa Egyptin perustuslain asian kannalta merkityksellisiä säännöksiä ja Egyptin rikoslain 143 §:ää ja jätetään noudattamatta Euroopan ihmisoikeussopimuksen 5 artiklassa mielivaltaista vapaudenriistoa vastaan vahvistettuja takeita.
- 203 Kantajien toimittamien tietojen mukaan ensimmäinen kantaja oli alun perin määrätty vuoden 2011 asiassa nro 107 tutkintavankeuteen 30 kuukauden ajaksi, kunnes se lopetettiin rikostuomioistuimen 5.8.2013 antamalla ratkaisulla, sillä Egyptin rikoslain 143 §:ssä tutkintavankeudelle säädetty 18 kuukauden enimmäisaika oli päättynyt. Kantajat katsovat, että tämän henkilön tutkintavankeuteen määrääminen 7.3.2017 tässä samassa asiassa pidetyn istunnon jälkeen on näiden säännösten vastaista eikä sille ole lainkaan perusteita. Kantajat ovat näiden väitteidensä tueksi esittäneet erityisesti 18.1.2014 annetun Egyptin perustuslain 54 §:n ja rikoslain 143 §:n, egyptiläisten lakimiesten lausuntoja tämän säännöksen soveltamisesta, ensimmäisen kantajan laillisten edustajien Egyptissä 8.4.2017 toimittaman vaatimuksen hänen välittömästä vapauttamisestaan sekä Euroopan ihmisoikeussopimuksen 5 artiklaa koskevan Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännön.
- 204 On kuitenkin todettava, että ensimmäinen kantaja on 7.3.2017 neuvostolle osoittamassaan kirjeessä tyytynyt väittämään, että hänet oli määrätty tutkintavankeuteen hänen laillisten edustajiensa Egyptissä mukaan vastoin hänen oikeuttaan oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, että hänet oli vangittu yli kolmen vuoden ajaksi ja että Egyptin kassaatioistuimen oli kumonnut hänen tuomionsa.

- Ensimmäinen kantaja ei sen sijaan ole esittänyt tässä kirjeessä seikkoja, jotka kantajat ovat toimittaneet unionin yleiselle tuomioistuimelle tukeakseen väitteitään Egyptin kansallisten säännösten rikkomisesta ja mielivaltaista vapaudenriistoa vastaan annettujen takeiden noudattamatta jättämisestä, mukaan lukien Egyptin kansallisen lainsäädännön asiaa koskevat säännökset. Asiakirja-aineistosta ei myöskään ilmene, että ensimmäinen kantaja olisi toimittanut neuvostolle ennen päätöksen 2017/496 antamista konkreettisia todisteita väitteelleen, jonka mukaan hänet oli tosiasiallisesti määrätty tutkintavankeuteen 7.3.2017 pidetyn istunnon päätteeksi.
- 205 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin toimen laillisuutta on arvioitava toimen antamisajankohtana olemassa olleiden tosiseikkojen ja oikeudellisten seikkojen perusteella (ks. tuomio 3.9.2015, Inuit Tapiriit Kanatami ym. v. komissio, C-398/13 P, EU:C:2015:535, 22 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 4.9.2015, NIOC ym. v. neuvosto, T-577/12, ei julkaistu, EU:T:2015:596, 112 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 206 Näin ollen kantajien luetteloon merkitsemisen jatkamisen laillisuutta vuonna 2017 ei ole arvioitava niiden edellä 202 ja 203 kohdassa tarkoitettujen seikkojen valossa, jotka on ensimmäisen kerran esitetty toisessa kanteen tarkistamista koskevassa kirjelmässä. Näihin seikkoihin ei voi vedota sen osoittamiseksi, että neuvosto olisi tehnyt virheen arvioidessaan seikkoja, jotka kantajat ovat saattaneet sen tietoon erityisesti ennen päätöksen 2017/496 antamista.
- 207 Vaikka oletettaisiin, että ensimmäisen kantajan tutkintavankeuteen määräämisellä olisi merkitystä arvioitaessa hänen oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä ja syyttömyysolettamaa koskevan oikeutensa loukkauksia, neuvostolle ennen päätöksen 2017/496 antamisajankohtaa toimitettujen tietojen perusteella ei näissä olosuhteissa voitu missään tapauksessa päätellä ilmeisellä tavalla ensimmäisen kantajan perusoikeuksien sellaista vakavaa loukkausta tai edes vakavan loukkauksen sellaista todennäköisyyttä, että hänen luetteloon merkitsemisensä jatkaminen olisi selvästi ristiriidassa päätöksen 2011/172 tavoitteiden kanssa.
- 208 Näiden tietojen perusteella ei voida varmistautua riittävästi siitä, oliko ensimmäinen kantaja todella määrätty tutkintavankeuteen, ja kuinka pitkäksi aikaa. Olosuhteet, joiden mukaan ensimmäinen kantaja oli aikaisemmin ollut yli kolmen vuoden ajan vangittuna ja joiden mukaan hänelle määrätty vankeusrangaistukset oli kumottu, eivät itsessään osoita tätä tutkintavankeuteen määräämistä lainvastaiseksi tai mielivaltaiseksi. Näin ollen nämä tiedot eivät voineet velvoittaa neuvostoa lopettamaan ensimmäisen kantajan luetteloon merkitsemistä.
- 209 Toisen kanneperusteen toinen osa on siten hylättävä.
- 2) Ensimmäinen osa, jonka mukaan neuvosto ei ole varmistautunut siitä, että kantajien perusoikeuksia oli kunnioitettu, ja on soveltanut kumoamatonta olettaa, jonka mukaan Egyptin viranomaiset kunnioittavat näitä perusoikeuksia*
- 210 Kantajat väittävät, että kun otetaan huomioon EU-sopimuksen määräykset ja unionin oikeuden periaatteet, jotka koskevat neuvoston velvollisuuksia kunnioittaa perusoikeuksia, neuvosto ei voinut sille esitettyjen seikkojen valossa soveltaa heidän vahingokseen kumoamatonta olettaa, jonka mukaan ensimmäisen kantajan oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin ja syyttömyysolettamaan olisi kunnioitettu, ja jättää siten suorittamatta tarkistuksia. Kantajien mukaan jatkamalla heidän luetteloon merkitsemistään erityisesti tätä henkilöä koskevien rikosoikeudenkäyntien perusteella asiaa tutkimatta neuvosto on hyväksynyt näissä menettelyissä ilmenneen tämän henkilön oikeuksien loukkaamisen.
- 211 Tältä osin on huomattava, että toteuttaessaan rajoittavia toimenpiteitä, jotka koskevat niiden kohteena olevia henkilöitä erikseen, neuvoston on noudatettava hyvän hallintotavan periaatetta, joka edellyttää muun muassa, että se tutkii huolellisesti ja puolueettomasti sille toimitetut todisteet erityisesti näiden

henkilöiden esittämien huomautusten ja niihin mahdollisesti liitettyjen syyttömyyttä tukevien seikkojen perusteella (ks. vastaavasti ja analogisesti tuomio 18.7.2013, komissio ym. v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P ja C-595/10 P, EU:C:2013:518, 114, 115 ja 119 kohta).

- 212 Näin ollen perusoikeuskirjan 47 artiklassa taattu tuomioistuivalvonnan tehokkuus edellyttää, että henkilön nimen merkitsemistä rajoittavien toimenpiteiden kohteena olevien henkilöiden luetteloon koskevan päätöksen perusteiden laillisuutta valvotaan pääsääntöisesti täysimääräisesti. Unionin tuomioistuimen on erityisesti varmistuttava siitä, että kyseinen päätös, joka koskee kyseistä henkilöä erikseen, perustuu riittävän vankkaan tosiseikastoon (ks. vastaavasti tuomio 30.6.2016, Al Matri v. neuvosto, T-545/13, ei julkaistu, EU:T:2016:376, 49 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 213 Kuten unionin yleinen tuomioistuin totesi edellä 69 kohdassa, päätöksen 2011/172 rajoittavien toimenpiteiden järjestelmässä kyseistä henkilöä vastaan käytävät tuomioistuinmenettelyt Egyptissä eivät voi muodostaa riittävän vankkaa tosiseikastoa, jos on syytä olettaa, että näiden menettelyjen seurauksena annettava ratkaisu ei ole luotettava, eli erityisesti, jos se ei täytä oikeudesta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin ja syyttömyysolettamaan seuraavia vaatimuksia.
- 214 Unionin yleisen tuomioistuimen on siis edellä mainittujen yleisten periaatteiden mukaisesti valvottava pääsääntöisesti täysimääräisesti, onko neuvosto täyttänyt huolellista ja puolueetonta tutkintaa koskevan velvoitteensa varmistumalla siitä, että se saattoi pitää ensimmäistä kantajaa koskevia rikosoikeudenkäyntejä luotettavina. Tämä valvonta edellyttää erityisesti sen tarkistamista, onko neuvosto katsonut perustellusti, että sen käytettävissä oli riittävästi todisteita voidakseen todeta, että näin oli esillä olevassa asiassa kantajien vastakkaisista väitteistä huolimatta.
- 215 On totta, ettei neuvostolla voida katsoa olevan velvollisuutta pyytää Egyptin viranomaisilta lisätietoja ilman konkreettisia todisteita näiden väitteiden tueksi. Sillä ei kuitenkaan ole lainkaan harkintavaltaa sen määrittämiseksi, edellyttävätkö kantajien esittämät seikat siltä tällaisia toimenpiteitä (ks. vastaavasti ja analogisesti tuomio 30.6.2016, Al Matri v. neuvosto, T-545/13, ei julkaistu, EU:T:2016:376, 68–73 kohta).
- 216 Esillä olevassa asiassa unionin yleinen tuomioistuin totesi edellä 110–112 kohdassa, että neuvoston käytettävissä olleiden asiakirjojen ja sen antamien selitysten valossa neuvosto katsoi, että kantajien esittämät seikat eivät merkityksellisyydestään ja uskottavuudestaan riippumatta voineet kyseenalaistaa arviointia, jonka se oli voinut suorittaa perusoikeuksien kunnioittamisesta Egyptin tuomioistuinmenettelyissä, erityisesti 9.2.2015 päivätyn syyttäjäviranomaisen muistion, joka on vahvistettu 5.12.2016 päivätyllä NCRAA:n muistiolla, perusteella. *[luottamuksellinen]*.
- 217 Tältä osin on todettava, että kun otetaan huomioon kantajien toimittamat todisteet ja neuvoston käytettävissä olleet tiedot riidanalaisten päätösten antamispäivänä, neuvoston ei voitu katsoa olleen velvollinen tekemään lisätarkistuksia.
- 218 Kuten edellä 85 ja 86 kohdassa esitetystä 9.2.2015 päivätyn syyttäjäviranomaisen muistion sisällön kuvauksesta ilmenee, tässä muistiossa ja sisällöltään samanlaisessa, 5.12.2016 päivätyssä NCRAA:n muistiossa ainoastaan esitetään päätöksen 2011/172 liitteeseen merkittyjä henkilöitä koskeviin rikosoikeudenkäynteihin sovellettavat oikeussäännöt ja esitetään yleisiä vakuutuksia siitä, että Egyptin viranomaiset kunnioittavat oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin ja syyttömyysolettamaan. Siinä ei sitä vastoin ole täsmällisiä vastauksia kantajien väitteisiin, jotka koskevat kyseisten oikeuksien loukkauksia ensimmäiseen kantajaan kohdistuvissa rikosoikeudenkäynneissä, ja näitä väitteitä tukeviin seikkoihin, jotka perustuvat erityisesti D:n ja M:n kertomuksiin.
- 219 Kuten edellä 188 kohdassa on tuotu esille, neuvostolla oli kuitenkin päätöksen 2015/486 antamisajankohtana käytettävissään useita tietoja niiden rikosoikeudenkäyntien myöhemmistä vaiheista, joihin perusoikeuksien loukkauksia koskevat väitteet kohdistuivat.

- 220 Ensinnäkin neuvosto tiesi ainakin vuodesta 2014 lähtien siitä, että Egyptin kassaatiotuomioistuin oli kumonnut ensimmäiselle kantajalle ensimmäisen asteen tuomioistuimessa määrätty tuomiot. Neuvosto saattoi siten perustellusti katsoa, että ensimmäisen kantajan oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä ja syyttömyysolettamaa koskevien oikeuksien loukkaukset, jotka liittyivät kyseisiin tuomioihin johtaneisiin menettelyihin D:n ja M:n kertomusten mukaan, eivät voineet enää vaikuttaa – vaikka ne oletettaisiin toteen näytetyiksi – kyseisten rikosoikeudenkäyntien luotettavuuteen.
- 221 Tämän arvioinnin saattoi vahvistaa Egyptin kassaatiotuomioistuimen antamien kyseisten tuomioiden sisältö, johon edellä 103 kohdassa todetulla tavalla neuvosto oli voinut jo tutustua kantajien nostettua kanteet asioissa T-375/14–T-378/14. Näiden tuomioiden perusteluista ilmenee, että ensimmäisen asteen tuomioistuimen ratkaisuja ei ole kumottu pelkästään menettelyvirheiden vuoksi vaan näiden ratkaisujen taustalla olevaan päättelyyn kokonaisuudessaan vaikuttaneiden sellaisten oikeudellisten virheiden vuoksi, jotka koskevat edellä 185 kohdassa todetulla tavalla puutteellisuuksia syytettyjen väitteiden huomioon ottamisessa ja heidän syyllisyytensä osoittamista. Näin ollen niistä voitiin päätellä, että kun asia palautettiin ensimmäisen asteen tuomioistuimen käsiteltäväksi, tämän tuomioistuimen oli tutkittava kokonaan uudelleen aineellinen kysymys syytettyjen vastuusta ja mahdollisesti siitä seuraavista rangaistuksista.
- 222 Neuvosto saattoi myös oikeutetusti päätellä näistä tuomioista, että oikeussuoja, joka taattiin Egyptin oikeusjärjestyksessä mahdollisuudella valittaa Egyptin kassaatiotuomioistuimeen, oli ollut ensimmäisen kantajan osalta tehokas ja muodosti konkreettisen takeen siitä, että hänen oikeutensa oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin ja syyttömyysolettamaan turvataan. Tätä arviointia tuki se, että tämä tuomioistuin oli vuoden 2011 rikosasioissa nro 38 ja nro 291 antamallaan tuomioilla määrännyt asioiden siirtämisestä toiseen ratkaisukokoonpanoon ja vuoden 2011 rikosasiassa nro 107 asian siirtämisestä toiseen tuomioistuimeen.
- 223 Toiseksi, kuten edellä 190 kohdassa on tuotu esille, vuoden 2011 asiassa nro 107 pyydetystä asiantuntijalausunnosta ja vuoden 2011 asian nro 291 käsittelyn lykkäämisestä siihen saakka, kunnes vuoden 2011 asiat nro 38 ja nro 107 olisi ratkaistu lainvoimaisesti, eli tosiseikoista, joita kantajat eivät ole riitauttaneet, voitiin päätellä, että ensimmäisen asteen tuomioistuin oli ottanut huomioon perustelut, joiden nojalla Egyptin kassaatiotuomioistuin oli kumonnut ensimmäisen kantajan tuomiot.
- 224 Kolmanneksi 9.2.2015 päivätyssä syyttäjäviranomaisen muistiossa mainittu mahdollisuus tehdä rikosasioissa Egyptin kassaatiotuomioistuimelle toinen valitus, joka siinä tapauksessa, että se otetaan tutkittavaksi, johtaa tämän antamaan lopulliseen aineelliseen ratkaisuun, oli seikka, joka ei varmasti itsessään riittänyt poistamaan täysin riskiä ensimmäisen kantajan perusoikeuksien loukkaamisesta mutta jolla oli kuitenkin esillä olevan asian kannalta merkitystä.
- 225 Siltä osin kuin – kuten edellä 222 kohdassa on todettu – Egyptin kassaatiotuomioistuimen tuomion perustelut ilmensivät tehokasta oikeussuojaa, neuvosto saattoi kohtuudella olettaa, että mikäli ensimmäinen kantaja tekisi toisen valituksen ensimmäisen asteen tuomioistuimen kyseisissä rikosasioissa palauttamisen perusteella antamista ratkaisuista, hänelle annettaisiin uudelleen tällaista oikeussuojaa.
- 226 Neljänneksi edellä 191 kohdassa todetusta seuraa vielä, että päätöksen 2015/486 antamisajankohtana kantajat eivät olleet vedonneet yhteenkään seikkaan, joka herättäisi perusteltuja kysymyksiä riskistä, että ensimmäisen asteen tuomioistuin olisi jättänyt ensimmäisen kantajan oikeuden oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin ja syyttömyysolettaman huomiotta Egyptin kassaatiotuomioistuimen palautettua kyseiset asiat sen ratkaistaviksi.
- 227 Näissä olosuhteissa on todettava, että neuvosto on voinut kyseisenä ajankohtana käytettävissään olleiden tietojen perusteella perustellusti katsoa, että sillä oli riittävästi näyttöä voidakseen katsoa, että ensimmäisen kantajan perusoikeuksien väitetyt loukkaukset, oletettaessa ne toteen näytetyiksi, eivät voineet enää vaikuttaa kyseisten rikosoikeudenkäyntien kulkuun, ja ettei ollut perusteltuja syitä pelätä,

- että tällaiset myöhemmässä vaiheessa ilmenevät loukkaukset voisivat vaikuttaa näiden rikosoikeudenkäyntien lopputulokseen. Neuvosto saattoi siten kohtuudella olettaa tämän näytön perusteella, että kyseiset rikosoikeudenkäynnit olivat luotettavia ilman, että tältä osin olisi tarpeen tehdä lisätarkistuksia Egyptin viranomaisilta.
- 228 Edellä 195–208 kohdassa esitetystä tarkastelusta, joka koskee kantajien esittämiä seikkoja päätösten 2016/411 ja 2017/496 antamisesta, on pääteltävä, että ne eivät voineet kyseenalaistaa tätä arviointia.
- 229 Edellä 197–201 kohdassa esitetystä seuraa, että kantajat eivät ole näyttäneet, että heidän luetteloon merkitsemisensä jatkamista vuonna 2016 vastaan esittämänsä väitteet perusoikeuksien loukkauksista olivat voineet vaikuttaa niiden rikosoikeudenkäyntien luotettavuuteen, joihin neuvosto saattoi tukeutua tästä jatkamisesta päättäessään.
- 230 Edellä 204–208 kohdassa esitetystä seuraa, että kantajien neuvostolle ennen päätöksen 2017/496 tekemistä esittämät seikat, joiden tueksi ei ollut esitetty riittävää näyttöä, eivät voineet yksinään herättää perusteltuja kysymyksiä riskistä, että ensimmäisen kantajan perusoikeudet olisi jätetty huomiotta hänen väitetyn tutkintavankeutensa seurauksena, ja että neuvostoa ei voida arvostella siitä, että se ei ole ottanut huomioon todisteita, jotka on esitetty ensimmäisen kerran unionin yleiselle tuomioistuimelle tällaisen loukkauksen toteen näyttämiseksi. Neuvoston on arvioitava, edellyttävätkö nämä viimeksi mainitut todisteet Egyptin viranomaisilta saatavia lisätietoja kantajien luetteloon merkitsemisen mahdollista myöhempää jatkamista varten.
- 231 Näitä perusteluja ei voida kyseenalaistaa Sveitsin liittovaltion rikostuomioistuimen 12.12.2012 antamalla tuomiolla ja Liechtensteinin perustuslakituoimistuimen 28.8.2012 ja 30.9.2013 antamalla kahdella tuomiolla, joihin kantajat ovat vedonneet väitteidensä tueksi. Kuten edellä 101 ja 102 kohdassa on jo todettu, näillä tuomioilla kumottiin Egyptin viranomaisten osalta toteutetut oikeusaputoimenpiteet – ei kyseisten henkilöiden oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevan oikeuden loukkausten vuoksi vaan sen vuoksi, että oli vaarana, että kyseisille henkilöille aiheutuu vahinkoa tällaisten loukkausten perusteella. Erityisesti kaksi viimeksi mainittua tuomiota koskivat Egyptin viranomaisten pyyntöä, joka perustui ensimmäistä kantajaa koskeviin rikosoikeudenkäynteihin, ja kyseinen tuomioistuin otti kantaa muun muassa IBAHRI:n ja M:n kertomuksiin, jotka oli toimitettu myös neuvostolle. Kuten edellä 149 kohdassa on tuotu esille, vaikka näiden tuomioistuinten kumoamien oikeusaputoimenpiteiden oletettaisiin olevan rinnastettavissa esillä olevassa asiassa kantajia koskeviin toimenpiteisiin, kyseisten tuomioistuinten antamat ratkaisut perustuivat eri tosiseikkoihin kuin neuvostoon tietoon saatetut tosiseikat. Kuten edellä 218–230 kohdassa on todettu, kun otetaan huomioon kaikki tiedot, jotka olivat neuvoston käytettävissä riidanalaisten päätösten antamisajankohtana, se saattoi perustellusti katsoa, ettei ollut perusteltuja syitä pelätä, että kantajien oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä ja syyttömysolettamaa koskevan oikeuden loukkaukset voisivat vaikuttaa heitä koskevien tuomioistuinmenettelyjen lopputulokseen.
- 232 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että kun otetaan huomioon kaikki neuvoston käytettävissä olleet tiedot, se ei ole arvioinut ilmeisen virheellisesti kantajien sille toimittamia todisteita perusoikeuksien loukkauksista heitä koskevissa tuomioistuinmenettelyissä Egyptissä katsoessaan, että ne eivät edellyttäneet lisätarkistuksia. Kantajat väittävät siten virheellisesti, että neuvosto olisi soveltanut heidän vahingokseen kumoamatonta olettaa, jonka mukaan Egyptin viranomaiset ovat kunnioittaneet näitä oikeuksia, ja jättänyt noudattamatta velvollisuutensa valvoa niiden noudattamista erityisesti perusoikeuskirjan 47 ja 48 artiklassa vahvistettujen oikeuksien osalta. Toisen kanneperusteen ensimmäinen osa ja näin ollen tämä kanneperuste kokonaisuudessaan on siten hylättävä.

2. Kolmas kanneperuste, joka koskee päätöksen 2011/172 1 artiklan 1 kohdan ja asetuksen N:o 270/2011 2 artiklan 1 kohdan yleisten perusteiden noudattamatta jättämistä

- 233 Kantajat väittävät kolmannella kanneperusteellaan, että heidän luetteloon merkitsemisensä jatkaminen ei ole päätöksen 2011/172 1 artiklan 1 kohdan ja asetuksen N:o 270/2011 2 artiklan 1 kohdan mukaista, koska neuvosto ei ole esittänyt todisteita näyttääkseen, että heidän oli todettu olleen vastuussa Egyptin valtion varojen väärinkäytöstä, ja koska se ei ole osoittanut, että tämän jatkamisen taustalla oleva peruste, eli se, että he olivat oikeudenkäynnin kohteena asiassa, jonka Egyptin viranomaiset ovat panneet vireille valtion varojen väärinkäytön osalta korruption vastaisen Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksen (jäljempänä korruption vastainen yleissopimus) perusteella, perustui riittävään tosiseikastoon. Tämä kanneperuste jakautuu neljään osaan. Ensimmäisessä osassa kantajat väittävät, että ensimmäinen kantaja ei ole valtion varojen väärinkäyttöä koskevan oikeudenkäynnin kohteena korruption vastaisessa yleissopimuksessa tarkoitettulla tavalla, sillä tekoja, joista häntä syytetään, ei voida luonnehtia tällä tavoin. Toisessa osassa he väittävät, että kuten Egyptin kassaatiotuomioistuimen tuomiot, joilla on kumottu ensimmäisen kantajan rikostuomiot, osoittavat, tätä henkilöä vastaan nostetut syytteet eivät perustu minkäänlaiseen näyttöön. Kolmannessa osassa he väittävät, että ensimmäistä kantajaa vastaan nostetuilla syytteillä on poliittiset perusteet. Neljännessä osassa he vetoavat siihen, että Egyptin viranomaisten toimittamat todisteet, jotka koskevat toisen, kolmannen ja neljännen kantajan yksilöllistä tilannetta, eivät ole riittävä peruste heidän luetteloon merkitsemiselleen.
- 234 Neuvosto taas väittää, että kantajat tyytyvät toistamaan väitteitä, jotka unionin tuomioistuin ja unionin yleinen tuomioistuin ovat nimenomaisesti hylänneet 5.3.2015 annetussa tuomiossa Ezz ym. v. neuvosto (C-220/14 P, EU:C:2015:147) ja 27.2.2014 annetussa tuomiossa Ezz ym. v. neuvosto (T-256/11, EU:T:2014:93), ja että he eivät ota huomioon oikeusvoiman periaatetta. Lisäksi se väittää ensimmäistä kanteen tarkistusta koskevaa kirjelmää koskevissa huomautuksissaan, että päätöksellä 2011/172 käyttöön otetun rajoitettujen toimenpiteiden järjestelmän yhteydessä hyväksytyille tulkinnalle valtion varojen väärinkäytön käsitteestä on annettava etusija jonkin toisen rajoittavien toimenpiteiden järjestelmän yhteydessä annettuun tulkintaan nähden.

a) Alustavat toteamukset

- 235 Ensinnäkin on todettava, että siltä osin kuin riidanalaiset päätökset koskevat asetuksen N:o 270/2011 2 artiklan 1 kohdassa vahvistettujen perusteiden noudattamatta jättämistä, esillä oleva kanneperuste on tehoton. Nämä päätökset koskevat ainoastaan kantajien päätöksen 2011/172 luetteloon merkitsemisen jatkamista. Näitä perusteita ei siten sovelleta esillä olevassa asiassa. Näin ollen esillä oleva kanneperuste on tutkittava aineellisesti ainoastaan siltä osin kuin se koskee päätöksen 2011/172 1 artiklan 1 kohdassa vahvistettujen ja päätöksillä 2015/486, 2016/411 ja 2017/496 jatkettujen perusteiden noudattamatta jättämistä.
- 236 Toiseksi, kuten edellä 64 ja 65 kohdassa mainitusta oikeuskäytännöstä ilmenee, kantajien varojen jäädyttämisen luonteen ja tavoitteen vuoksi neuvoston oli merkitäkseen kantajat luetteloon tarkistettava, että sen käytettävissä olevien todisteiden perusteella voitiin osoittaa, että nämä henkilöt olivat yhden tai useamman mahdollisesti valtion varojen väärinkäyttöön liittyviä tekoja koskevan vireillä olevan tuomioistuinmenettelyn kohteena, ja että tässä menettelyssä tai näissä menettelyissä heidät voitiin luokitella päätöksen 2011/172 1 artiklan 1 kohdassa vahvistettujen perusteiden mukaisesti.
- 237 Tältä osin on todettava neuvoston esille tuomalla tavalla, että unionin yleinen tuomioistuin ja unionin tuomioistuin ovat jo ottaneet kantaa siihen, oliko neuvosto voinut perustellusti tukeutua kantajia koskeviin tuomioistuinmenettelyihin merkitäkseen heidät alun perin luetteloon erityisesti päätöksen 2011/172 1 artiklan 1 kohdassa vahvistettujen perusteiden nojalla.

- 238 Unionin yleinen tuomioistuin totesi 27.2.2014 antamassaan tuomiossa Ezz ym. v. neuvosto (T-256/11, EU:T:2014:93), että neuvosto oli voinut perustellusti merkitä kantajien nimet päätöksen 2011/172 liitteeseen pelkästään sillä perusteella, että he olivat Egyptissä sellaisen tuomioistuinmenettelyn kohteena, jolla oli liittymäkohta – olipa se mikä tahansa – valtion varojen väärinkäyttöä koskevaan tutkintaan. Tämän päätöksen 1 artiklan 1 kohdassa vahvistetut perusteet käsittävät paitsi Egyptin valtion varojen väärinkäyttöön liittyvistä teoista eri asteisen osallisuuden perusteella syytetyt henkilöt, myös heitä lähellä olevat henkilöt, jotka ovat näihin syytteisiin liittyvien menettelyjen kohteena, erityisesti sellaisten turvaamistoimien kohteena, joiden tarkoituksena on turvata mahdolliseen väärinkäyttöön perustuvat varat (ks. vastaavasti tuomio 27.2.2014, Ezz ym. v. neuvosto, T-256/11, EU:T:2014:93, 67, 95 ja 97 kohta). Ratkaistessaan tästä tuomiosta tehdyn valituksen asiassa C-220/14 P unionin tuomioistuin hyväksyi unionin yleisen tuomioistuimen perustelut (tuomio 5.3.2015, Ezz ym. v. neuvosto, C-220/14 P, EU:C:2015:147, 71–73 kohta).
- 239 Unionin yleinen tuomioistuin totesi 27.2.2014 antamassaan tuomiossa Ezz ym. v. neuvosto (T-256/11, EU:T:2014:93, 132–134 ja 137–140 kohta), että Egyptin viranomaisten neuvostolle toimittamien todisteiden perusteella voitiin katsoa, että nämä viranomaiset olivat antaneet teoille, joihin ne väittivät kantajan syyllistyneen, valtion varojen väärinkäytön käsitettä vastaavan luonnehdinnan ja että toinen, kolmas ja neljäs kantaja, joiden osalta Egyptin virallinen syyttäjä oli antanut varojen jäädyttämismääräyksen, jonka rikostuomioistuin oli hyväksynyt ja joka liittyi valtion varojen väärinkäyttöä koskevaan tutkintaan, olivat valtion varojen väärinkäyttöä koskevaan tutkintaan liittyvän tuomioistuinmenettelyn kohteena. Unionin tuomioistuin katsoi puolestaan, että näihin perusteluihin ei liittynyt oikeudellista virhettä (tuomio 5.3.2015, Ezz ym. v. neuvosto, C-220/14 P, EU:C:2015:147, 75–84 kohta).
- 240 Lisäksi on todettava, että asiassa T-279/13 unionin yleinen tuomioistuin, joka käsitteli kannetta kantajien luetteloon merkitsemisen jatkamisesta päätöksellä 2013/144, hylkäsi selvästi perusteettomana kanneperusteen, joka koski muun muassa päätöksen 2011/172 1 artiklan 1 kohdassa, sellaisena kuin sen voimassaoloa on jatkettu päätöksellä 2013/144, asetettujen perusteiden noudattamatta jättämistä, koska unionin yleinen tuomioistuin oli jo hylännyt tämän kanneperusteen tueksi esitetyt väitteet asiassa T-256/11 (määräys 15.2.2016, Ezz ym. v. neuvosto, T-279/13, ei julkaistu, EU:T:2016:78, 54–64 kohta).
- 241 Tästä seuraa, että edellä 52 kohdassa mainitun, oikeusvoiman periaatetta koskevan oikeuskäytännön mukaisesti kantajilla ei ole oikeutta esillä olevalla kanneperusteella riitauttaa alkuperäisen luetteloon merkitsemisensä tai päätöksellä 2013/144 luetteloon merkitsemisensä jatkamisen laillisuutta esittämällä unionin yleiselle tuomioistuimelle kysymyksiä, jotka on jo käsitelty edellä 238–240 kohdassa mainittujen unionin yleisen tuomioistuimen ja unionin tuomioistuimen ratkaisujen perusteluissa.
- 242 Tämän kanneperusteen eri osien yhteydessä esitetyt väitteet ja perustelut, jotka perustuvat samoihin tosiseikkoihin ja oikeudellisiin seikkoihin, jotka unionin yleinen tuomioistuin ja unionin tuomioistuin ovat tutkineet edellä mainituissa ratkaisujensa perusteluissa, on hylättävä selvästi perusteettomina.
- 243 Kuten edellä 53 kohdassa on todettu, unionin yleisen tuomioistuimen on tarkistettava, esittävätkö kantajat tässä yhteydessä uusia tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, joita se ei ole vielä tutkinut, ja voivatko nämä seikat kyseenalaistaa kantajien luetteloon merkitsemisen jatkamisen yhdenmukaisuuden päätöksen 2011/172 1 artiklan 1 kohdan perusteiden kanssa.
- 244 Kolmanneksi on todettava, että lähtökohtaisesti kantajien luetteloon merkitsemisen jatkamisen yhteydessä on yksin neuvoston tehtävänä tarkistaa, että kantajat ovat edelleen samojen tuomioistuinmenettelyjen kohteena. Koska neuvosto on merkitessään heidät alun perin luetteloon voinut varmistua oikeudellisesti riittävällä tavalla siitä, että näissä menettelyissä oli vähintäänkin väitetty näiden henkilöiden olevan vastuussa valtion varojen väärinkäytöksi luonnehdittavista teoista, tai vaihtoehtoisesti siitä, että he olivat näitä henkilöjä lähellä olevina henkilöinä niihin liittyvien tuomioistuinmenettelyjen kohteena, sen ei tarvitse tehdä omasta aloitteestaan tällaista tarkistusta

kunkin luetteloon merkitsemisen jatkamisen yhteydessä. Tällainen velvollisuus voi olla ainoastaan silloin, jos on olemassa uusia seikkoja, jotka kyseenalaistavat näiden henkilöiden osallisuuden tai kyseisten tekojen luonnehdinnan.

- 245 Kuten edellä 66 kohdassa on todettu, neuvoston asiana ei lähtökohtaisesti ole arvioida niiden seikkojen paikkansapitävyyttä ja merkitystä, joihin tuomioistuinmenettelyt Egyptissä perustuvat, sillä tämä arviointi kuuluu Egyptin viranomaisille. Neuvostolla on ainoastaan velvollisuus, kun otetaan huomioon kantajan huomautukset, pyytää Egyptin viranomaisilta selvennyksiä kyseisistä seikoista, jos näiden viranomaisten jo toimittamien todisteiden riittävydestä herää perusteltuja kysymyksiä.
- 246 Esillä olevan kanneperusteen eri osat on tutkittava näiden perustelujen valossa.

b) Kolmannen kanneperusteen ensimmäinen osa, joka koskee ensimmäistä kantajaa koskevien tuomioistuinmenettelyjen virheellistä oikeudellista luonnehdintaa

- 247 Kantajat vetoavat kolmannen kanneperusteen ensimmäisen osan tueksi siihen, että vain yksi ensimmäistä kantajaa koskevista asioista, eli vuoden 2011 asia nro 38, koskee tekoja, jotka Egyptin viranomaiset ovat luonnehtineet valtion varojen väärinkäytöksi. He väittävät tältä osin, että tekoja, joihin heidän väitetään syyllistyneen, ei voida luonnehtia valtion varojen väärinkäytöksi korruption vastaisessa yleissopimuksessa tarkoitettulla tavalla, erityisesti, koska ne liittyvät yksityisen yhtiön toimintaan ja koska tekoja, joista tätä kantajaa syytetään, ei ole tehty virkamiehen ominaisuudessa. Ensimmäisessä kanteen tarkistamista koskevassa kirjelmässä he lisäävät, että Egyptin viranomaisten 2.1.2016 päivätyssä kirjeessä mainituista häntä koskevista asioista vain neljä koskee tuomioistuinmenettelyjä. Lisäksi he riitauttavat valtion varojen väärinkäyttöä koskevan luonnehdinnan unionin oikeuden ja erityisesti unionin yleisen tuomioistuimen oikeuskäytännön ja ”yleensä kansainvälisen oikeuden” kannalta. Kantajat väittävät myös, että neuvoston on tukeuduttava tämän käsitteen itsenäiseen määritelmään, joka poikkeaa Egyptin viranomaisten sille antamasta merkityksestä. Toisessa kanteen tarkistamista koskevassa kirjelmässä he väittävät, että sitä, onko valtion varojen väärinkäytön käsite unionin oikeudessa annetun määritelmän mukainen, on arvioitava kolmen edellytyksen kannalta ja että nämä edellytykset käsittävät julkisyhteisön hallussa olevien tai sen valvontaan saatettujen varojen tai omaisuuden lainvastaisen käytön niiden tarkoituksen vastaisesti, tälle yhteisölle aiheutuneen taloudellisesti arvioitavissa olevan vahingon ja sen, että väärinkäytöllä on täytynyt loukata oikeusvaltioperiaatetta Egyptissä. Nämä edellytykset eivät kuitenkaan täyty esillä olevassa asiassa vuoden 2011 asian nro 38 osalta. Kantajat katsovat vielä, että vuoden 2011 asiat nro 107, nro 291 ja nro 639 eivät koske julkisten varojen väärinkäyttöön liittyviä tekoja. Heidän mukaansa ensimmäinen näistä asioista koskee ainoastaan lainvastaisen sopimuksen tekemistä energialisenssien saamiseksi, toinen rahanpesusyytteitä ja kolmas syytteitä, jotka liittyvät El-Dekheila-yhtiöltä kannettavan veron maksamisessa tapahtuneisiin laskuvirheisiin.
- 248 Aluksi on todettava, että Egyptin viranomaisten alun perin neuvostolle toimittamissa asiakirjoissa, jotka on liitetty kannekirjelmään, viitattiin ensimmäisen kantajan osalta ainoastaan yhteen häntä koskevaan rikosoikeudenkäyntiin vuoden 2011 asiassa nro 38. Kuten edellä 83 kohdassa on tuotu esille, Egyptin viranomaisten vuosina 2014 ja 2015 toimittamissa ajan tasalle saatetuissa tiedoissa viitattiin seitsemään rikosoikeudenkäyntiin (vuoden 2011 asiat nro 38, nro 107, nro 291, nro 457 ja nro 541 ja vuoden 2013 asiat nro 156 ja nro 376). Kuten edellä 88 kohdassa on todettu, Egyptin viranomaisten ennen päätöksen 2016/411 ja päätöksen 2017/496 antamista toimittamissa tiedoissa mainittiin kolme muuta ensimmäistä kantajaa koskevaa vireillä olevaa menettelyä vuoden 2011 asioissa nro 4 ja nro 5482 sekä vuoden 2015 asiassa nro 244.
- 249 Aluksi on niin ikään todettava, että neuvoston kanssa ennen luetteloon merkitsemisensä jatkamista vuosina 2015, 2016 ja 2017 käymässään kirjeenvaihdossa kantajat vetosivat väitteisiin ja perusteluihin, jotka on esitetty esillä olevan kanteen yhteydessä kolmannen kanneperusteen esillä olevan osan tueksi. Neuvosto vastasi kantajille 24.3.2015, 21.3.2016 ja 22.3.2017 päivätyillä kirjeillään, että ensimmäinen

kantaja oli edelleen tuomioistuinmenettelyjen kohteena valtion varojen väärinkäytön vuoksi ja että egyptiläisten tuomioistuinten oli otettava kantaa näiden menettelyjen perusteeseen. Erityisesti vuoden 2011 asiasta nro 38 neuvosto huomautti ensimmäisessä näistä kirjeistä, että Egyptin valtion varojen väärinkäytön käsite saattoi kattaa virkamiehen toteuttamat teot, jotka muodostuvat julkisten varojen hyödyntämisestä ja niiden tahallisesta vahingoittamisesta. Neuvosto toi esille, että ensimmäistä kantajaa vastaan tässä asiassa nostetut syytteet perustuivat oletukseen siitä, että El-Dekheila-yhtiötä oli tekojen tapahtuma-aikaan pidettävä julkisena yrityksenä, koska Egyptin valtio omisti siitä huomattavan vähemmistöosuuden ja koska näin ollen tämän yhtiön varoja oli pidettävä julkisina varoina, ja että ensimmäistä kantajaa, joka oli tähän yhtiön hallituksen puheenjohtaja tekojen tapahtuma-aikaan, oli pidettävä virkamiehenä.

1) Kannekirjelmän vaatimusten tueksi esitetyt perustelut ja väitteet

- 250 Väitteet ja perustelut, jotka kantajat ovat esittäneet kannekirjelmän vaatimusten tueksi, koskevat yksinomaan vuoden 2011 asiaa nro 38, sillä kantajat ovat näyttöä esittämättä vedonneet siihen, että ainoastaan tässä asiassa tarkoitettujen teo-
251 Tältä osin on todettava, että Egyptin viranomaisten toimittaman 13.2.2014 päivätyn asiakirjan mukaan vuoden 2011 asia nro 38 koskee oikeudettomaan hyötyyn liittyviä tekoja, joihin ensimmäisen kantajan väitetään syyllistyneen El-Dekheila-yhtiön hallituksen puheenjohtajana hankkimalla 67 prosentin omistusosuus tämän yhtiön pääomasta ja muuttamalla kyseisen yhtiön noudattamia hintoja myydäkseen oman yhtiönsä valmistamia metallituotteita yhden ja saman yksikön tuotteina. Egyptin kassaatio-
252 Nämä seikat eivät voi kyseenalaistaa unionin yleisen tuomioistuimen 27.2.2014 antamansa tuomion Ezz ym. v. neuvosto (T-256/11, EU:T:2014:93) 137–140 kohdassa tekemää toteamusta, jonka unionin tuomioistuin on hyväksynyt ja jonka mukaan neuvostolle toimitettujen tietojen perusteella voitiin katsoa, että ensimmäinen kantaja oli syytettynä teoista, joiden luonnehdinta vastasi valtion varojen väärinkäytön käsitettä.
253 Päätöksen 2011/72 asiayhteyttä vastaavassa asiayhteydessä, joka koski Tunisian tilannetta, unionin yleinen tuomioistuin totesi, että päätöksen 2011/72 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valtion varojen väärinkäytön käsite kattoi kaiken julkisyhteisöille kuuluvien tai niiden valvontaan saatettujen varojen lainvastaisen käytön vastoin niille määrättyä tarkoitusta, erityisesti yksityisiin tarkoituksiin, tavalla, josta aiheutuu taloudellisesti arvioitavissa olevaa vahinkoa kyseisille julkisyhteisöille (tuomio 30.6.2016, CW v. neuvosto, T-224/14, ei julkaistu, EU:T:2016:375, 89 kohta; tuomio 30.6.2016, Al Matri v. neuvosto, T-545/13, ei julkaistu, EU:T:2016:376, 98 kohta ja tuomio 30.6.2016, CW v. neuvosto, T-516/13, ei julkaistu, EU:T:2016:377, 69 kohta). Tämä tulkinta voidaan ulottaa koskemaan esillä olevaa asiaa, sillä päätöksen 2011/72 1 artiklan 1 kohta on laadittu pääosin samaa sanamuotoa käyttäen kuin päätöksen 2011/172 vastaavat säännökset, ja sillä on samankaltaiset tavoitteet.

- 254 Esillä olevassa asiassa neuvoston käytettävissä olleista seikoista ilmenee Egyptin viranomaisten katsoneen, että ensimmäinen kantaja, joka hoiti niiden mukaan virkamiehen tehtäviä julkisessa valvonnassa olevan ja tekojen tapahtuma-aikaan osittain Egyptin valtion omistuksessa olleen yhtiön hallituksen puheenjohtajana, oli käyttänyt näitä tehtäviä hyväkseen hankkiakseen kyseisen yhtiön taloudellisten etujen vastaisesti oikeudetonta hyötyä erityisesti omien yksityisten yhtiöidensä eduksi. Vaikka Egyptin viranomaiset eivät ole nimenomaisesti luonnehtineet näitä tekoja rikosoikeudellisesti Egyptin valtion varojen väärinkäytöksi, niille annettu luonnehdinta vastaa tätä käsitettä, sellaisena kuin se on määritelty oikeuskäytännössä.
- 255 On myös todettava, että kantajat eivät kiistä sitä, että Egyptin viranomaiset ovat vuoden 2011 asiassa nro 38 antaneet teoille, joista kantaja on syytettynä, rikosoikeudellisen luonnehdinnan, joka vastaa valtion varojen väärinkäytön käsitettä. Heidän esillä olevan osan yhteydessä esittämänsä väitteet perustuvat juuri oletamaan, että nämä viranomaiset ovat virheellisesti katsoneet näiden tekojen kuuluvan kyseisen käsitteen piiriin ja että neuvoston ei olisi pitänyt hyväksyä tätä kantaa määrittääkseen, voitiinko tässä asiassa käytävän tuomioistuinmenettelyn perusteella katsoa, että ensimmäinen kantaja täyttää päätöksen 2011/172 1 artiklan 1 kohdan perusteet.
- 256 Kuten unionin yleinen tuomioistuin ja unionin tuomioistuin ovat katsoneet, neuvostolla oli oikeus merkitä kantaja luetteloon pelkästään sillä perusteella, että hän oli Egyptissä sellaisen tuomioistuinmenettelyn kohteena, jolla oli liittymäkohta – oli se mikä tahansa – valtion varojen väärinkäyttöä koskevaan tutkintaan, joka siis koski – kuten unionin yleinen tuomioistuin totesi tukeutuen arviointiin, johon ei unionin tuomioistuimen mukaan liittynyt oikeudellista virhettä – tekoja, joille Egyptin viranomaiset olivat antaneet tätä käsitettä vastaavan luonnehdinnan. Koska vuoden 2011 asiaa nro 38 koskevat tiedot, jotka oli saatettu ajan tasalle vuosina 2014 ja 2015, eivät kyseenalaistaneet neuvoston ja unionin yleisen tuomioistuimen tämän asian osalta suorittamaa analyysiä Egyptin viranomaisten kannasta, neuvosto saattoi samalla perusteella jatkaa tätä luetteloon merkitsemistä, sillä kyseistä asiaa koskeva tuomioistuinmenettely oli edelleen vireillä.
- 257 Sen sijaan vastoin oletamaa, johon kantajien perustelut tukeutuvat, edellä 66 ja 245 kohdassa esille tuoduista periaatteista seuraa, että neuvoston asiana ei ole ottaa kantaa Egyptin viranomaisten niille teoille, joista ne syyttävät ensimmäistä kantajaa, antaman rikosoikeudellisen luonnehdinnan paikkansapitävyyteen ja merkitykseen, sillä tämä tehtävä kuuluu egyptiläisten tuomioistuinten, joiden on ratkaistava tämän henkilön syyllisyys, toimivaltaan. Esillä olevassa asiassa on riidatonta, että ensimmäisen kantajan luetteloon merkitsemisen jatkamisajankohtana vuonna 2015 pääasiaa käsittelevä tuomioistuin kyseisessä asiassa ei ollut vielä ottanut tältä osin kantaa Egyptin kassaatiotuomioistuimen palautettua tämän asian sen käsiteltäväksi kumottuaan ensimmäisen tuomion.
- 258 Seikat, joihin kantajat vetosivat kyseenalaistaakseen Egyptin viranomaisten hyväksymän oikeudellisen luonnehdinnan, eivät olleet omiaan herättämään neuvostossa perusteltuja kysymyksiä ja edellyttäneet lisätietoja.
- 259 Väite, jonka mukaan Egyptin viranomaisten hyväksymä oikeudellinen luonnehdinta ei vastannut korruption vastaisen yleissopimuksen määräyksiä, ei voi kyseenalaistaa sitä, että neuvostolla oli mahdollisuus tukeutua tuomioistuinmenettelyyn vuoden 2011 asiassa nro 38. Tämän yleissopimuksen mainitseminen ensimmäisen kantajan luetteloon merkitsemisen perusteluissa merkitsee ainoastaan sitä, että Egyptin viranomaiset ovat halunneet viitata siihen kyseisissä tuomioistuinmenettelyissä. Neuvosto ei sitä vastoin ole päättänyt kantajien varojen jäädyttämisestä tämän yleissopimuksen määräysten perusteella, vaan yhteisessä ulko- ja turvallisuuspolitiikassa sille annetun itsenäisen toimivallan nojalla Egyptin viranomaisten kanssa tehtävää yhteistyötä koskevan politiikan puitteissa ja päätöksen 2011/172 johdanto-osan ensimmäisessä ja toisessa perustelukappaleessa vahvistettujen tämän politiikan tavoitteiden mukaisesti. Vaikka ei varmasti voida pitää poissuljettuna, että toimivaltaisen egyptiläisen tuomioistuimen on tutkittava kysymys Egyptin viranomaisten hyväksymän rikosoikeudellisen luonnehdinnan ja korruption vastaisen yleissopimuksen määräysten

- yhdenmukaisuudesta, tämä kysymys ei kuitenkaan kuulu neuvostolle, sillä se on voinut tarkistaa, että kyseinen rikosoikeudellinen luonnehdinta vastasi päätöksen 2011/172 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtion varojen väärinkäytön käsitettä.
- 260 Korruption vastaisen yleissopimuksen 2 artiklan a kappaleen iii kohdan määräyksissä, joihin kantajat vetoavat, määrätään, että ”virkamiehellä” voidaan tarkoittaa ”– sopimusvaltion kansallisessa lainsäädännössä ’virkamieheksi’ määriteltyä henkilöä”. Kantajat kuitenkin itse myöntävät, että Egyptin rikoslain 119 §:n g momentissa, jonka säännökset on esitetty kannekirjelmän liitteenä, säädetään valtion varojen väärinkäytöksi luonnehtimisen osalta, että ilmaisua ”virkamies” on tulkittava tässä laissa siten, että se koskee kaikkien sellaisten yhtiöiden työntekijöitä, joissa Egyptin valtiolla on omistusosuus. Tästä Egyptin rikoslain säännöksestä ei seuraa, että kysymys siitä, onko yhtiötä pidettävä ”julkisena yrityksenä” tai ”julkisena yhtiönä”, on ratkaiseva, jos valtio omistaa osan tämän yhtiön varoista. Näin ollen kantajien itsensä toimittamista seikoista seuraa, että katsoessaan, että ensimmäinen kantaja oli El-Dekheila-yhtiön hallituksen puheenjohtajan ominaisuudessa virkamies, Egyptin viranomaiset ovat soveltaneet Egyptin rikoslakia ja että tällainen soveltaminen on korruption vastaisen yleissopimuksen 2 artiklan a kappaleen iii kohdan mukaista. Väite, jonka mukaan tämä luonnehdinta ei ole yhdenmukainen Egyptin kansallisen oikeuden muiden, erityisesti yhtiöoikeuden, säännösten kanssa, on yksin toimivaltaisen egyptiläisen tuomioistuimen arvioitavissa oleva kysymys. Lisäksi on merkityksentöntä, kuten kantajat väittävät, että ensimmäistä kantajaa ei voitu pitää virkamiehenä korruption vastaisen yleissopimuksen 2 artiklan a kappaleen i ja ii kohdan perusteiden nojalla. Tämän 2 artiklan sanamuodosta kokonaisuudessaan ilmenee selvästi, että tämän artiklan i, ii ja iii kohdassa peräkkäin vahvistetut perusteet ovat vaihtoehtoisia eivätkä kumulatiivisia.
- 261 Kaikesta edellä esitystä seuraa, että neuvosto on voinut perustellusti tukeutua tuomioistuinmenettelyyn vuoden 2011 asiassa nro 38 katsoessaan, että sen päätös jatkaa ensimmäisen kantajan luetteloon merkitsemistä päätöksen 2015/486 yhteydessä perustui riittävään tosiseikastoon, riippumatta siitä, täyttivätkö muut ensimmäistä kantajaa koskevat ja sen tietoon saatetut tuomioistuinmenettelyt päätöksen 2011/172 1 artiklan 1 kohdan perusteet (ks. vastaavasti ja analogisesti tuomio 30.6.2016, Al Matri v. neuvosto, T-545/13, ei julkaistu, EU:T:2016:376, 49 ja 100 kohta).
- 262 Kuten edellä 201 kohdassa on tuotu esille, vireillä olevilla tuomioistuinmenettelyillä vuoden 2011 asioissa nro 107 ja nro 291, jotka lukeutuivat neuvostolle ennen päätöksen 2015/486 antamista ilmoitettuihin tuomioistuinmenettelyihin, on myös liittymäkohta valtion varojen väärinkäyttöön liittyviin tekoihin. Ensin mainitussa asiassa ensimmäisen kantajan väitetään harjoittaneen kauppa- ja teollisuusministerin ja teollisesta kehityksestä vastaavan viranomaisen kanssa yhteistoimintaa saadakseen sovellettavien sääntöjen vastaisesti konserninsa yhtiöille energialisenssejä näiden lisenssien julkisessa myyntimenettelyssä terästeollisuuden alalla. Ensimmäistä kantajaa syytetään siis tässä asiassa osallistumisesta omaksi edukseen valtion valvontaan saatettujen resurssien jakamisesta vastuussa olevien virkamiesten suorittamaan näiden resurssien oikeudettomaan jakamiseen, minkä seurauksena valtiolle on aiheutunut taloudellinen tappio, joka vastaa summaa, joka kantajan yhtiöiden olisi pitänyt maksaa kyseisten resurssien saamisesta. Näiden tekojen rikosoikeudellinen luonnehdinta vastaa siis päätöksen 2011/172 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua Egyptin valtion varojen väärinkäytön käsitettä, sellaisena kuin se on määritelty edellä 253 kohdassa. Vuoden 2011 asia nro 291 taas liittyy rahanpesuoperaatioihin sellaisten varojen osalta, jotka ensimmäinen kantaja on Egyptin viranomaisten mukaan saanut lainvastaisesti vuoden 2011 asioissa nro 38 ja nro 107 kyseessä olevissa olosuhteissa. Vaikka vuoden 2011 asia nro 291 liittyy tekoihin, jotka eivät itsessään vastaa valtion varojen väärinkäytön käsitettä, se liittyy Egyptin viranomaisten toimittamien tietojen perusteella suoraan valtion varojen väärinkäyttöön. On todettava, että vaikka kantajat ovat väittäneet, ettei mikään muu Egyptin viranomaisten mainitsemista asioista kuin vuoden 2011 asia nro 38 liittynyt tekoihin, jotka voidaan luonnehtia valtion varojen väärinkäytöksi, he eivät ole esittäneet yhtään perustelua, joka kyseenalaistaisi edellä esitetyt päätelmät.
- 263 Edellä esitetystä seuraa, että kolmannen kanneperusteen ensimmäinen osa on hylättävä siltä osin kuin sillä tuetaan kannekirjelmässä esitettyjä kumoamisvaatimuksia.

2) Ensimmäisessä kanteen tarkistamista koskevassa kirjelmässä esitettyjen vaatimusten tueksi esitetyt perustelut ja väitteet

- 264 Kantajat riitauttavat ensimmäisessä kanteen tarkistamista koskevassa kirjelmässä edelleen valtion varojen väärinkäyttöä koskevan luonnehdinnan vuoden 2011 asian nro 38 kohteena olevien tekojen osalta ja tukeutuvat ensimmäisen kantajan laillisten edustajien Egyptissä valmistelemiini todisteisiin ja ensimmäisen kantajan antamaan lausumaan. Edellä 257 kohdassa esitetystä syistä nämä perustelut ja todisteet on kuitenkin hylättävä. Niillä ei pyritä riitauttamaan sitä, että Egyptin virallinen syyttäjä on luonnehtinut rikosoikeudellisesti tässä asiassa kyseessä olevat teot tavalla, joka vastaa valtion varojen väärinkäytön käsitettä, vaan ainoastaan riitauttamaan tämä luonnehdinta sinänsä ja ensimmäistä kantajaa vastaan tässä yhteydessä esitettyjen syytteiden perusteltavuus. Kantajat vetoavat erityisesti siihen, että liiketoimet, joista heitä syytettiin, oli toteutettu säännönmukaisesti ja olivat saaneet toimivaltaisten viranomaisten hyväksynnän. Vaikka toimivaltainen egyptiläinen tuomioistuin voi ottaa nämä seikat huomioon ottaessaan kantaa hänen vastuuseensa tässä asiassa, ne eivät olleet omiaan kyseenalaistamaan niiden neuvoston käytettävissä olleiden todisteiden riittävyttä, joiden perusteella se saattoi katsoa, että kyseisten tekojen rikosoikeudellinen luonnehdinta Egyptin rikoslain perusteella vastasi päätöksen 2011/172 1 artiklan 1 kohdan perusteita. Tältä osin on huomattava, että Egyptin viranomaisten 2.1.2016 päivätyssä kirjeessään esittämät seikat eivät poikenneet olennaisesti tämän asian osalta niiden jo aikaisemmin neuvostolle esittämistä seikoista, eivätkä ne siis voineet kyseenalaistaa neuvoston tekemää arviointia.
- 265 Kantajien väitteet, joilla he pyrkivät osoittamaan, että tämä arviointi ei ole unionin yleisen tuomioistuimen ja Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännön mukainen, eivät ole vakuuttavia.
- 266 Ensinnäkin toisin kuin kantajat esittävät, se, että päätöksen 2011/172 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtion varojen väärinkäytön käsitettä on tulkittava itsenäisesti kansallisista järjestelmistä riippumatta (tuomio 30.6.2016, Al Matri v. neuvosto, T-545/13, ei julkaistu, EU:T:2016:376, 84 ja 96 kohta), ei merkitse sitä, että tämän käsitteen ulkopuolelle voitaisiin mahdollisesti jättää toiminta, jolle Egyptin viranomaiset ovat antaneet tällaisen rikosoikeudellisen luonnehdinnan. Sitä vastoin tämän saman oikeuskäytännön mukaan tällä käsitteellä tarkoitetaan vähintäänkin toimintaa, jolle voidaan antaa tällainen luonnehdinta Egyptin rikosoikeudessa (ks. analogisesti tuomio 30.6.2016, Al Matri v. neuvosto, T-545/13, ei julkaistu, EU:T:2016:376, 95 kohta). Kuten edellä 260 kohdassa on korostettu, kantajat kuitenkin myöntävät, että Egyptin viranomaisten esillä olevassa asiassa hyväksymä luonnehdinta on Egyptin rikoslain mukainen.
- 267 Mikä tahansa muu tulkinta voisi kyseenalaistaa edellä 238 kohdassa mainitun unionin yleisen tuomioistuimen päättelyn, jonka unionin tuomioistuin on hyväksynyt ja jonka mukaan kantajien merkitseminen päätöksen 2011/172 liitteeseen pelkästään sillä perusteella, että he olivat Egyptissä sellaisen tuomioistuinmenettelyn kohteena, jolla oli liittymäkohta – olipa se mikä tahansa – valtion varojen väärinkäyttöä koskevaan tutkintaan, oli päätöksen 2011/172 1 artiklan 1 kohdan perusteiden mukaista (ks. vastaavasti tuomio 5.3.2015, Ezz ym. v. neuvosto, C-220/14 P, EU:C:2015:147, 71–73 kohta ja tuomio 27.2.2014, Ezz ym. v. neuvosto, T-256/11, EU:T:2014:93, 67, 95 ja 97 kohta).
- 268 Toiseksi kantajien mainitsemalla unionin yleisen tuomioistuimen ja Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännöllä, joka koskee julkisoikeudellisen elimen käsitettä, ei ole merkitystä. Kuten edellä 260 kohdassa on todettu, kysymys siitä, voidaanko El-Dekheila-yhtiötä pitää julkisena yrityksenä tai julkisena yhtiönä, ei ole ratkaiseva valtion varojen väärinkäyttöä koskevaa luonnehdintaa varten Egyptin oikeuden kannalta, jos valtiolla on edes vähemmistöosuus tästä yhtiöstä. Mainittu oikeuskäytäntö koskee täysin eri kysymystä kuin sitä, onko ensimmäisen kantajan toiminta, josta häntä syytetään vuoden 2011 asiassa nro 38, mahdollista luonnehtia valtion varojen väärinkäytöksi, myös täysin eri asiayhteydessä, joka liittyy Iraniin kohdistettuihin rajoittaviin toimenpiteisiin, joiden tarkoituksena on estää ydinaseiden levittäminen. Tämän oikeuskäytännön taustalla olevissa asioissa oli kyse siitä, oliko kantajana oleva yritys Iranin valtion ilmentymä siinä

- mielessä, että se osallistui julkisen vallan käyttöön tai hoiti julkisia palveluja viranomaisten valvonnassa (ks. vastaavasti tuomio 29.1.2013, Bank Mellat v. neuvosto, T-496/10, EU:T:2013:39, 42 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). On myös todettava, että näissä asioissa rajoittavia toimenpiteitä kyseisiä yhtiöitä vastaan toteuttaneen viranomaisen antama luonnehdinta, jonka mukaan nämä yhtiöt olivat Iranin valtion ilmentymiä, ei perustunut, kuten esillä olevassa asiassa, tällaiseen luonnehdintaan perustuviin kansallisiin tuomioistuinmenettelyihin.
- 269 Kolmanneksi kantajien viitauksilla 15.9.2016 annettuun tuomioon Klyuyev v. neuvosto (T-340/14, EU:T:2016:496) ei ole merkitystä. Kuten nämä viittaukset osoittavat, tässä tuomiossa unionin yleinen tuomioistuin totesi kyseisten rajoittavien toimenpiteiden perustuvan ainoastaan Ukrainan virallisen syyttäjän kirjeeseen, joka sisälsi ainoastaan yleisen ja yleisluonteisen väitteen, joka yhdisti kantajien nimet, samoin kuin eräät muut entiset korkea-arvoiset virkamiehet, tutkintaan, jolla oli pääasiallisesti tarkoitus tarkistaa, että valtion varoja oli ylipäänsä käytetty väärin, ja joka ei sisältänyt mitään muuta tarkennusta. Neuvostolla ei siten ollut tietoa niistä seikoista tai niistä menettelyistä, joista Ukrainan viranomaiset nimenomaisesti syyttivät kantajaa (tuomio 15.9.2016, Klyuyev v. neuvosto, T-340/14, EU:T:2016:496, 40 ja 41 kohta).
- 270 Näin ei kuitenkaan ole esillä olevassa asiassa, sillä ensimmäinen kantaja on vireillä olevien tuomioistuinmenettelyjen eikä pelkän esitutinnan kohteena. Egyptin viranomaisten vuosina 2014, 2015 ja 2016 toimittamissa tiedoissa ei esitetty pelkkää yleistä väitettä valtion varojen väärinkäytöstä, vaan ne sisälsivät täsmällisen ja konkreettisen teonkuvauksen niistä teoista, joista häntä syytettiin, ainakin vuoden 2011 asioissa nro 38, nro 107 ja nro 291, ja niiden avulla oli mahdollista ymmärtää näissä asioissa kyseessä olevien rikosten tarkka luonne ja hänen väitetyn osallisuutensa aste sekä tuomioistuinmenettelyjen kehittyminen näissä asioissa. Esillä olevan asian tosiseikasto ei siten ole mitenkään rinnastettavissa asian T-340/14 tosiseikastoon, riippumatta siitä, ovatko päätöksen 2011/172 yhteydessä toteutetut rajoittavat toimenpiteet rinnastettavissa tässä asiassa tarkastellun kaltaisiin toimenpiteisiin.
- 271 Vaikka oletettaisiin, että kantajien on tarkoitus vedota 15.9.2016 annettuun tuomioon Klyuyev v. neuvosto (T-340/14, EU:T:2016:496) väittäessään, että neuvoston on tarkistettava Egyptin viranomaisten väitteet ensimmäistä kantajaa koskevien tuomioistuinmenettelyjen kohteena olevista teoista, edellä 256, 257 ja 264 kohdassa esitetystä seuraa, että tällaista päättelyä ei voida hyväksyä.
- 272 Kantajien perustelut, joiden mukaan neuvoston tekemä arviointi ei ole ”yleisen kansainvälisen oikeuden” mukainen, ei liioin vakuuta. Riittää, kun todetaan, että kantajat viittaavat valtion elimen käsitteeseen, sellaisena kuin se on määritelty Yhdistyneiden kansakuntien kansainvälisen oikeuden toimikunnan kommentaarissa valtioiden vastuuta kansainvälisen oikeuden vastaisista menettelytavoista annetusta vuoden 2001 päätöslauselmasta ja valtioiden vastuuta yksityisten yhtiöiden välisissä riita-asioissa koskevissa kansainvälisissä välitystuomioissa. Edellä 268 kohdassa esitetyn kaltaisista syistä näillä viitauksilla ei ole merkitystä esillä olevassa asiassa.
- 273 Kantajien esittämä seikka, jonka mukaan Egyptin viranomaisten 2.1.2016 päivätyssä kirjeessä mainituista asioista ainoastaan neljä koskee vireillä olevia tuomioistuinmenettelyjä, on merkityksetön, sillä samoista syistä kuin edellä 261 ja 262 kohdassa on esitetty neuvosto saattoi edelleen tukeutua vuoden 2011 asioihin nro 38, nro 107 ja nro 291 katsoessaan, että päätöksen 2016/411 antamisajankohtana oli vireillä olevia tuomioistuinmenettelyjä, jotka liittyivät ensimmäistä kantajaa koskeviin valtion varojen väärinkäyttöön liittyviin tekoihin.
- 274 Ensimmäisessä kanteen tarkistamista koskevassa kirjelmässä esitettyjen vaatimusten tueksi esitetyt perustelut ja väitteet on siten hylättävä.

3) *Toisessa kanteen tarkistamista koskevassa kirjelmässä esitettyjen vaatimusten tueksi esitetyt perustelut ja väitteet*

- 275 Toisessa kanteen tarkistamista koskevassa kirjelmässä kantajat toistavat suurelta osin kannekirjelmässä ja ensimmäisessä kanteen tarkistamista koskevassa kirjelmässä esitetyt perustelut. Erityisesti he kyseenalaistavat edelleen ensimmäistä kantajaa vastaan nostettujen syytteiden perustana olevien tekojen paikkansapitävyyden ja merkityksen vuoden 2011 asiassa nro 38, muun muassa siltä osin kuin kyse on valtiolle aiheutuneen vahingon arvioimisesta. Edellä 251–262 ja 264–273 kohdassa esitetyistä syistä nämä perustelut on kuitenkin hylättävä. Uusien väitteiden ja perustelujen osalta on todettava seuraavaa.
- 276 Ensinnäkin kantajien väite, jonka mukaan päätöksen 2011/172 1 artiklan 1 kohdan perusteita on tulkittava siten, että neuvoston on tarkistettava, voivatko valtion varojen väärinkäyttöön liittyvät teot loukata oikeusvaltioperiaatetta Egyptissä, kun otetaan huomioon väärinkäytettyjen varojen määrä tai laatu tai tekojen asiayhteys, on ristiriidassa esillä olevassa asiassa sovellettavan unionin yleisen tuomioistuimen ja unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön kanssa.
- 277 Aluksi on todettava, että kuten edellä 238–240 kohdassa esitetystä seuraa, unionin tuomioistuin ja unionin yleinen tuomioistuin ovat jo käsitelleet kysymyksen siitä, mitkä vaatimukset tosiseikkojen, joihin neuvosto tukeutui merkityksensä kantajat luetteloon, oli täytettävä ollakseen päätöksen 2011/172 1 artiklan 1 kohdan perusteiden mukaiset. On todettava, että unionin tuomioistuin ja unionin yleinen tuomioistuin eivät ole katsoet, että näihin vaatimuksiin lukeutui edellytys, jonka mukaan valtion varojen väärinkäyttöön liittyvät teot voivat loukata oikeusvaltioperiaatetta Egyptissä.
- 278 On myös huomattava, että kuten unionin yleinen tuomioistuin on todennut, päätös 2011/172 kuuluu täysin yhteiseen ulko- ja turvallisuuspolitiikkaan ja vastaa SEU 21 artiklan 2 kohdan b ja d alakohdassa mainittuja tavoitteita (ks. edellä 122 kohta). Unionin yleinen tuomioistuin on myös todennut, että päätöksen 2011/172 johdanto-osan toisessa perustelukappaleessa oleva maininta, jonka mukaan tämän päätöksen 1 artiklan 1 kohdassa olevat henkilöt ”näin riistävät Egyptin kansalta talouden ja yhteiskunnan kestävä kehityksen edut ja heikentävät demokratiakehitystä maassa”, ei ole lisäedellytys, jota on noudatettava, kun uusi henkilö merkitään tämän päätöksen luetteloon. Kyse on ainoastaan tämän päätöksen perimmäisen tavoitteen selityksestä (tuomio 27.2.2014, Ezz ym. v. neuvosto, T-256/11, EU:T:2014:93, 143 kohta). Unionin tuomioistuin on pääosin hyväksynyt nämä perustelut (tuomio 5.3.2015, Ezz ym. v. neuvosto, C-220/14 P, EU:C:2015:147, 44–46 ja 70 kohta).
- 279 Näistä perusteluista on siis pääteltävä, että päätöksen 2011/172 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden, jotka ovat vastuussa valtion varojen väärinkäytöstä, tai heitä lähellä olevien henkilöiden varojen jäädyttäminen, jolla myötävaikutetaan Egyptin viranomaisten pyrkimykseen estää valtion varojen väärinkäyttö, oletetaan yhdenmukaiseksi tämän päätöksen johdanto-osan ensimmäisessä perustelukappaleessa mainittujen neuvoston Egyptiä tukevan politiikan yleisten tavoitteiden, eli oikeusvaltioperiaatteen ja perusoikeuksien kunnioittamisen, kanssa. Tämän päätöksen 1 artiklan 1 kohdassa ei siten edellytetä henkilön merkitsemiseksi tähän päätökseen liitettyyn luetteloon, että tämän merkitsemisen perusteena olevien tuomioistuimen menettelyjen kohteena olevilla valtion varojen väärinkäyttöön liittyvillä teoilla olisi väärinkäytettyjen varojen määrän tai luonteen taikka näiden tekojen olosuhteiden vuoksi erityispiirre, jonka vuoksi niillä voidaan katsoa loukattavan oikeusvaltioperiaatetta Egyptissä.
- 280 Kantajat eivät voi viitata tältä osin unionin yleisen tuomioistuimen oikeuskäytäntöön, joka koskee neuvoston Ukrainan tilanteen johdosta antamien päätösten yhteydessä määräämiä rajoittavia toimenpiteitä, koska unionin yleinen tuomioistuin on tulkinnut näiden toimenpiteiden kohteena olevien henkilöiden piirin määrittämiseen sovellettavia yleisiä perusteita näiden päätösten erityisen oikeudellisen asiayhteyden perusteella, ja tämä asiayhteys poikkeaa päätöksen 2011/172 asiayhteydestä.

281 Erityisesti on todettava, että Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä 5.3.2014 annetun neuvoston päätöksen 2014/119/YUTP (EUVL 2014, L 66, s. 26), josta oli kyse kantajien mainitsemassa, 15.9.2016 annetussa tuomiossa Klyuyev v. neuvosto (T-340/14, EU:T:2016:496) ja 15.9.2016 annetussa tuomiossa Yanukovych v. neuvosto (T-348/14, EU:T:2016:508), johdanto-osan toisessa perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”Neuvosto päätti – – keskittää rajoittavat toimenpiteet niiden henkilöiden, joiden on todettu olevan vastuussa Ukrainan valtionvarojen väärinkäytöstä, sekä ihmisoikeuksien loukkaamisesta vastuussa olevien henkilöiden varojen jäädyttämiseen ja takaisinsaantiin, jotta voidaan lujittaa ja tukea oikeusvaltiota ja ihmisoikeuksien kunnioittamista Ukrainassa.”

282 Henkilöiden, joiden on todettu olevan vastuussa valtion varojen väärinkäytöstä, varojen jäädyttämisen tarkoituksena on siis lujittaa ja tukea oikeusvaltiota ja ihmisoikeuksien kunnioittamista Ukrainassa. Tässä yhteydessä unionin yleinen tuomioistuin on voinut katsoa, että päätöksellä 2014/119 määrättyä merkitsemisperustetta oli tulkittava siten, että sillä ei tarkoiteta abstraktisti kaikenlaisia julkisten varojen väärinkäyttöä merkitseviä tekoja vaan pikemminkin niitä julkisten varojen tai omaisuuden väärinkäyttöön liittyviä tekoja, jotka väärinkäytettyjen varojen tai omaisuuden määrän tai laadun vuoksi tai tekojen asiayhteyden vuoksi ainakin voivat vahingoittaa Ukrainan institutionaalisia ja oikeudellisia perustuksia, erityisesti laillisuusperiaatetta, toimeenpanovallan väärinkäytön kieltoa, tehokasta tuomioistuinvalvontaa ja yhdenvertaisuutta lain edessä, ja viime kädessä horjuttaa oikeusvaltion kunnioittamista tässä maassa (tuomio 15.9.2016, Klyuyev v. neuvosto, T-340/14, EU:T:2016:496, 91 kohta ja tuomio 15.9.2016, Yanukovych v. neuvosto, T-348/14, EU:T:2016:508, 102 kohta).

283 Kuten edellä 279 kohdassa on todettu, päätöksen 2011/172 tarkoituksena on sitä vastoin auttaa Egyptin viranomaisia estämään valtion varojen väärinkäyttöä, ja oikeusvaltioperiaatteen ja perusoikeuksien kunnioittaminen on vain yksi kokonaisuutena arvioituna neuvoston Egyptiä tukevan politiikan yleisistä tavoitteista asiayhteydessä, johon muun muassa kyseinen päätös kuuluu. Unionin yleisen tuomioistuimen edellä 281 ja 282 kohdassa mainituissa tuomioissa vahvistamia periaatteita ei siten voida ulottaa koskemaan esillä olevaa asiaa.

284 Toiseksi kantajat viittaavat virheellisesti perusteisiin, joilla on tarkoitus määrittää, onko oikeushenkilö toisen henkilön tai yhteisön omistuksessa tai määräysvallassa, ja jotka todetaan 24.6.2015 päivätyn neuvoston asiakirjan, jonka otsikkona on ”EU:n parhaat käytännöt rajoittavien toimenpiteiden tehokkaan täytäntöönpanon alalla”, 62 ja 63 kohdassa. Kuten erityisesti tämän asiakirjan 66 kohta kuvastaa, näillä perusteilla pyritään ainoastaan määrittämään – sen vaaran välttämiseksi, että henkilö tai yhteisö kiertää omiin varoihinsa kohdistuvaa jäädyttämistä – onko toisen oikeushenkilön omaisuus ensin mainitun henkilön tai yhteisön omistuksessa tai määräysvallassa ja onko nämä viimeksi mainitut varat jäädytettävä. Näitä perusteita ei siten voida mitenkään soveltaa sen määrittämiseen, onko neuvoston katsottava, että Egyptissä vireillä olevat tuomioistuinmenettelyt, joiden perusteella henkilöiden päätöksen 2011/172 liitteeseen merkitsemistä on jatkettu, koskevat valtion varojen väärinkäyttöä.

285 Kolmanneksi on vielä todettava, että ensimmäisen kerran toisessa kanteen tarkistamista koskevassa kirjelmässä esitettyjä seikkoja, joilla pyritään riitauttamaan vuoden 2011 asioissa nro 107 ja nro 291 käytävien tuomioistuinmenettelyjen kohteena olevien tekojen luonnehtiminen valtion varojen väärinkäytöksi, ei voida hyväksyä. Ensin mainitun asian osalta edellä 262 kohdassa on todettu, että tuomioistuinmenettelyn kohteena olevat teot vastaavat päätöksen 2011/172 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtion varojen väärinkäytön käsitettä. Toisin kuin kantajat väittävät, tämä neuvoston 6.1.2017 kirjaamiin asiakirjoihin sisältyvä Egyptin viranomaisten esittämä teonkuvaus, joka ei ole olennaisesti erilainen kuin neuvoston käytettävissä vuosina 2015 ja 2016 olleissa asiakirjoissa esitetty teonkuvaus, ei kyseenalaista tätä arviointia. Vuoden 2011 asiasta nro 291 on edellä 262 kohdassa todettu myös, että vaikka tämä asia koskee rahanpesuun liittyviä tekoja, sillä on liittymäkohta valtion varojen väärinkäyttöön liittyviin tekoihin siltä osin kuin rahanpesu, josta ensimmäinen kantaja on

syytettynä, liittyi väärinkäytettyihin varoihin, joista tämän väitettiin hyötyneen vuoden 2011 asioissa nro 38 ja nro 107. Vuoden 2011 asian nro 291 kuvaus edellä mainituissa asiakirjoissa ei sisällä uusia seikkoja, jotka voisivat kyseenalaistaa tämän asian liittymäkohdan muiden edellä mainittujen asioiden kohteena olevien valtion varojen väärinkäyttöön liittyvien tekojen kanssa.

286 Edellä esitetystä seuraa, että toisessa kanteen tarkistamista koskevassa kirjelmässä kolmannen kanneperusteen ensimmäisen osan tueksi esitetyt väitteet ja perustelut ja siten tämä osa kokonaisuudessaan on hylättävä.

c) Kolmannen kanneperusteen toinen osa, jonka mukaan ensimmäistä kantajaa koskevilla tuomioistuimenmenettelyillä ei ole Egyptin kassaatiotuomioistuimen vahvistamaa aineellista perustaa

287 Kantajat väittävät kolmannen kanneperusteen toisen osan tueksi, että Egyptin kassaatiotuomioistuin on ”hylännyt” ensimmäistä kantajaa vastaan nostetut syytteet 20.12.2012, 12.5.2013 ja 14.12.2013 antamissaan ratkaisuisa. Lisäksi tämä tuomioistuin on heidän mukaansa katsonut 14.12.2013 antamassaan ratkaisussa, että vuoden 2011 asiassa nro 38 kantajaa ei voitu tuomiota rikoksesta yhdenkään todisteen perusteella annettujen rikosoikeudellisten luonnehdintojen perusteella ja että ensimmäisen asteen tuomioistuin oli virheellisesti kieltäytynyt ottamasta huomioon vastaajan esittämiä todisteita ja perusteluja. Tästä pitäisi siis kantajien mukaan päätellä, että tämä menettely perustuu kestättömiin ja perusteettomiin väitteisiin ja että neuvosto ei voinut jatkaa pelkästään Egyptin viranomaisten ilmoituksiin tukeutumista, vaan sen oli tehtävä omat tutkimuksensa. Lisäksi kantajat väittävät kyseisen tuomioistuimen todenneen tässä samassa ratkaisussa, ettei Egyptin valtiolle ole aiheutunut vahinkoa.

288 Ensinnäkin siltä osin kuin kantajat väittävät esillä olevassa osassa, että Egyptin kassaatiotuomioistuin on hylännyt ensimmäistä kantajaa vastaan vuoden 2011 asioissa nro 38, nro 107 ja nro 291 nostetut syytteet, riittää, kun todetaan, että tämä tuomioistuin ei ole tuomioissa, joihin kantajat vetoavat, ratkaissut pääasiaa vaan ainoastaan kumonnut ensimmäisen asteen tuomioistuimen antamat tuomiot ja palauttanut asiat sille, jotta se ratkaisisi ne uudelleen. Näin ollen näyttää siltä, että kyseisten tuomioiden seurauksena menettelyt näissä asioissa ovat jatkuneet odotettaessa pääasiaa käsittelevän tuomioistuimen uutta ratkaisua. Neuvosto saattoi siten perustellusti katsoa, että kyseisen tuomioistuimen näissä asioissa antamat ratkaisut eivät olleet päättäneet niitä vastaavia tuomioistuimenmenettelyjä ja että näin ollen se saattoi edelleen jatkaa ensimmäisen kantajan luetteloon merkitsemistä kyseisten menettelyjen perusteella.

289 Toiseksi siltä osin kuin kantajat väittävät esillä olevassa osassa, että Egyptin kassaatiotuomioistuimen 14.12.2013 antamassa tuomioissa esittämät perustelut kyseenalaistavat vuoden 2011 asiassa nro 38 esitettyjen syytteiden perusteen, on todettava, että kantajat eivät väitä, että näin olisi vuoden 2011 asioiden nro 107 ja nro 291 tapauksessa. Kuten edellä 262 ja 285 kohdassa on todettu, neuvosto saattoi tukeutua myös tuomioistuimenmenettelyihin näissä kahdessa viimeksi mainitussa asiassa ensimmäisen kantajan luetteloon merkitsemisen jatkamiseksi.

290 Vuoden 2011 asian nro 38 osalta Egyptin kassaatiotuomioistuimen 14.12.2013 antaman tuomion sisällöstä seuraa, että tämä tuomioistuin on tutkinut ensimmäisen asteen tuomioistuimen tuomion laillisuuden ainoastaan sovellettavien oikeussääntöjen noudattamisen kannalta eikä tosiseikkojen arvioinnin kannalta. Se ei siten ole ottanut kantaa siihen, ovatko tässä asiassa nostettujen syytteiden perusteena olevat teot tapahtuneet, eikä syytettynä vastuun luonteeseen ja laajuuteen, minkä määrittäminen kuuluu näin ollen pääasiaa käsittelevälle tuomioistuimelle kyseisen asian palauttamisen seurauksena. Tämä arviointi vahvistetaan Egyptin viranomaisten selityksissä, jotka on toimitettu 9.2.2015 päivätyssä syyttäjäviranomaisen muistiossa ja 5.12.2016 päivätyssä NCRAA:n muistiossa, joiden mukaan Egyptin kassaatiotuomioistuin tutkii ainoastaan oikeuskysymyksiä käsitellessään ensimmäistä valitusta ensimmäisen asteen tuomioistuimen rikosasiassa antamasta tuomiosta.

- 291 Egyptin kassaatiotuomioistuimen 14.12.2013 antaman tuomion perustelut, joihin kantajat viittaavat, eivät siten vastoin heidän tulkintaansa merkitse arviointia ensimmäistä kantajaa vastaan nostettujen syytteiden perusteltavuudesta ja näitä syytteitä tukevien todisteiden riittävyydestä, vaan arviointia näitä syytteitä ja näitä todisteita käsittelevän ensimmäisen asteen tuomioistuimen päättelyn juridisesta oikeellisuudesta.
- 292 On myös huomattava, että Egyptin kassaatiotuomioistuimen 14.12.2013 antaman tuomion osassa, johon kantajat erityisesti viittaavat kannekirjelmässä, tämä tuomioistuin ei ole vastoin heidän väitettään katsonut, ettei kantajaa voitu tuomita rikoksesta yhdenkään todisteen perusteella häntä vastaan esitettyjen syytteiden nojalla tai että ensimmäisen asteen tuomioistuin olisi virheellisesti kieltäytynyt ottamasta huomioon vastaajan esittämiä todisteita ja perusteluja. Kyseisessä tuomion osassa tämä tuomioistuin tutkii virallisen syyttäjän valitusta ensimmäisen asteen tuomioistuimen ratkaisusta, jolla viimeksi mainittu tuomioistuin vapautti tietyt syytetyt syytteistä joko osittain tai kokonaan. Kyseisessä tuomion osassa ei siis käsitellä ensimmäisen kantajan valitusta hänelle ensimmäisen asteen tuomioistuimen tuomiossa määrätystä rangaistusseuraamuksista, eivätkä kantajat siten voi missään tapauksessa viitata siihen kolmannen kanneperusteen esillä olevan osan tueksi.
- 293 Egyptin kassaatiotuomioistuimen 14.12.2013 antaman tuomion osasta, jonka kantajat mainitsevat toisessa kanteen tarkistamista koskevassa kirjelmässä tukeakseen väitettään siitä, että Egyptin valtiolle ei ole aiheutunut vahinkoa vuoden 2011 asiassa nro 38, riittää, kun todetaan, että tämä tuomioistuin on tyytynyt tuomaan esille ensimmäisen asteen tuomioistuimen päättelyyn sisältyvän ristiriidan, kun se on väittänyt ensimmäisen kantajan sekä pyrkineen ottamaan El-Dekheila-yhtiön haltuunsa että pyrkineen tuhoamaan sen, sekä valtiolle aiheutuneen vahingon arvioinnin ja syytetyille määrättyjen rahamääräisten seuraamusten perusteettomuuden. Nämä perustelut merkitsevät ainoastaan, että ensimmäisen asteen tuomioistuimen on huolehdittava palauttamismenettelyn yhteydessä päättelynsä johdonmukaisuudesta, kun se ottaa kantaa valtiolle aiheutuneen vahingon olemassaoloon, ja tarvittaessa siitä, että kyseisen vahingon arviointi on riittävän perusteltu. Sitä vastoin nämä perustelut eivät ole mitenkään esteenä sille, että se toteaa tällaisen vahingon olemassaolon.
- 294 Tästä seuraa, että kolmannen kanneperusteen toinen osa on hylättävä.

d) Kolmannen kanneperusteen kolmas osa, joka koskee ensimmäistä kantajaa koskevien rikosoikeudenkäyntien taustalla olevia poliittisia motiiveja

- 295 Kantajat väittävät kolmannen kanneperusteen kolmannen osan tueksi, että syytteitä ensimmäistä kantajaa vastaan ei ole nostettu vilpittömässä mielessä, mikä voidaan heidän mielestään päätellä siitä, ettei Egyptin virallisen syyttäjän esittämille väitteille ole lainkaan todisteita, Egyptin kassaatiotuomioistuimen 20.12.2012, 12.5.2013 ja 14.12.2013 antamista tuomioista sekä kantajien ensimmäisen ja toisen kanneperusteen yhteydessä esittämistä seikoista, jotka koskevat perusoikeuksien loukkaamista. He katsovat tältä osin, että neuvosto ei ole ilmoittanut 24.3.2015 päivätyssä kirjeessään, millä perusteella se hylkäsi heidän väitteensä siitä, että nostetut syytteet perustuvat poliittisiin motiiveihin.
- 296 Ensinnäkin väitteestä, jonka mukaan ensimmäistä kantajaa vastaan käytävien tuomioistuinmenettelyjen perusteeksi ei ole todisteita, riittää, kun todetaan, että kuten käy ilmi edellä 250–285 kohdassa esitetystä unionin yleisen tuomioistuimen arvioinnista, joka koskee kantajien esillä olevan kanneperusteen ensimmäisen osan tueksi esittämiä perusteluja, neuvoston tai unionin yleisen tuomioistuimen asiana ei ole ottaa kantaa ensimmäistä kantajaa vastaan nostetun syytteen tueksi hankittujen todisteiden riittävyyteen kyseessä olevissa tuomioistuinmenettelyissä, vaan se kuuluu pääasiaa käsittelevän egyptiläisen tuomioistuimen toimivaltaan. Egyptin viranomaisten neuvostolle toimittamista asiakirjoista ilmenee, että tuomioistuinmenettelyt ainakin vuoden 2011 asioissa nro 38, nro 107 ja nro 291 perustuivat useisiin täsmällisiin tosiseikkoihin, jotka Egyptin virallinen syyttäjä oli esittänyt osoittaakseen muun muassa ensimmäisen kantajan vastuun näissä menettelyissä yksilöidyistä

rikoksista. Sanotun rajoittamatta näiden seikkojen oikeudellista luonnehdintaa, joka kuuluu toimivaltaiselle egyptiläiselle tuomioistuimelle, ei voida väittää, että kyseiset tuomioistuinmenettelyt eivät perustu yhteenkään todisteeseen.

- 297 Toiseksi Egyptin kassaatiotuomioistuimen 20.12.2012, 12.5.2013 ja 14.12.2013 antamien tuomioiden sisällöstä ei seuraa, että syytteitä ei olisi nostettu vilpittömässä mielessä. Kuten edellä 185 ja 221 kohdassa on tuotu esille, kyseisissä tuomioissa tämä tuomioistuin totesi puutteellisuuksia ensimmäisen asteen tuomioistuimen suorittamassa sille esitettyjen todisteiden tutkinnassa erityisesti siltä osin kuin kyse oli ensimmäisen kantajan syyllisyydestä vuoden 2011 asioissa nro 38, nro 107 ja nro 291. Näin toimiessaan tämä tuomioistuin ei kuitenkaan ole kritisoinut tätä henkilöä vastaan nostettuja syytteitä kyseenalaistaakseen näiden syytteiden taustalla olevat aikomukset, vaan ainoastaan ensimmäisen asteen tuomioistuimen näiden syytteiden perusteltavuudesta tekemää tutkintaa. Lisäksi näistä tuomioista voitiin ainoastaan päätellä, että ensimmäisen asteen tuomioistuimen oli tutkittava uudelleen aineellinen kysymys syytettyjen vastuusta, mutta ei sitä, että sen olisi välttämättä hylättävä heitä vastaan esitetyt syytteet.
- 298 Kolmanneksi on vielä todettava, että vaikka kantajien ensimmäisen ja toisen kanneperusteen yhteydessä esittämät seikat, joilla he pyrkivät osoittamaan perusoikeuksien ja oikeusvaltioperiaatteen loukkaukset Egyptissä, erityisesti ensimmäistä kantajaa koskevissa tuomioistuinmenettelyissä, olisivat voineet herättää perusteltuja kysymyksiä tällaisista loukkauksista, niistä ei olisi voitu mitenkään automaattisesti päätellä, että kyseiset menettelyt oli saatettu vireille puhtaasti poliittisista syistä. Vaikka joissakin kantajien tässä yhteydessä toimittamissa asiakirjoissa, erityisesti IBAHRI:n ja D:n kertomuksissa, jotka koskevat menettelyn kulkua vuoden 2011 asiassa nro 107, tuodaan nimenomaisesti esille riski entisen tasavallan presidentin Mubarakin toimikaudella johtaviin piireihin kuuluneita henkilöitä koskevien tuomioistuinmenettelyjen käyttämisestä poliittisiin tarkoituksiin, nämä asiakirjat eivät sisällä riittävän täsmällisiä ja yhtäpitäviä seikkoja, jotka osoittaisivat tällaisen riskin ensimmäisen kantajan osalta. Kuten edellä 221–226 kohdassa on korostettu, neuvosto saattoi oikeutetusti katsoa Egyptin kassaatiotuomioistuimen tuomioiden ja menettelyn myöhempien vaiheiden vuoksi, että ensimmäinen kantaja saattoi saada riittävää oikeussuojaa riskiltä, että häntä vastaan nostetut syytteet johtaisivat ratkaisuun, jolla loukataan hänen oikeuttaan oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin ja syyttömyysolettamaan. Sama toteamus voidaan tehdä siitä riskistä, että poliittiset motiivit, jotka ovat väitetysti olleet kyseisten syytteiden nostamisen taustalla, vaikuttaisivat tähän päätökseen.
- 299 Kaikesta edellä esitetystä seuraa näin ollen, että neuvosto on voinut perustellusti katsoa, että poliittiset perusteet eivät voineet vaikuttaa tuomioistuinmenettelyihin, joihin ensimmäisen kantajan luetteloon merkitsemisen jatkaminen perustui. Kolmannen kanneperusteen kolmas osa on siten hylättävä.

e) Kolmannen kanneperusteen neljäs osa, joka koskee toisen, kolmannen ja neljännen kantajan yksilöllistä tilannetta koskevien todisteiden riittämättömyyttä

- 300 Kantajat tyytyvät kannekirjelmässä väittämään, että koska ensimmäisen kantajan luetteloon merkitseminen ei ole päätöksen 2011/172 1 artiklan 1 kohdassa määriteltyjen yleisten perusteiden mukainen, myöskään toisen, kolmannen ja neljännen kantajan luetteloon merkitseminen ei ole pätevä, sillä se perustuu yksinomaan heidän puolisoaan vastaan nostettujen syytteiden yhteydessä annettuun varojen jäädyttämismääräykseen. He vetoavat vastauskirjelmässään siihen, että kyseistä määräystä ei voida pitää perusteena heidän luetteloon merkitsemisensä jatkamiselle, koska yhtäkään ensimmäistä kantajaa vastaan nostettua syytettä ei ole hyväksytty ja koska toista, kolmatta ja neljättä kantajaa vastaan ei ole aloitettu yhtään menettelyä. Tällainen määräys on luonteeltaan liitännäinen kyseisten varojen takaisinperintämenettelyyn nähden. Kantajat täsmentävät, että kolmas ja neljäs kantaja eivät enää ole varojen jäädyttämismääräyksen kohteena henkilökohtaisten varojensa osalta. He väittävät ensimmäisessä kanteen tarkistamista koskevassa kirjelmässä, että Egyptin viranomaisten 2.1.2016 päivätyssä kirjeessä ei mainita toista, kolmatta ja neljättä kantajaa ja että he eivät ole voineet esittää huomautuksiaan kyseisten viranomaisten 7.3.2016 päivätystä kirjeestä. Lisäksi he väittävät, että toinen

kantaja ei ole enää ollut naimisissa ensimmäisen kantajan kanssa joulukuusta 2013 lähtien ja että neuvostolle on ilmoitettu tästä 29.1.2016. Toisessa kanteen tarkistamista koskevassa kirjelmässä he väittävät, että toiselle, kolmannelle ja neljännelle kantajalle ei ole ennen heidän luetteloon merkitsemisensä jatkamista päätöksellä 2017/496 toimitettu tietoja, joihin neuvosto on tukeutunut tätä jatkamista varten. Lisäksi Egyptin viranomaisten antamissa tiedoissa ei viitata toiseen, kolmanteen ja neljänteen kantajaan. Ainoastaan vuoden 2011 asiassa nro 38 annettu varojen jäädyttämismääräys voisi olla perusteena näiden henkilöiden luetteloon merkitsemisen jatkamiselle, sillä muut varojen jäädyttämismääräykset liittyvät rikosoikeudenkäynteihin, jotka eivät koske valtion varojen väärinkäyttöä. Lisäksi missään Egyptin viranomaisten toimittamissa tiedoissa ei mainita, että toiseen, kolmanteen ja neljänteen kantajaan kohdistuisi edelleen varojen jäädyttämispäätös. He väittävät vielä, että kolmannen ja neljännen kantajan varojen jäädyttämisen sisällön muuttaminen vahvistaa sen, että heidän ei voida katsoa olevan vastuussa valtion varojen väärinkäytöstä.

- 301 Aluksi on muistettava, että kuten edellä 238 ja 239 kohdassa on tuotu esille, unionin yleinen tuomioistuin on todennut, ja unionin tuomioistuin hyväksynyt sen toteamuksen, että neuvosto oli voinut tukeutua toisen, kolmannen ja neljännen kantajan luetteloon merkitsemiseksi varojen jäädyttämismääräykseen, joka liittyi valtion varojen väärinkäyttöä koskevaan tutkintaan, jonka kohteena ensimmäinen kantaja oli, sillä päätöksen 2011/172 1 artiklan 1 kohdassa vahvistetut perusteet käsittävät paitsi tällaisista teoista syytetyt henkilöt, myös heitä lähellä olevat henkilöt, jotka ovat erityisesti sellaisten turvaamistoimien kohteena, joiden tarkoituksena on turvata mahdolliseen väärinkäyttöön perustuvat varat.
- 302 Näissä olosuhteissa siltä osin kuin edellä 300 kohdassa esitetyillä kantajien perusteluilla pyritään kyseenalaistamaan toisen, kolmannen ja neljännen kantajan merkitseminen alun perin luetteloon erityisesti sillä perusteella, että vuoden 2011 määräys ei ollut vankka peruste ja että nämä henkilöt eivät ole koskaan olleet rikosoikeudenkäyntien kohteena, niissä jätetään huomiotta 5.3.2015 annetun tuomion Ezz ym. v. neuvosto (C-220/14 P, EU:C:2015:147) ja 27.2.2014 annetun tuomion Ezz ym. v. neuvosto (T-256/11, EU:T:2014:93) perusteluihin liittyvä oikeusvoimavaikutus. Ne on näin ollen jätettävä tutkimatta.
- 303 Siltä osin kuin edellä 300 kohdassa esitetyillä kantajien perusteluilla pyritään kyseenalaistamaan tämän luetteloon merkitsemisen jatkaminen, ne ovat osittain selvästi perusteettomia. Kun otetaan huomioon unionin yleisen tuomioistuimen perustelut, jotka unionin tuomioistuin on hyväksynyt (ks. edellä 238 ja 239 kohta), kantajat eivät voi vedota siihen, että ensimmäistä kantajaa koskevat tuomioistuimen menettelyt eivät ole päättyneet, sillä unionin yleinen tuomioistuin ja unionin tuomioistuin ovat katsoneet neuvoston voivat tukeutua vireillä olevaan tuomioistuimen menettelyyn. Kantajat eivät liioin voi vedota siihen, että toista, kolmatta ja neljättä kantajaa vastaan ei ole aloitettu yhtään tuomioistuimen menettelyä, sillä unionin yleisen tuomioistuimen ja unionin tuomioistuimen mukaan neuvostolla on oikeus merkitä heidät luetteloon sillä perusteella, että he ovat valtion varojen väärinkäyttöä koskeviin rikosoikeudenkäynteihin liittyvän menettelyn kohteena päätöksen 2011/172 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuina lähellä olevina henkilöinä, sillä esillä olevassa asiassa tällaiseen oikeudenkäyntiin liittyvä menettely on itsessään tuomioistuimen menettely. Vastaavasti toisessa kanteen tarkistamista koskevassa kirjelmässä esitetty väite, jonka mukaan kolmannen ja neljännen kantajan henkilökohtaisten varojen jättäminen heidän osaltaan annetun varojen jäädyttämispäätöksen soveltamisalan ulkopuolelle osoittaa, että he eivät ole vastuussa valtion varojen väärinkäytöstä, perustuu ilmeisen virheelliseen olettamaan, jonka mukaan näiden henkilöiden varat olisi jäädytetty sillä perusteella, että Egyptin viranomaiset epäilivät heitä itseään valtion varojen väärinkäytöstä.
- 304 Viime kädessä ainoa uusi kysymys, joka tulee esille kolmannen kanneperusteen esillä olevan osan tueksi esitetyissä väitteissä, liittyy siihen, onko toisen, kolmannen ja neljännen kantajan alkuperäisen luetteloon merkitsemisen jälkeen tapahtunut muutoksia, jotka koskevat ensimmäisen kantajan tilannetta tai heidän omaa yksilöllistä tilannettaan ja jotka olisivat esteenä heidän alkuperäisen luetteloon merkitsemisensä jatkamiselle erityisesti tämän alkuperäisen merkitsemisen perusteena olleen varojen jäädyttämismääräyksen perusteella.

- 305 Ensinnäkin kannekirjelmässä esitetystä väitteestä, jonka mukaan ensimmäisen kantajan luetteloon merkitsemisen jatkaminen ei ole perusteltua, riittää, kun todetaan, että esillä olevan kanneperusteen kolme ensimmäistä osaa, joilla pyritään kyseenalaistamaan tämä perusteltavuus, on hylätty edellä 250–299 kohdassa ainakin vuoden 2011 asioiden nro 38, nro 107 ja nro 291 osalta. Toisen, kolmannen ja neljännen kantajan luetteloon merkitsemisen jatkamisen pätevyyttä ei siten voida riitauttaa tällä perusteella.
- 306 Toiseksi ensimmäisen kerran vastauskirjelmässä esitetyillä väitteillä, jotka koskevat kolmannen ja neljännen kantajan varojen jäädyttämisen ulottuvuuden rajaamista, olettaessa, että ne voidaan ottaa tutkittavaksi, ei ole merkitystä. Kantajat tyytyvät väittämään, että tämä varojen jäädyttäminen ei koske enää näiden henkilöiden henkilökohtaisia varoja, mutta he eivät väitä, että se olisi lopullisesti päättynyt, myös yhteisesti ensimmäisen kantajan kanssa omistettujen varojen osalta. Tämä tulkinta vahvistetaan asiakirjoilla, jotka kantajat ovat esittäneet väitteidensä tueksi. He toteavat kolmannen kantajan osalta, että oikeuden päätöksellä hänen varojensa jäädyttäminen ei koske enää omaisuutta ja varoja, jotka hän on perinyt isältään ennen ensimmäistä kantajaa koskevia tuomioistuinmenettelyjä, ja neljännen kantajan osalta, että Egyptin virallinen syyttäjä on lopettanut tämän ennen ensimmäisen kantajan kanssa solmimaa avioliittoa omistamien varojen jäädyttämisen. Näistä seikoista on siten pääteltävä, että se osa kolmannen ja neljännen kantajan varoista, jota edellä mainitut oikeuden päätökset eivät koske, on edelleen Egyptin virallisen syyttäjän vuonna 2011 kaikkien kantajien osalta määräämän varojen jäädyttämisen kohteena, mitä kantajat eivät ole kiistäneet. Nämä väitteet on siten hylättävä.
- 307 Kolmanneksi ensimmäisessä kanteen tarkistamista koskevassa kirjelmässä esitetyillä väitteillä, jotka koskevat toista, kolmatta ja neljättä kantajaa koskevia tietoja, jotka neuvostolla oli käytettävissään ennen päätöksen 2016/411 antamista, kantajat eivät kiistä sitä, että Egyptin viranomaiset ovat 7.3.2016 päivätyllä kirjeellä ilmoittaneet neuvostolle, että kaikki nämä henkilöt olivat edelleen kolmen varojen jäädyttämismääräyksen kohteena ensimmäistä kantajaa koskevien neljän rikosoikeudenkäynnin yhteydessä vuoden 2011 asioissa nro 38, nro 107 ja nro 291 ja että toinen ja kolmas kantaja olivat myös varojen jäädyttämisen kohteena vuoden 2011 asiassa nro 4. Näissä olosuhteissa sillä, että näitä henkilöitä ei mainita samojen viranomaisten 2.1.2016 päivätyssä kirjeessä, ei ole merkitystä. Lisäksi se, että kantajat eivät ole voineet esittää huomautuksiaan 7.3.2016 päivätyyn kirjeeseen sisältyvistä tiedoista, on merkityksetöntä esillä olevan kanneperusteen kannalta, ja se voidaan tutkia vain muun muassa kantajien puolustautumisoikeuksien loukkaamista koskevan neljännen kanneperusteen yhteydessä. Se, että toinen kantaja on eronnut ensimmäisestä kantajasta, ei voi vaikuttaa tämän henkilön luetteloon merkitsemisen jatkamiseen, sillä kuten 7.3.2016 päivätyssä kirjeessä vahvistetaan, hän on kuitenkin edelleen varojen jäädyttämisen kohteena tiettyjen hänen entistä puolisoaan koskevien rikosoikeudenkäyntien yhteydessä. Kyseinen luetteloon merkitsemisen jatkaminen ei perustu siihen, millainen suhde hänellä on entiseen puolisoonsa, vaan siihen, että hän on valtion varojen väärinkäyttöä koskeviin menettelyihin liittyvien tuomioistuinmenettelyjen kohteena. Kantajat eivät sitä paitsi väitä, että toisella kantajalla ei tämän avioeron vuoksi olisi enää minkäänlaista suhdetta, erityisesti omistusoikeudellista suhdetta, ensimmäisen kantajan kanssa. Tästä syystä se, että neuvosto on edelleen merkinnyt tämän henkilön päätöksen 2011/172 liitteeseen päätöksen 2016/411 antaessaan ensimmäisen kantajan puolisona, ei voi vaikuttaa hänen luetteloon merkitsemisensä jatkamisen laillisuuteen. Nämä väitteet on siten hylättävä.
- 308 Neljänneksi on vielä todettava toisessa kanteen tarkistamista koskevassa kirjelmässä esitetyistä väitteistä, että samoista syistä kuin edellä 307 on esitetty, se, että 27.1.2017 päivätyyn neuvoston kirjeeseen sisältyvät tiedot oli nimenomaisesti toimitettu toiselle, kolmannelle ja neljännelle kantajalle vasta heidän luetteloon merkitsemisensä jälkeen, on merkityksetöntä. Kantajat sitä paitsi myöntävät, että siltä osin kuin kyseinen kirje on osoitettu ensimmäisen kantajan laillisille edustajille, jotka edustavat myös toista, kolmatta ja neljättä kantajaa, viimeksi mainitut ovat voineet tarkistaa ennen luetteloon merkitsemisensä jatkamista seikat, joihin neuvosto tukeutui. Kantajat väittävät virheellisesti, että neuvosto saattoi tukeutua ainoastaan vuoden 2011 asiassa nro 38 annettuun varojen jäädyttämismääräykseen. Kuten edellä 262 ja 285 kohdassa on todettu, vuoden 2011 asiat nro 107 ja

nro 291 koskevat myös valtion varojen väärinkäyttöä, joten neuvosto saattoi tukeutua myös kaikkien kantajien osalta näissä asioissa annettuihin varojen jäädyttämismääräyksiin. Väitteestä, jonka mukaan yksikään neuvoston toimittamista tiedoista, jotka koskevat päätöksen 2017/496 antamista, eivät osoita, että toiseen, kolmanteen ja neljänteen kantajaan sovellettaisiin edelleen varojen jäädyttämismääräystä, riittää, kun todetaan, että näiden tietojen joukossa neuvosto on toimittanut jäljennöksen vuonna 2011 kaikkien kantajien osalta annetuista eri määräyksistä. Kantajat väittävät kuitenkin ainoastaan, että näiden määräysten sisältöä on muutettu myöhemmin, kuten he totesivat ensimmäisessä kanteen tarkistamista koskevassa kirjelmässä, mutta he eivät ole esittäneet minkäänlaista konkreettista näyttöä siitä, että nämä määräykset eivät olisi enää voimassa toisen, kolmannen ja neljännen kantajan osalta. Nämä väitteet on siten hylättävä.

309 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että kolmannen kanneperusteen neljäs osa on hylättävä. Näin ollen tämä kanneperuste on hylättävä kokonaisuudessaan.

3. Neljäs kanneperuste, jonka mukaan puolustautumisoikeuksia ja oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan on loukattu

310 Neljäs kanneperuste jakautuu viiteen osaan. Ensimmäisessä osassa kantajat väittävät, että neuvosto ei ole koskaan toimittanut heille luotettavia ja konkreettisia todisteita, jotka oikeuttaisivat rajoittavien toimenpiteiden soveltamisen heidän osaltaan. Toisessa osassa he väittävät, että neuvosto ei ole esittänyt näyttöä siitä, että se olisi tutkinut huolellisesti ja puolueettomasti luetteloon merkitsemisen jatkamisen perusteiden perusteltavuuden erityisesti heidän esittämiensä huomautusten valossa. Kolmannessa osassa kantajat väittävät, että neuvosto ei ole toimittanut heille kaikkia todisteita, joihin se on tukeutunut heidän luetteloon merkitsemisensä jatkamiseksi. Neljännessä osassa kantajat väittävät, että mikäli neuvosto olisi toimittanut heille kaikki hallussaan olleet asiakirjat, sen on katsottava ainoastaan toistaneen Egyptin viranomaisten ilmoitukset tarkistuksia suorittamatta. Viidennessä osassa kantajat väittävät, että neuvosto ei ole hyväksynyt heidän kuulemista koskevia pyyntöjään huolimatta kuulemisen tarpeellisuudesta heidän huomautustensa perusteella.

311 Neuvosto väittää, että 5.3.2015 annetussa tuomiossa Ezz ym. v. neuvosto (C-220/14 P, EU:C:2015:147) ja 27.2.2014 annetussa tuomiossa Ezz ym. v. neuvosto (T-256/11, EU:T:2014:93) kantajien väitteet heidän puolustautumisoikeuksiansa ja tehokasta oikeussuojaa koskevan oikeutensa loukkaamisesta on jo hylätty heidän alkuperäisen luetteloon merkitsemisensä osalta. Tämän merkitsemisen jatkamisen osalta nämä väitteet on hylätty myös 15.2.2016 annetussa määräyksessä Ezz ym. v. neuvosto (T-279/13, ei julkaistu, EU:T:2016:78). Lisäksi ensimmäistä kanteen tarkistusta koskevaa kirjelmää koskevissa huomautuksissaan neuvosto kiistää laiminlyöneensä velvollisuutensa ilmoittaa hallussaan olevat todisteet ja antaa kantajille mahdollisuus esittää huomautuksensa päätöksen 2016/411 antamisen yhteydessä. Toista kanteen tarkistusta koskevaa kirjelmää koskevissa huomautuksissaan neuvosto lisää, että se, ettei se ole hyväksynyt tai ottanut huomioon kantajien huomautuksia, ei merkitse sitä, että se ei olisi tutkinut niitä. Se väittää myös, ettei sen ollut ilmoitettava erikseen toiselle, kolmannelle ja neljännelle kantajalle ensimmäisen kantajan laillisille edustajille ilmoitettuja tietoja, jotka koskivat vain ensimmäisen kantajan oikeudellista tilannetta. Neuvosto väittää vielä, että toisen kantajan merkitsemisellä ensimmäisen kantajan puolisoksi ei ole vaikutusta asiaan.

312 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin tuomioistuinten on niille EUT-sopimuksessa myönnetyn toimivallan mukaisesti valvottava, pääsääntöisesti täysimääräisesti, kaikkien unionin toimien laillisuutta niiden perusoikeuksien kannalta, jotka ovat erottamaton osa unionin oikeusjärjestystä ja joihin kuuluvat muun muassa puolustautumisoikeuksien kunnioittaminen ja oikeus tehokkaaseen tuomioistuimen tarjoamaan oikeussuojaan (tuomio 3.9.2008, Kadi ja Al Barakaat International Foundation v. neuvosto ja komissio, C-402/05 P ja C-415/05 P, EU:C:2008:461, 326 kohta ja tuomio 18.7.2013, komissio ym. v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P ja C-595/10 P, EU:C:2013:518, 97 ja 98 kohta).

- 313 Erityisesti menettelyssä, jossa on kyse päätöksestä merkitä henkilö niiden henkilöiden ja yhteisöjen luetteloon, joiden varat jäädytetään, tai päätöksestä jatkaa tätä merkintää, puolustautumisoikeuksien kunnioittaminen edellyttää, että unionin toimivaltainen viranomainen ilmaisee kyseessä olevalle henkilölle seikat, jotka tällä viranomaisella on käytössään kyseisen henkilön osalta päätöksensä perustaksi, jotta henkilö voi puolustaa oikeuksiaan parhain mahdollisin edellytyksin ja päättää kaikista asiaan vaikuttavista seikoista tietoisena, onko asian saattaminen unionin tuomioistuinten käsiteltäväksi tarkoituksenmukaista. Lisäksi kyseisen ilmaisemisen yhteydessä unionin toimivaltaisen viranomaisen on annettava henkilölle mahdollisuus ilmaista tehokkaasti näkemyksensä asiassa hyväksytyistä perusteista. Kun kyse on päätöksestä, jolla henkilön nimi pysytetään tällaisessa luettelossa, molempia mainittuja menettelyllisiä velvoitteita on toisin kuin alkuperäisen luetteloon merkitsemisen tapauksessa noudatettava ennen mainitun päätöksen tekemistä (ks. vastaavasti tuomio 18.7.2013, komissio ym. v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P ja C-595/10 P, EU:C:2013:518, 111–113 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Nämä molempia menettelyllisiä velvoitteita on kuitenkin noudatettava vain, kun toimivaltainen viranomainen tukeutuu uusiin seikkoihin kyseessä olevien henkilöiden luetteloon merkitsemistä jatkaessaan. Asianomaisilla henkilöillä on joka tapauksessa jatkuvasti oikeus esittää huomautuksia, erityisesti siinä yhteydessä, kun heihin kohdistettuja rajoittavia toimenpiteitä tutkitaan säännöllisin väliajoin uudestaan (ks. vastaavasti tuomio 18.6.2015, Ipatau v. neuvosto, C-535/14 P, EU:C:2015:407, 26 ja 27 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 314 Oikeuteen tulla kuulluksi liittyä läheisesti toimivaltaisen viranomaisen velvollisuus perustella päätöksensä erittelemällä yksilökohtaiset, erityiset ja konkreettiset syyt, joiden perusteella henkilöön on toimivaltaisten viranomaisten mielestä edelleen kohdistettava rajoittavia toimenpiteitä tämän henkilön mahdollisesti esittämistä syyttömyyttä tukevista seikoista huolimatta (ks. vastaavasti tuomio 22.11.2012, M., C-277/11, EU:C:2012:744, 88 kohta ja tuomio 18.7.2013, komissio ym. v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P ja C-595/10 P, EU:C:2013:518, 114 ja 116 kohta).
- 315 Lisäksi on otettava huomioon, että sitä, onko puolustautumisoikeuksia ja tehokasta tuomioistuimen tarjoamaa oikeussuojaa koskevaa oikeutta loukattu, on arvioitava kunkin yksittäistapauksen erityisten olosuhteiden perusteella, muun muassa tarkastelemalla kyseessä olevan toimen luonnetta, sen antamisen asiayhteyttä ja asiaa koskevia oikeussääntöjä (tuomio 18.7.2013, komissio ym. v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P ja C-595/10 P, EU:C:2013:518, 102 kohta).
- 316 Kuten edellä 81–88 kohdassa on todettu, neuvosto on esillä olevassa asiassa tukeutunut riidanalaisten päätösten antamiseksi paitsi tietoihin, jotka sillä oli jo sen merkityksessä kantajat alun perin luetteloon vuonna 2011, myös näiden tietojen ajan tasalle saattamiseen vuosina 2014, 2015, 2016 ja 2017 erityisesti kantajiin kohdistuvien tuomioistuinmenettelyjen kehittymisen osalta. Siltä osin kuin kantajien luetteloon merkitseminen perustuu vireillä oleviin tuomioistuinmenettelyihin, neuvoston on tarkistettava erityisesti siinä yhteydessä, kun tätä merkitsemistä tutkitaan säännöllisin väliajoin uudestaan sen voimassaolon mahdolliseksi jatkamiseksi, missä vaiheessa nämä tuomioistuinmenettelyt ovat ja tarvittaessa niiden lopputulos (ks. vastaavasti ja analogisesti tuomio 26.7.2017, neuvosto v. LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 46 ja 52 kohta). Näin ollen puolustautumisoikeuksien ja tehokasta oikeussuojaa koskevan oikeuden kunnioittamiseksi neuvoston oli toimitettava heille nämä ajan tasalle saadetut tiedot, annettava heille mahdollisuus esittää tältä osin huomautuksensa ennen riidanalaisten päätösten antamista ja ilmoitettava heille kyseisten päätösten perusteluissa syyt, joiden vuoksi se piti heidän luetteloon merkitsemisensä jatkamista edelleen perusteltuna.
- 317 Kuten kantajat ovat täsmentäneet vastauskirjelmässään, he eivät pyri esillä olevan kanneperusteen yhteydessä vetoamaan puolustautumisoikeuksiensa ja tehokasta oikeussuojaa koskevan oikeutensa loukkaamiseen alkuperäisen luetteloon merkitsemisensä yhteydessä, sillä he myöntävät unionin yleisen tuomioistuimen ottaneen jo tähän väitteeseen kantaa. Sitä vastoin he pyrkivät vetoamaan vastaavaan loukkaukseen, jonka neuvosto on heidän mukaansa tehnyt riidanalaisten päätösten yhteydessä. Siten toisin kuin neuvosto väittää, siihen, että unionin yleinen tuomioistuin on jo tutkinut tällaisen

loukkauksen olemassaolon kantajien alkuperäisen luetteloon merkitsemisen ja tämän merkitsemisen jatkamisen vuonna 2013 yhteydessä, ei voida vedota kantajia vastaan esillä olevan kanneperusteen yhteydessä.

- 318 Näiden päätelmien valossa on tutkittava esillä olevan kanneperusteen eri osat. Ensin on tutkittava yhdessä tämän kanneperusteen ensimmäinen ja kolmas osa, joissa kummassakin vedotaan siihen, että neuvosto on laiminlyönyt velvollisuutensa ilmoittaa etukäteen seikat, joihin se aikoi perustaa riidanalaiset päätökset.

a) Ensimmäinen ja kolmas osa, joiden mukaan velvollisuutta ilmoittaa etukäteen riidanalaisen päätösten tosiasiallisen perustan muodostavista seikoista ei ole noudatettu

- 319 Siltä osin kuin ensimmäisen osan mukaan asiassa ei ole esitetty painavia syitä tai luotettavia todisteita, jotka tukisivat kantajien luetteloon merkitsemisen jatkamista, se on hylättävä tehottomana esillä olevan kanneperusteen yhteydessä. Tämä kysymys, joka liittyy tämän merkitsemisen jatkamisen perusteltavuuteen ja on sitä paitsi jo käsitelty kolmannen kanneperusteen yhteydessä, eroaa kysymyksestä, joka koskee sitä, onko kantajien puolustautumisoikeuksia ja oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan loukattu (ks. vastaavasti ja analogisesti tuomio 30.6.2016, Al Matri v. neuvosto, T-545/13, ei julkaistu, EU:T:2016:376, 134 kohta).

- 320 Tämän jälkeen on todettava, että neuvosto ei ole ilmoittanut ennen riidanalaisen päätösten antamista kaikkia seikkoja, jotka Egyptin viranomaiset olivat toimittaneet sille ja joihin se tukeutui katsoessaan, että kantajien luetteloon merkitsemisen jatkaminen oli edelleen perusteltua.

- 321 Ensinnäkin *[luottamuksellinen]*. Kuten viimeksi mainitut täsmensivät 1.6.2016 antamassaan vastauksessa unionin yleisen tuomioistuimen kysymyksiin, neuvosto toimitti heille vastaavan sisältöiset asiakirjat vasta jälkikäteen päätösten 2016/411 ja 2017/496 antamista varten. Neuvosto ei viittaa nimenomaisesti tähän asiakirjaan 24.3.2015 kantajille osoittamassaan kirjeessä, jossa se perustelee kantajien luetteloon merkitsemisen jatkamista vuodeksi 2015. *[luottamuksellinen]*. Kuten edellä 157, 192, 224 ja 290 kohdassa on tuotu esille, tässä asiakirjassa esitettiin hyödyllisiä tietoja tämän riskin arvioimiseksi sekä yleisellä tasolla kantajia koskeviin tuomioistuinmenettelyihin liittyvän oikeudellisen asiayhteyden arvioimiseksi. *[luottamuksellinen]*. Se, että neuvosto on ennen päätöstä 2016/411 ja täytäntöönpanoasetusta 2017/491 toimittanut heille vastaavan sisältöisiä asiakirjoja, horjuttaa tätä kantaa.

- 322 Toiseksi, kuten edellä 307 kohdassa on todettu, neuvosto toimitti Egyptin viranomaisten 7.3.2016 päivätyn kirjeen vasta päätöksen 2016/411 antamisen jälkeen. Tämä kirje sisälsi täsmällisiä tietoja varojen jäädyttämismääräysten voimassa pitämisestä kaikkien kantajien osalta, millä vastataan kantajien väitteisiin siitä, ettei toista, kolmatta ja neljättä kantajaa mainittu lainkaan samojen viranomaisten 2.1.2016 päivätyssä kirjeessä, joka oli toimitettu heille. Tämä 7.3.2016 päivätty kirje oli siis selvästi seikka, johon neuvosto saattoi tukeutua jatkaakseen edellä mainittujen henkilöiden merkitsemistä luetteloon, mikä vahvistetaan lisäksi sen 21.3.2016 kantajille osoittamassa kirjeessä, jossa se vastaa heidän väitteisiinsä kyseiseen kirjeeseen viitaten ja sen tähän lähetykseen liittäen.

- 323 Kolmanneksi, kuten edellä 308 kohdassa on todettu, 27.1.2017 päivätty neuvoston kirje, joka sisälsi tietoja erityisesti toisen, kolmannen ja neljännen kantajan yksilöllisestä tilanteesta, on annettu tiedoksi kantajien laillisille edustajille vain ensimmäistä kantajaa varten. Siltä osin kuin tämän kirjeen vastaanottajat edustivat myös toista, kolmatta ja neljättä kantajaa neuvostossa, he saattoivat asiakkaidensa puolesta tutustua heitä nimenomaisesti koskeviin tietoihin ja esittää huomautuksia tältä osin. Näin ollen neuvoston ei voida väittää laiminlyöneen velvollisuuksiaan toiseen, kolmanteen ja neljanteen kantajaan nähden, kun se antoi 27.1.2017 päivätyn kirjeen tiedoksi kaikkien kantajien laillisille edustajille vain näiden ensimmäisen kantajan edustajien ominaisuudessa.

- 324 Sitä vastoin edellä 321 ja 322 kohdassa esitetystä seuraa, että neuvosto on antaessaan päätöksen 2015/486 ja päätöksen 2016/411 laiminlyönyt velvollisuutensa, kun se ei ole ilmoittanut ajoissa tiettyjä tietoja, joihin se oli tukeutunut jatkaakseen kantajien merkitsemistä luetteloon näiden päätösten perusteella, ja kun se ei siten ole antanut heidän esittää huomautuksiaan tältä osin ennen kyseistä merkitsemisen jatkamista.
- 325 On huomattava, että vakiintuneessa oikeuskäytännössä on katsottu, että jotta puolustautumisoikeuksiin liittyvä sääntöjenvastaisuus voi johtaa riidanalaisen toimen kumoamiseen, on tarpeen, että tämän sääntöjenvastaisuuden vuoksi menettelyssä olisi voitu päätyä toisenlaiseen lopputulokseen, jolloin se vaikuttaa konkreettisesti hakijan puolustautumisoikeuksiin (ks. vastaavasti tuomio 30.6.2016, Jinan Meide Casting v. neuvosto, T-424/13, EU:T:2016:378, 81 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 326 Edellä 158 kohdassa on todettu 9.2.2015 päivätystä syyttäviranomaisen muistiosta, että kantajat ovat voineet esittää unionin yleiselle tuomioistuimelle huomautuksia tästä asiakirjasta esillä olevan kanteen yhteydessä, [luottamuksellinen] 1.6.2017 päivätyssä kirjallisessa vastauksessaan [luottamuksellinen]. Heidän oikeutensa tehokkaaseen oikeussuojaan on siten turvattu. Näistä kantajien huomautuksista ei ilmene, että jos he olisivat voineet tutustua tähän asiakirjaan ennen päätöstä 2015/486, he olisivat voineet kyseenalaistaa sen sisällön tai merkityksen luetteloon merkitsemisensä jatkamisen kannalta. Kantajat eivät siis ole osoittaneet, että jos näin olisi ollut, menettelyssä olisi voitu päätyä toisenlaiseen lopputulokseen.
- 327 Egyptin viranomaisten 7.3.2016 päivätyn kirjeen osalta on selvää, että kantajat ovat voineet tutustua tähän kirjeeseen 21.3.2016 päivätyn neuvoston kirjeen välityksellä ja että he eivät kiistä sitä, että tämä tutustuminen on tapahtunut riittävässä ajassa, jotta he ovat voineet esittää huomautuksia ensimmäisessä kanteen tarkistamista koskevassa kirjelmässä. Kuten näiden huomautusten tarkastelu edellä 307 kohdassa osoittaa, ne eivät olisi muuttaneet menettelyn lopputulosta, jos ne olisi voitu esittää ennen päätöksen 2016/411 antamista.
- 328 Näin ollen edellä 321, 322 ja 324 kohdassa todetut loukkaukset eivät voi johtaa riidanalaisen päätöksen kumoamiseen. Esillä olevan kanneperusteen ensimmäinen ja kolmas osa on siten hylättävä.

b) Neljännen kanneperusteen toinen osa, jonka mukaan neuvosto ei ole esittänyt näyttöä siitä, että se olisi tutkinut huolellisesti ja puolueettomasti kantajien luetteloon merkitsemisen jatkamisen perusteiden perusteltavuuden

- 329 Esillä olevassa osassa kantajat väittävät, että neuvosto ei ole esittänyt minkäänlaista näyttöä, jonka perusteella voitaisiin tarkistaa, että se on ottanut riittävästi huomioon heidän ennen kunkin luetteloon merkitsemisen jatkamista esittämänsä huomautukset, ja tukeutuvat oletamaan, että näiden huomautusten huomioon ottamisen seurauksena sen olisi pitänyt päätyä katsomaan, etteivät näiden peräkkäisten jatkamisen perusteet ole perusteltuja.
- 330 Vakiintuneessa oikeuskäytännössä on katsottu, että vaikka puolustautumisoikeuksien kunnioittaminen edellyttää, että unionin toimielimet antavat kyseisille henkilöille mahdollisuuden esittää tehokkaasti kantansa, se ei voi tarkoittaa sitä, että toimielinten on yhdyttävä kyseiseen kantaan. Se, että nämä henkilöt esittävät kantansa tehokkaasti, edellyttää vain, että kanta on voitu esittää niin ajoissa, että unionin toimielimet pystyvät saamaan sen tietoonsa ja arvioimaan vaaditulla huolellisuudella, mikä on sen merkitys toteutettavan toimen sisällölle (ks. tuomio 30.6.2016, Jinan Meide Casting v. neuvosto, T-424/13, EU:T:2016:378, 126 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 331 Esillä olevassa asiassa pelkästään se, että neuvosto ei ole todennut kantajien luetteloon merkitsemisen jatkamista perusteettomaksi eikä edes pitänyt tarpeellisenä suorittaa tarkistuksia kantajien huomautusten perusteella, ei voi mitenkään itsessään merkitä kantajien puolustautumisoikeuksien loukkausta, koska kantajat ovat voineet esittää kyseiset huomautukset hyvissä ajoin.

- 332 Oletettaessa, että kantajat aikovat esillä olevassa osassa vedota riidanalaisten päätösten perustelujen puutteellisuuteen, on huomattava, että neuvosto on 24.3.2015, 21.3.2016 ja 22.3.2017 päivätyissä kirjeissään eritellyt yksilökohtaiset, erityisesti ja konkreettiset syyt, joiden vuoksi se piti kantajien luetteloon merkitsemisen jatkamista tarpeellisenä. Näissä kirjeissä se on myös vastannut tiettyihin kantajien huomautuksiin. Se, että se ei ole käsitellyt kaikkia kantajien lukuisissa kirjeissään esille tuomia kysymyksiä, ei merkitse sitä, että se ei olisi ottanut niitä huomioon, vaan ainoastaan sitä, ettei se ole pitänyt niitä ratkaisevina heidän luetteloon merkitsemisensä jatkamisen kannalta.
- 333 On myös tuotava esille, että riidanalaiset päätökset, joilla jatketaan kantajien luetteloon merkitsemistä neljännen, viidennen ja kuudennen kerran, on annettu kantajien tiedossa olleessa asiayhteydessä. Peruste heidän luetteloon merkitsemiselleen ei ole muuttunut heidän alkuperäisestä merkitsemisestään. Lisäksi unionin yleinen tuomioistuin ja unionin tuomioistuin ovat jo käsitelleet merkittäviä kysymyksiä kyseisten perusteiden lainmukaisuudesta. Asiakirja-aineistosta ilmenee myös, että neuvosto on kantajien alkuperäisestä luetteloon merkitsemisestä lähtien huolehtinut siitä, että se on toimittanut kantajille, jollei ennen peräkkäisiä päätöksiään, ainakin välittömästi niiden antamisen jälkeen Egyptin viranomaisilta peräisin olevat asiakirjat, joihin se perusti päätöksensä, joten kantajat ovat voineet päättää näiden asiakirjojen perusteella, onko heidän tarpeen nostaa kante, ja kiistää tehokkaasti niiden pätevyyden. Lisäksi unionin yleinen tuomioistuin on voinut oikeudellisesti riittävällä tavalla määrittää kaikkien näiden seikkojen perusteella erityiset ja konkreettiset syyt, joihin riidanalaiset päätökset perustuvat, ja tutkia näiden päätösten laillisuuden.
- 334 Toinen osa on näin ollen hylättävä.

c) Neljännen kanneperusteen neljäs osa, jonka mukaan neuvosto on ainoastaan toistanut Egyptin viranomaisten ilmoitukset tarkistuksia suorittamatta

- 335 Esillä oleva osa on esitetty vain toissijaisesti siltä varalta, että neuvoston katsottaisiin toimittaneen kantajille kaikki sen käytettävissä olleet asiakirjat. Edellä 321 kohdassa on kuitenkin todettu, ettei näin ollut, sillä neuvosto ei ole toimittanut heille 9.2.2015 päivätyä syyttäväviranomaisen muistiota. Se, että neuvosto on luottanut Egyptin viranomaisten ilmoituksiin tarkistuksia suorittamatta, ei voi mitenkään merkitä kantajien puolustautumisoikeuksien ja tehokasta oikeussuojaa koskevan oikeuden loukkaamista (ks. vastaavasti tuomio 18.2.2016, neuvosto v. Bank Mellat, C-176/13 P, EU:C:2016:96, 89 ja 90 kohta). Esillä oleva osa on siten hylättävä.

d) Neljännen kanneperusteen viides osa, jonka mukaan neuvosto ei ole vastannut kantajien kuulemista koskeviin pyyntöihin

- 336 Esillä olevassa osassa kantajat väittävät, että he ovat pyytäneet ”kiireellistä” kuulemista 23.12.2014, 12.1.2015, 3.2.2015, 2.3.2015 ja 29.1.2016 päivätyissä kirjeissään ja että tämä kuuleminen olisi ollut heidän mukaansa tarpeen neuvoston tekemien ”ilmeisten virheiden” välttämiseksi.
- 337 Edellä 313 kohdassa mainitusta oikeuskäytännöstä seuraa, että neuvostolla oli esillä olevassa asiassa harkintavaltaa päättäessään, oliko kantajien kuulemista koskevat pyynnöt hyväksyttävä vai ei. Alkuperäisen päätöksen pelkän voimassaolon jatkamisen yhteydessä kantajien oikeus tulla kuulluksi merkitsee ainoastaan sitä, että viimeksi mainitut voivat tuoda esille tehokkaasti kantansa esittämällä milloin tahansa ja erityisesti siinä yhteydessä, kun heidän luetteloon merkitsemisensä tutkitaan uudestaan, huomautuksia, jotka neuvoston on tutkittava puolueettomasti ja huolellisesti. Siltä osin kuin kantajat ovat voineet hyvissä ajoin esittää neuvostolle useita asiakirjoja, jotka voivat olla heidän syyttömyyttään tukevia seikkoja, ja esittää näistä asiakirjoista tekemänsä johtopäätökset he eivät ole osoittaneet, että esillä olevan asian olosuhteissa kuuleminen olisi ollut tarpeen. Neuvostolla oli riittävästi aikaa ennen riidanalaisten päätösten antamista pyytää kantajia, jos se olisi pitänyt sitä tarpeellisenä, esittämään uusia kirjallisia selityksiä tai täsmennyksiä kyseisistä heidän syyttömyyttään tukevista seikoista tai tarvittaessa suorittaa tarkistuksia Egyptin viranomaisilta. Lisäksi, kuten edellä

330 kohdassa on todettu, neuvostolla ei ollut velvollisuutta yhtyä kantajien huomautuksissaan esittämään kantaan. Näin ollen se, että kantajien mukaan kuuleminen olisi ollut tarpeen neuvoston tekemien ”ilmeisten” arviointivirheiden välttämiseksi, ei voi osoittaa, että kantajien oikeutta tulla kuulluksi olisi loukattu tällaisen kuulemisen järjestämättä jättämisen vuoksi. Unionin yleisen tuomioistuimen ensimmäisen, toisen ja kolmannen kanneperusteen tarkastelusta edellä 114–308 kohdassa sitä paitsi ilmenee, että kantajat eivät ole esittäneet ennen riidanalaisten päätösten antamista mitään sellaista, joka tekisi kuulemisen järjestämisestä tarpeellisen.

338 Näin ollen neljännen kanneperusteen viides osa ja siten tämä kanneperuste kokonaisuudessaan on hylättävä.

4. Viides kanneperuste, joka koskee kantajien omistusoikeuden perusteetonta ja suhteetonta rajoitusta ja heidän maineensa vahingoittamista

339 Kantajat viittaavat esillä olevan kanneperusteen tueksi asiassa T-279/13 toimitetun kannekirjelmän 102–110 kohdassa esitettyihin väitteisiin. Heidän mukaansa näitä väitteitä tukee se, että he ovat olleet varojen jäädyttämistoimen kohteena yli neljän vuoden ajan. Tästä syystä neuvostolla on ollut huomattavasti aikaa tarkistaa Egyptin viranomaisilta väitetyistä väärinkäytettyjen varojen määrä, mitä se ei kuitenkaan ole tehnyt. Kantajat väittävät ensimmäisessä kanteen tarkistamista koskevassa kirjelmässä, että edellytystä, jonka mukaan suhteellisuusperiaatteen mukaisesti säännöksellä on voitava toteuttaa sille asetetut hyväksyttävät tavoitteet, ei ole noudatettu, koska rajoittavien toimenpiteiden voimassa pitäminen kantajien osalta ei ole päätöksessä 2011/172 säädetyn oikeusvaltion tukemista Egyptissä koskevan tavoitteen saavuttamisen kannalta merkityksellistä eikä asianmukaista. He viittaavat tältä osin ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä esittämiinsä perusteluihin. Tämän jälkeen he väittävät, että heidän luetteloon merkitsemisensä ei ole tarpeen sen vuoksi, että sen tavoitteet voitaisiin saavuttaa jäsenvaltioiden lainkäyttöviranomaisten päätöksillä vähemmän velvoittavalla tavalla. Lisäksi he väittävät, että Egyptin viranomaiset eivät ole väittäneet tuomioistuinmenettelyissä, joihin neuvosto on tukeutunut, että he olisivat siirtäneet Egyptin valtion varojen väärinkäyttöön perustuvia varoja unioniin. He korostavat myös, että heidän väitteitään tukee se, että heidän alkuperäisestä luetteloon merkitsemisestään on kulunut huomattavan pitkä aika, nimittäin kuusi vuotta.

340 Neuvosto kiistää nämä väitteet ja vetoaa siihen, että unionin yleinen tuomioistuin on jo ottanut kantaa siihen, ovatko riidanalaiset toimenpiteet suhteellisuusperiaatteen mukaisia.

341 Ensinnäkin riittää, kun todetaan, että unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi 15.2.2016 antamansa määräyksen Ezz ym. v. neuvosto (T-279/13, ei julkaistu, EU:T:2016:78) 70–74 kohdassa kantajien väitteet, jotka he olivat esittäneet esillä olevaa kanneperustetta vastaavan kanneperusteen yhteydessä tämän määräyksen antamiseen johtaneessa asiassa. Tarvitsematta tutkia, voivatko kantajat viitata kannekirjelmään liitettyyn muistioon sen sisältöä siinä toistamatta, heidän kannekirjelmän 102–110 kohdassa esittämänsä viitaukset edellä mainittuun asiaan on hylättävä.

342 Toiseksi siltä osin kuin neuvosto ei ole tarkistanut väärinkäytettyjen varojen määrää kantajien alkuperäisestä luetteloon merkitsemisestä lähtien käytettävissä olleesta ajasta huolimatta on todettava unionin yleisen tuomioistuimen katsoneen, että ilman tuomioistuimen päätöstä Egyptissä nostettujen syytteiden perusteltavuudesta neuvosto ei voinut tietää tai itse todeta, missä laajuudessa ensimmäinen kantaja oli mahdollisesti käyttänyt väärin Egyptin valtion varoja (tuomio 27.2.2014, Ezz ym. v. neuvosto, T-256/11, EU:T:2014:93, 208 kohta). Esillä olevassa asiassa asiakirja-aineistosta ilmenee, että yksikään ensimmäistä kantajaa koskevista rikosoikeudenkäynneistä ei ole tässä vaiheessa johtanut lainvoimaiseen tuomioistuimen ratkaisuun. Erityisesti vuoden 2011 asioissa nro 38, nro 107 ja nro 291 käytävistä menettelyistä ilmenee, että nämä asiat ovat edelleen vireillä Egyptin kassaatioistuimen kumottua pääasiaa käsittelevän tuomioistuimen ratkaisut ja palautettua asiat, jotta se ratkaisisi ne uudelleen. Tämä väite on siten hylättävä.

- 343 Kolmanneksi unionin yleisen tuomioistuimen edellä 118–165 ja 176–208 kohdassa suorittamasta ensimmäisen kanneperusteen ensimmäisen osan ja toisen kanneperusteen toisen osan tarkastelusta seuraa, että kantajat eivät ole näyttäneet neuvoston tehneen ilmeistä arviointivirhettä siltä osin kuin kyse oli päätöksen 2011/172 taustalla olevan politiikan tavoitteiden kannalta siitä, oliko tarpeellista yleensä jatkaa tämän päätöksen soveltamista ja erityisesti jatkaa kantajien luetteloon merkitsemistä. Näin ollen väite, jonka mukaan riidanalaiset päätökset eivät ole merkityksellisiä tai asianmukaisia neuvoston asettaman oikeusvaltion tukemista koskevan tavoitteen toteuttamisen kannalta, on hylättävä.
- 344 Neljänneksi on huomattava, että unionin yleinen tuomioistuin totesi 27.2.2014 antamassaan tuomiossa Ezz ym. v. neuvosto (T-256/11, EU:T:2014:93), että neuvoston erityisesti päätöksen 2011/172 1 artiklan 1 kohdan perusteella toteuttamat toimenpiteet olivat asianmukaisia tämän päätöksen tavoitteiden toteuttamiseksi. Näillä toimenpiteillä autetaan tehokkaasti toteamaan helpommin Egyptin viranomaisten vahingoksi tapahtunut valtion varojen väärinkäyttö ja tehdään näille viranomaisille helpommaksi väärinkäytettyjen varojen takaisinperiminen (tuomio 27.2.2014, Ezz ym. v. neuvosto, T-256/11, EU:T:2014:93, 206 kohta). Kantajilla ei siten ole oikeutta kyseenalaistaa näitä perusteluita vetoamalla siihen, että 24.2.2011 päivätty Egyptin viranomaisten kirje oli osoitettu kansallisille lainkäyttöviranomaisille ja että tämän vuoksi neuvoston hallinnollinen ja poliittinen päätös ei ollut tarpeellinen eikä asianmukainen heidän varojensa jäädyttämiseksi. Tämä väite on siten jätettävä tutkimatta.
- 345 Viidenneksi kantajien väitteestä, jonka mukaan Egyptin viranomaiset eivät ole väittäneet kantajia koskevien tuomioistuinmenettelyjen yhteydessä, että Egyptin valtion varojen väärinkäyttöön perustuvia varoja olisi siirretty unioniin, edellä 238 kohdassa on jo todettu, että unionin yleinen tuomioistuin katsoi 27.2.2014 antamassaan tuomiossa Ezz ym. v. neuvosto (T-256/11, EU:T:2014:93), jonka unionin tuomioistuin pysytti muutoksenhaussa, että neuvosto oli voinut perustellusti merkitä kantajat päätöksen 2011/172 liitteeseen pelkästään sillä perusteella, että he olivat Egyptissä sellaisen tuomioistuinmenettelyn kohteena, jolla oli liittymäkohta – oli se mikä tahansa – valtion varojen väärinkäyttöä koskevaan tutkintaan. Esillä oleva väite on siten jätettävä tutkimatta siltä osin kuin sillä pyritään kyseenalaistamaan kantajien alkuperäinen luetteloon merkitseminen ja hylättävä perusteettomana siltä osin kuin sillä pyritään kyseenalaistamaan tämän luetteloon merkitsemisen jatkaminen.
- 346 Kuudenneksi on vielä huomattava unionin tuomioistuimen todenneen, että kantajien varojen jäädyttämisen kaltaisen rajoittavan toimenpiteen kohteena olevien henkilöiden omaisuudensuojan rajoitukset johtuvat paitsi kyseessä olevan toimenpiteen yleisestä ulottuvuudesta, mahdollisesti myös sen soveltamisen todellisesta kestosta (ks. vastaavasti tuomio 18.7.2013, komissio ym. v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P ja C-595/10 P, EU:C:2013:518, 132 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Siten sen ajanjakson pituus, jonka ajan riidanalaisen toimenpiteen kaltaista toimenpidettä sovelletaan, on yksi seikoista, jotka unionin tuomioistuinten on otettava huomioon kyseisen toimenpiteen oikeasuhteisuutta tutkiessaan (ks. vastaavasti tuomio 30.6.2016, CW v. neuvosto, T-516/13, ei julkaistu, EU:T:2016:377, 172 kohta).
- 347 Esillä olevassa asiassa pelkästään se, että kantajien varojen jäädyttämistä on jatkettu uudestaan päätöksellä 2017/496 sen jälkeen, kun se oli pidetty voimassa kuuden peräkkäisen vuoden ajan, ei kuitenkaan yksinään merkitse suhteellisuusperiaatteen loukkaamista. Kuten edellä 135 kohdassa on jo tuotu esille, kun otetaan huomioon päätöksen 2011/172 tarkoitus, tässä yhteydessä määrätyt rajoittavat toimenpiteet on lähtökohtaisesti pidettävä voimassa siihen saakka, kunnes tuomioistuinmenettelyt Egyptissä on saatettu päätökseen, niiden tehokkaan vaikutuksen säilyttämiseksi. On riidatonta, että kantajien luetteloon merkitsemisen jatkamisajankohtana vuonna 2017 ensimmäistä kantajaa koskevat rikosoikeudenkäynnit olivat edelleen vireillä. Kuten edellä 308 kohdassa on tuotu esille, kantajat eivät ole esittäneet minkäänlaista näyttöä siitä, että heidän kaikkien osalta annetut varojen jäädyttämismääräykset eivät olisi enää voimassa. Kantajat eivät liioin ole vedonneet esillä olevan väitteen tueksi kyseisten menettelyjen kohtuuttomaan kestoan. On myös todettava, että nämä

menettelyt, jotka liittyvät monitahoisiin tosiseikkoihin, ovat jossain määrin kehittyneet, ja erityisesti huomattava, että Egyptin kassaatiotuomioistuin on kumonnut ensimmäisessä oikeusasteessa annetut ratkaisut ja palauttanut ne, jotta ne ratkaistaisiin uudelleen. Asiakirja-aineistosta ei siis ilmene, että näiden menettelyjen kesto olisi ollut ilmeisen kohtuuton. Esillä oleva väite on siten hylättävä.

348 Edellä esitetyistä syistä viides kanneperuste on siten hylättävä.

349 Koska yksikään esillä olevan kanteen perusteista ei voi menestyä, tämä kanne on hylättävä kokonaisuudessaan ilman, että kantajien pyytämää asian selvittämistoimea olisi tarpeen määrätä.

IV Oikeudenkäyntikulut

350 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.

351 Koska esillä olevassa asiassa kantajat ovat hävinneet asian, heidät on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut neuvoston vaatimuksen mukaisesti.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (laajennettu viides jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kanne hylätään.

2) Ahmed Abdelaziz Ezz, Abla Mohammed Fawzi Ali Ahmed Salama, Khadiga Ahmed Ahmed Kamel Yassin ja Shahinaz Abdel Azizabdel Wahab Al Naggat vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan ja velvoitetaan korvaamaan Euroopan unionin neuvoston oikeudenkäyntikulut.

Gratsias

Labucka

Dittrich

Ulloa Rubio

Xuereb

Julistettiin Luxemburgissa 27 päivänä syyskuuta 2018.

Allekirjoitukset

Sisällys

I Asian tausta ja tosiseikat	2
A Neuvoston kantajien osalta toteuttamat toimet	2
B Kantajien ennen esillä olevaa asiaa tai samanaikaisesti sen kanssa unionin tuomioistuimissa vireille panemat menettelyt	3
II Oikeudenkäynti ja asianosaisten vaatimukset	4
III Oikeudellinen arviointi	6
A Kanteen vaatimusten tutkittavaksi ottaminen	6
B Asiakysymys	7
1. Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee päätöksen 2011/172 1 artiklan 1 kohdan, sellaisena kuin sen voimassaoloa on jatkettu päätöksillä 2015/486, 2016/411 ja 2017/496, ja asetuksen N:o 270/2011 2 artiklan 1 kohdan osalta esitettyä lainvastaisuusväitettä, ja toinen kanneperuste, jonka mukaan neuvosto on rikkonut SEU 6 artiklaa yhdessä SEU 2 artiklan ja SEU 3 artiklan 5 kohdan kanssa sekä perusoikeuskirjan 47 ja 48 artiklaa	9
a) Alustavat toteamukset	9
1) Oikeudellinen asiayhteys	9
2) Tosiseikat	13
i) Kantajia koskeviin Egyptissä käytäviin tuomioistuinmenettelyihin liittyvät seikat	13
ii) Kantajien ennen luetteloon merkitsemisensä jatkamista vuosiksi 2015, 2016 ja 2017 toimittamat tiedot	14
iii) Kantajien toimittamien todisteiden käsittely neuvostossa	17
b) Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee päätösten 2015/486, 2016/411 ja 2017/496 ja asetuksen N:o 270/2011 osalta esitettyä lainvastaisuusväitettä	18
1) Ensimmäinen osa, joka koskee päätösten 2015/486, 2016/411 ja 2017/496 osalta esitettyä lainvastaisuusväitettä siltä osin kuin niillä jatketaan päätöksen 2011/172 1 artiklan 1 kohdan voimassaoloa	18
i) Oikeusperustan puuttumista koskeva väite	18
ii) Suhteellisuusperiaatteen loukkaamista koskeva väite	20
– Ensimmäinen perustelu, joka koskee neuvoston tukemien ”Egyptin uusien viranomaisten” viraltapanaa	21
– Toinen perustelu, joka koskee Egyptin poliittisen tilanteen epävakaudesta johtuvia riskejä ja oikeusvaltioperiaatteen ja perusoikeuksien loukkaamista	21

– Kolmas perustelu, joka koskee vaaraa, että ensimmäisen kantajan oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin ei kunnioiteta häntä koskevissa rikosoikeudenkäynneissä Egyptissä.....	25
2) Toinen osa, joka koskee asetuksen N:o 270/2011 2 artiklan 1 kohdan oikeusperustan puuttumista.....	25
c) Toinen kanneperuste, jonka mukaan neuvosto on rikkonut SEU 6 artiklaa yhdessä SEU 2 ja SEU 3 artiklan kanssa sekä perusoikeuskirjan 47 ja 48 artiklaa.....	26
1) Toinen osa, jonka mukaan kantajien luetteloon merkitsemisen jatkaminen on päätöksen 2011/172 johdanto-osan ensimmäisessä perustelukappaleessa tarkoitettujen tavoitteiden vastaista.....	27
2) Ensimmäinen osa, jonka mukaan neuvosto ei ole varmistautunut siitä, että kantajien perusoikeuksia oli kunnioitettu, ja on soveltanut kumoamatonta olettaa, jonka mukaan Egyptin viranomaiset kunnioittavat näitä perusoikeuksia.....	32
2. Kolmas kanneperuste, joka koskee päätöksen 2011/172 1 artiklan 1 kohdan ja asetuksen N:o 270/2011 2 artiklan 1 kohdan yleisten perusteiden noudattamatta jättämistä.....	36
a) Alustavat toteamukset.....	36
b) Kolmannen kanneperusteen ensimmäinen osa, joka koskee ensimmäistä kantajaa koskevien tuomioistuimenmenettelyjen virheellistä oikeudellista luonnehdintaa.....	38
1) Kannekirjelmän vaatimusten tueksi esitetyt perustelut ja väitteet.....	39
2) Ensimmäisessä kanteen tarkistamista koskevassa kirjelmässä esitettyjen vaatimusten tueksi esitetyt perustelut ja väitteet.....	42
3) Toisessa kanteen tarkistamista koskevassa kirjelmässä esitettyjen vaatimusten tueksi esitetyt perustelut ja väitteet.....	44
c) Kolmannen kanneperusteen toinen osa, jonka mukaan ensimmäistä kantajaa koskevilla tuomioistuimenmenettelyillä ei ole Egyptin kassaatioistuimen vahvistamaa aineellista perustaa.....	46
d) Kolmannen kanneperusteen kolmas osa, joka koskee ensimmäistä kantajaa koskevien rikosoikeudenkäyntien taustalla olevia poliittisia motiiveja.....	47
e) Kolmannen kanneperusteen neljäs osa, joka koskee toisen, kolmannen ja neljännen kantajan yksilöllistä tilannetta koskevien todisteiden riittämättömyyttä.....	48
3. Neljäs kanneperuste, jonka mukaan puolustautumisoikeuksia ja oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan on loukattu.....	51
a) Ensimmäinen ja kolmas osa, joiden mukaan velvollisuutta ilmoittaa etukäteen riidanalaisten päätösten tosiasiallisen perustan muodostavista seikoista ei ole noudatettu.....	53
b) Neljännen kanneperusteen toinen osa, jonka mukaan neuvosto ei ole esittänyt näyttöä siitä, että se olisi tutkinut huolellisesti ja puolueettomasti kantajien luetteloon merkitsemisen jatkamisen perusteiden perusteltavuuden.....	54
c) Neljännen kanneperusteen neljäs osa, jonka mukaan neuvosto on ainoastaan toistanut Egyptin viranomaisten ilmoitukset tarkistuksia suorittamatta.....	55

d) Neljännen kanneperusteen viides osa, jonka mukaan neuvosto ei ole vastannut kantajien kuulemista koskeviin pyyntöihin	55
4. Viides kanneperuste, joka koskee kantajien omistusoikeuden perusteetonta ja suhteetonta rajoitusta ja heidän maineensa vahingoittamista	56
IV Oikeudenkäyntikulut	58

i — Tähän tuomioon on lisätty sisällysluettelo sen ensimmäisen julkaisun jälkeen.